

VASIYETNAME

SON MESAJ

İslâm İnkılabı'Nin Büyük Rehberi Ve İran İslâm Cumhuriyeti'nin Kurucusu Ayetullah'ül Uzma İmam Humeyni'nin (ks) Siyasi İlâhî Vasiyetnamesi

ÖNSÖZ

Bismillahirrahmanirrahim

Özetle İmam Humeyni'nin -ks- Mücadeleleri ve Hayatı

Çağın en büyük inkılâbını gerçekleştiren İmam Humeyni -ks- gibi güçlü ve istisnai bir liderin yaşamını çeşitli açılardan incelemenin, İran dışında yaşayan herkes için ilginç ve öğretici olacağına kuşku yok. Onun doğup büyüdüğü çevre, aldığı aile terbiye ve eğitimi, öğretmen ve üstatlarının kimler Olduğu, ne zaman ve nasıl evlendiği... Ve daha da önemlisi, Amerika'nın tam tasallutu ve süper gücüne ve büyük devletlerin desteğine rağmen Batı'nın bölgedeki en önemli ve stratejik üssünü ele geçirebilmeyi nasıl başardığı gibi daha birçok mevzu elbette ki haklı olarak merak uyandıracak, ibret ve tefekküre vesile olacaktır.

Bütün bunların yanısıra her araştırmacı, politikacı ve sosyalbilimci için İran İslâm İnkılâbı'yla ilgili meseleler daima ilginç ve öğretici olma özelliğini korumuştur.

İran'ı olduğu gibi avuçlarının içine almış bulunan Amerika'ya bağlı ve Amerika güdümlü yetkililer, politikacılar, düşünürler ve askerlerin; Amerika'nın bütün çaba ve girişimlerine rağmen 2500 yıllık bir şehinşahlık rejimini korumaktan niçin aciz kaldıkları ve batılı ülkelerin İran'da gerçekleştirdiği ve kelimenin tam anlamıyla organize edilmiş onca köklü yatırımlar, gençler arasında yaygınlaştırılan onca fesat, fuhuş, ahlaksızlık ve halkın çeşitli kesimlerini öz benliğine yabancılaştırarak ahlaksızlık, iffetsizlik ve şerefsizliği normal göstermeye yönelik stratejilere dayalı ve en ileri bilimsel çalışmalarla desteklenen onca astronomik harcama ve yatırımların nasıl olup da bütünüyle hezimet ve akamete uğradığı elbette ki son derece şaşırtıcı, düşündürücü ve bir o kadar da öğretici ve ibret vericidir. En yetkin uzmanları istihdam eden, ağlarını dört bir yana gerebilmek için astronomik rakamlar harcamaktan çekinmeyen o büyük istihbarat teşkilatlarının bu İslâm inkılabının gerçekleşmesini önleyebilme hususunda tamamen aciz kalmalarının nedeni neydi sahi?! Keza; yarım asrı aşkın bir süredir gerçekleri saptırma, söylenti yayma, propaganda, karşı propaganda, sansasyon yaratma ve kitlelerin zihinlerini saptırma... vb. hususunda iyiden iyiye uzmanlaşmış ve ileri teknolojilere sahip emperyalist medya ve istikbara bağlı yerli ve yabancı uşaklarının; İslâm inkılabının giderek çığ gibi büyüyen frekansları karşısındaki acziyeti neyle açıklanabilir?! İran'da gerçekleşen İslâm inkılabı, kendine has özellik ve nitelikleriyle diğer İslâm ülkelerinde de pekala gerçekleşemez mi? Bütün 3. dünya ülkeleri ve sömürü altındaki bütün mustaz'af milletler için bu inkılabın pek uygun bir örnek teşkil etmesi pekala mümkün değil midir?!

Bütün bunlar, kendi toplumunun siyasi ve kültürel gidişatından tedirginlik duyan samimiyet sahibi her insan ve her düşünür için elbette ki önemle üzerinde durmaya değer noktalar. Bütün bunları özetle de olsa bu kısa önsözde aktarabilmek mümkün değil; dolayısıyla burada, rahmetli İmam Humeyni'nin -ks- hayatının, gerçekten şaşırtıcı bir şekilde tarihin seyrini değiştiren mücadele ve önemli kesitlerinden bir kısmını şu başlıklar altında incelemekle yetineceğiz:

- Çocukluk dönemi
- Eğitim ve öğretim dönemi
- Mücadele ve kıyam
- Sürgün

E) İslâm İnkılabı'Nin giderek ivme kazanması ve nihayet zaferle noktalanması

T) İslâm devletinin kurulması ve ardından gelişen olaylar

G) İmam'ın -ks- vefatı

H) Ailesi ve çocukları

Iı) Kitapları, konuşmaları, mesaj ve bildirileri

a) Çocukluk Dönemi

İmam Humeyni -ks- hş. 1381 ve hk. 1320'ye müsadif 1902'de Tahran'ın güneybatısına 349 km. uzaklıktaki Humeyn kasabasında dindar bir ailede dünyaya geldi. Henüz altı aylıkken, değerli ve cesur bir alim olan babası Ayetullah Seyyid Mustafa Musevi, dönemin iktidarınca desteklenen han ve toprak ağaları tarafından pusuya düşürülerek şehid edildi. Gerçek anlamda bir ilim ve takva yuvasında yetişmiş olan değerli annesi Hacer Hanım da hk. 1326' ya müsadif 1908'de hastalanarak dâr-ı bekâ'ya göçtü. Böylece henüz 6 aylıkken babasını, 6 yaşında da annesini kaybederek yetim ve öksüz kalan İmam Humeyni -ks- aynı zamanda değerli bir âlime olan halası Sahibe Hatun tarafından yetiştirildi. İmam -ks- on beş yaşındayken halasını da kaybedecek ve hayatın türlü zorluklarını tek başına göğüslemek zorunda kalacaktı. Bu ilginç gelişmeler onu henüz küçük yaştan itibaren şehadet, yetimlik, yalnızlık ve mücadele terimleriyle pek yakından aşına kılmış ve bütün bu acı ve zorlukların çemberinden geçerek güçlü ve mükemmel bir kişilik ve karakter kazanmasına yardımcı olmuştu.

b) Eğitim ve Öğretim Dönemi

İmam Humeyni -ks- 19 yaşına kadar Humeyn'de kalarak tahsilini sürdürüp Arapça edebiyatı, mantık, usul ve fıkıh dersleri aldı ve hk. 1339'a müsadif 1921'de tahsilini sürdürmek üzere Erak şehrine giderek buradaki yüksek İslâm bilimleri medresesinde bir yıllık bir tahsilden sonra Kum şehrine hicret etti. Kum'da dönemin güçlü müçtehid ve fakihleri nezdinde yüksek İslâm bilimleriyle ilgili ihtisas çalışmalarının yanısıra yüksek matematik, astronomi ve felsefe öğretimiyle de meşgul oldu. Bu derslerin yanısıra ahlâk ve irfan derslerine katılmayı da ihmal etmeyecek ve dönemin büyük ârif ve alimi olan merhum Ayetullah Ağa Mirza Muhammedali Şahabâdi'den aralıksız altı yıl boyunca teorik ve pratik yüksek irfan dersleri alacaktı.

İmam'ın -ks- üstatlık dönemi hk. 1347'ye müsadif 1929'a rastlar. Henüz 27 yaşında olmasına rağmen ulema içinde en seçkin üstatlardan biri olacak ve yüksek İslâmî felsefe dersleri vermeye başlayacaktır. Kum'da bulunduğu süre boyunca İmam -ks- yüksek İslâm felsefesinin yanısıra, teorik irfan, fıkıh, fıkıh usulü ve İslâm ahlâkı branşlarında da en seçkin üstatlardan biri olarak dersler vermiştir.

c) Mücadele ve Kıyam Dönemi

Mevcut belgelerin ortaya koyduğu üzere İmam'ın -ks- mücadele hayatı gençliğinin ilk yıllarına dayanır; o gençliğine henüz adım attığı yıllardan itibaren tahsil hayatı boyunca; sosyal bozulmalar, fikri sapmalar ve ahlaki erozyonların karşısına dikildi ve çeşitli yollarla mücadelesini sürdürdü. Hş. 1322'de yayınlanan "Keşf'ul Esrar" adlı ünlü eseriyle Rıza Şah'ın kan, zulüm ve despotlukla geçen 20 yıllık saltanatını çarpıcı bir üslupla gözler önüne serip korkusuzca ifşa edecek ve yüce İslâm diniyle İslâm ulemasına uzatılan çirkin dillere umulmadık bir yetkinlik ve metanetle cevap verip, İslâm düşmanlarının zihinleri bulandırmak için ortaya attığı şüphe ve zanları gün ışığı misali giderecekti. İslâm devleti fikri ve bu devletin kurulması için kıyamın gerekliliği görüşleri bu kitapta kapsamlı bir şekilde ele alınmaktadır. Rahmetli İmam'ın -ks- zalim şah rejimine karşı âleni kıyımı, İslâmî günlük hayattan silmeyi amaçlayan "Eyalet ve Vilayet Encümenleri Yasa Tasarısı"na karşı çıktığı hş. 1340'lı yıllara rastlar.

Bu tasarıda seçmen ve adayların Müslüman olma şartının kaldırılması öngörülmekte ve yemin metninin "Kur'an-ı Mecid" yerine "semavi kitab" a yapılması istenmekteydi. Bu İslâm karşıtı tasarıya şiddetle karşı çıkan İmam -ks- dönemin müçtehidleriyle dini ilmiye medreseleri ve Müslüman halkı da bu yasa tasarısına karşı kıyama çağırırdı. İmam'ın -ks- ard arda dönemin başbakanına çektiği tehditkâr

telgraflarıyla, rejimin asıl emellerini ifşa edip maskesini indiren çarpıcı konuşma ve bildirimleri; öte yandan müçtehidler ve Müslüman halkın da bu kıyamda İmam'ı -ks- destekleyip Kum, Tahran ve diğer şehirlerde kalabalık gösteriler tertiplemesi rejimi mezbur tasarımı lağvederek geri adım atmaya zorladı. Bu umulmadık hezimetini hazmedemeyen rejim 1342 Ferredin'inde (1963 baharında) İmam'ın medresesi'ne saldıracak, ama bu vahşi girişimle yılmayan İmam'ın bildiri ve mesajları kısa sürede bütün İran'da yayılarak halka ulaşacaktı. Nitekim hk. 1383 Aşurasına müsadif 1963 baharının son aylarında (12 Hordad 1342 hş) İmam -ks- rejimi çığına çevirecek bir atakta bulunarak işgalci İsrail rejimiyle şah rejimi arasındaki gizli anlaşma ve dostluk ilişkilerini ifşa etti. Aynı gün gece yarısı İmam'ın evi rejimin komandolarınca kuşatılacak ve şafak sökerken İman -kstutuklanarak gizlice Tahran'a götürülecekti. İmam'ın tutuklandığı haberi hızla bütün İran'a yayıldı ve tutuklanma hadisesinin 3. günü (15 Hordad) sokaklara dökülen halk, inkılap liderinin tutuklanışını protesto eden yoğun gösterilere girişti. Bu gösterilerin en yoğunu Kum kentinde yapılacak ve rejimin vahşice müdahalesi sonucu çok sayıda Müslüman o gün şehid düşecekti. Tahran'da sıkıyönetim ilan eden rejim o gün ve ertesi gün tam bir vahşilik örneği sergileyerek binlerce mâsum insanın kanına girdi. 15 Hordad kıyamında rejimin yaşattığı facianın haberi İran sınırlarını aşacak; ülke içi ve dışında çeşitli noktalardan yükselen protestolarla ulema ve kamuoyunun yoğun baskıları sonucu despot rejim, 10 aylık bir hapisten sonra İmam'ı gözaltında tutmak üzere serbest bırakmak zorunda kalacaktı.

İmam -ks- uyandırıcı konuşmaları ve ifşa edici mesaj ve bildirimleriyle mücadele ve kıyamını sürdürdü. İran'daki ABD'li siyasi ve askeri danışmanlara hukuki dokunulmazlık ayrıcalığı tanıyan "kapitülasyon" yasa tasarısıyla birlikte bir kez daha yiğitçe atağa geçen İslâm inkılabının rehberi bu alçakça ihanetten haberdar olur olmaz haberi İran'ın dört bir yanına ulaştırmakta gecikmedi ve hk. Cemadiullahir'inin 20'sine müsadif 4 Aban 1343'te önemli bir konuşmayla rejimin büyük bir ihanetini ifşa edeceğini resmen açıkladı ve rejimin ciddi tehditlerine rağmen, vaadettiği tarihte minbere çıkarak tarihi konuşmasını yaptı. İmam -ks- bu çarpıcı konuşmasında kapitülâsyonu kesinlikle reddederek ABD devlet ve devlet başkanını sert bir dille eleştiriyor, pervasızca aşağılıyordu. Tek çözümü sürgünde gören şah rejimi hş. 13 Aban 1343'te bir kez daha yüzlerce komando ve paraşütçü güçlerle İmam'ın evini kuşatacak ve ani bir baskınla İmam'ı tutukladıktan sonra doğru Tehran Mehrabad havaalanına götürecekti ve oradan da, daha önceden yapılan plan ve sağlanan uyum ve işbirliği çerçevesinde İmam, Ankara üzerinden Bursa'ya sürgün edilerek burada Türkiye ve İran istihbarat elemanlarının çok sıkı gözetimi altında her nevi sosyal ve siyasi çalışmadan mahrum edilerek yeni bir zindan dönemine başlayacaktı.

d) Sürgün Dönemi

İmam'ın -ks- Türkiye sürgünü 2 ay sürecek ve şah rejimi görülmemiş bir acımasızlıkla bu müddet zarfında islâmî direnişin İran'daki son kalıntılarını da silmiş olacaktı. Ne var ki şartlar ne olursa olsun yılmak bilmeyen İmam -ks- bu sürgün dönemini de en mükemmel şekilde değerlendirerek ünlü eseri "Tahrir'ul Vesile" yi kaleme aldı. İmam Humeyni'nin -ks- pratik risalesi (tam ilmihali) olan bu değerli eserde o dönemlerde ilk kez olmak üzere cihad, savunma, emr-i bi'l maruf ve nehy'i an'il münker ve diğer günlük meselelerle ilgili İslâmî hükümler ele alınıp açıklanıyordu. Hş. 13 Mehr 1344'te İmam -ks- oğlu Hacı Seyyid Mustafa'yla birlikte Türkiye'den ikinci sürgün diyarına, Irak'a sürülecek ve burada da Necef-i Eşref şehrinde ikamet edecekti. İmam -ks- Necef'te geniş çalışmalarda bulundu; yüksek fıkıh dersleri ve "Velayet-i Fakih" başlığı altında "İslâm Devletinin Teorik Temel ve Dinamikleri" derslerini vermenin yanısıra, mevcut bütün zorluklara rağmen İran'da ve İslâm dünyasında olup bitenleri yakından izlemeyi ihmal etmemekte ve İran'daki inkılâpçı Müslümanlar, 15 Hordad kıyamında şehid düşenlerin aileleri ve siyasi tutuklularla çeşitli yol ve yöntemlerle irtibat kurmaktaydı. Irak sürgünü yurt dışındaki İranlı üniversiteliler ve diğer müminlerle İmam arasındaki irtibatın çok yakın ve güçlü olmasını sağlamış ve bu da, İmam'ın -ks- fikirlerinin dünya sathında ve inkılabın hedef ve gayelerinin

tanıtılmasında çok faydalı olmuştur. Siyonist İsrail rejiminin İslâm ülkelerine saldırıları ve Arap - İsrail savaşları sırasında İmam -ks- Filistin Müslümanlarının kıyamı ve ön cephede savaşan İslâm ülkelerini var gücüyle destekleyerek yoğun çalışmalar başlattı. Filistinli direniş hareketleri liderleriyle yakın temas ve görüşmeler, Lübnan'a temsilciler gönderme ve İsrail'in saldırısına uğrayan ülkeler ve Filistinli mücahidlere her nevi ekonomik ve silah yardımının şer'an farz olduğuna dair yayınladığı fevkalade çarpıcı tarihi fetvası... vb. girişimler, çağdaş Şia tarihinde ilk kez üst düzeydeki müçtehid bir alim ve taklid mercii tarafından gerçekleştirilmekteydi. Şahın iktidarın doruğunda olduğu, şatafatlı törenlerle Pers imparatorluğunun 2500. yıldönümünü kutladığı ve Restahiz" adlı tek parti sistemini İran'da oturtmakla meşgul olduğu en güçlü dönemlerinde İmam'ın -ks- İran'ın iç meseleleriyle ilgili uyandırıcı, bilinçlendirici ve harekete geçirici mesaj ve bildirileri, mücadele meşalesini sürekli yanık ve parlak tutmıyordu. Bu zor ve Çetin günlerde İmam'ın -ks- ümit verici nidâsı; zindan köşelerinde "Savak"ın vahşi işkenceleri altında uzun yıllarını geçirmekte olan inkılapçı Müslümanlara direniş ve mukavemet gücü aşıyordu.

e) İslâm İnkılabının Giderek İvme Kazanması Ve Nihayet Zaferle Noktalanması

İmam'ın -ks- genç yaşta seçkin alimler sınıfına girebilmeyi başaran değerli oğlu Ayetullah Hacı Seyyid Mustafa Humeyni -ks- nin şahın kiralık katillerince şehid edilmesi (hş. 1356 - mil 1978 sonbaharı) ve bu büyük şehidin anma törenlerinin baştanbaşa bütün İran'da kalabalık kitlelerin katılımıyla gerçekleşmesi, İran'daki dini ilmiye medreseleri ve İslâmcı kesimin rejime karşı öfkeyle yeni bir atağa geçmesini de beraberinde getirerek inkılâba umulmadık bir ivme kazandırdı. İmam Humeyni -ks- aynı günlerde yayınladığı bir bildiriyle herkesin hayret ve takdirini toplayan bir tavır sergileyerek bu acı hadiseyi "Allah Tealâ'nın gizli lütuflarından biri" şeklinde yorumlayacaktı. Bunun üzerine, İmam'ın -ks- fevkalade yüksek moralini bozabilmek için şah rejimi, yüksek tirajlı gazetelerden birinde İmam'a çamur atmaya yönelik bir makale yayınlattı. Rejimin bu çirkin intikam girişimi Müslüman halkı galeyana getirecek ve Kum'da hş. 19 Dey 1356 (1978) hadisesi vuku bulacak, çok sayıda din öğrencisi ve alim, bu kıyamda şehadet şerbetini içecekti. Bu aziz şehidlerin kanı harekete tekrar ivme kazandırmakta gecikmedi, Kum'da kıyam olanca gücüyle tekrar başlamış ve kısa zamanda bütün ülke çapında yayılmıştı. Hareket şehidlerinin 3, 7 ve 40. şehadet günleri münasebetiyle düzenlenen anma törenleri Tebriz, Yezd, Cehrum, Şiraz, Isfahan, Tehran ve diğer büyük şehirlerde kıyamın dalga dalga yayılmasını sağladı. Bütün bu olaylar boyunca İmam Humeyni'nin -ks- Müslüman halkı kıyamın devamına ve zalim şahlık düzenini bütünüyle devirip, yerine bir İslâm devleti kuruncaya kadar bu şanlı direnişi sürdürmeye çağırın bilinçlendirici ve yönlendirici mesaj, bildiri ve konuşmaları, İmam'ın -ks- yoluna gönül veren yiğit ve fedakar inkılapçı Müslümanlar tarafından derhal kasetlere alınıp İran'a sokularak gizlice teksir edilip halka dağıtılmakta ve böylece hareket, uzman ve salahiyet sahibi bir lider tarafından merhale merhale yönlendirilmekteydi. Şah, kudurmuşçasına bir saldırganlıkla yığınlarca insanın suçsuz yere kanını dökmeye devam ettiyse de, halkın giderek kabaran öfkesini bastıramayacak, inkılabın önüne set vuramayacaktı. 11 ilde sıkıyönetim ilanı, başbakanın değiştirilmesi, önemli görevlerdeki yetkililerin vazifeden alınması... vb. girişimlerin hiçbirisi kıyamın çiğ gibi büyümesini engelleyemedi. Şahın başvurduğu bütün askeri ve siyasi tedbir ve hileler, İmam Humeyni'nin -ks- bilinçlendirici direktif, mesaj ve ifşalarıyla birbiri ardınca suya düşmekte, hezimete uğramaktaydı. İran ve Irak dışişleri bakanlarının Newyork'ta alalecele görüşmesine müteakip İmam'ın -ks- Irak'tan derhal sürülmesine karar verilecek ve hş. 1337 Mehr'inin 2'sinde (1978 sonbaharı) İmam'ın -ks- Necef'teki evi Saddam'ın Baasçı emniyet güçleri tarafından kuşatmaya alınacaktı. Baasçı Irak güçleri, İmam'a ancak siyasetten el çekmesi ve inkılaba karışmaması halinde Irak'ta ikamet izni taşıyabileceğini söylediler. Bu çirkin şartı reddeden İmam -ks- inkılab ve siyasetten asla vazgeçmeyeceğini bildirir ve 13 yıllık bir sürgünden sonra hş. 12 Mehr 1357'de Küveyt'e geçmek üzere Irak'ı terketmek zorunda bırakılır. Ne var ki, şahın nüfuz ve baskısı altında bulunan Kuveyt hükümeti İmam'a -ks- bu ülkeye giriş

izni vermeyince İslâm inkılabının şanlı lideri, o günkü şartlar altında İslâm ülkelerinin durumunu gözden geçirip rahmetli oğlu Hüccetil İslâm ve'l Müslimin Hacı Seyyid Ahmed Humeynî'yle meşverette bulunduktan sonra Paris'e hicret etmeye karar verir. Hş. 14 Mehr'de Paris'e iner ve iki gün sonra da Paris yakınlarındaki Nofel Lö - Şato'daki bir İranlının evinde ikamet eder. Eliza saray görevlileri, Fransa cumhurbaşkanının, her nevi siyasi faaliyetten uzak durması yolundaki uyarı ve şartını kendisine bildirdiklerinde İmam -ks- her zamanki uzlaşma kabul etmez tavrıyla Fransa cumhurbaşkanının bu mesajını ifşa ve sert bir dille kınayarak bu gibi müdahale, kısıt ve şartlar koşmanın demokrasi iddialarıyla tamamen çeliştiğini, o havaalanından bu havaalanına, bir ülkeden diğerine geçmek zorunda bırakılsa dahi davasından asla vazgeçmeyeceğinin bilinmesini açıklayacaktı. İmam'ın Paris'te ikamet ettiği 4 ay boyunca Nofel lö Şato, dünyanın en yoğun ve önemli haber merkezine dönüşmüştü. Dünyanın dört bir yanından kendisini ziyarete gelenlerle yaptığı görüşmeler, konuşmalar ve muhabirlerle yaptığı sayısız röportajlar, İmam'ın -ks- İslâm devleti ve geleceğe yönelik hedefleri konusundaki görüşlerinin dünya kamuoyunca daha net anlaşılmasını sağlamıştır.

Müslüman İran milleti, İmam'ın -ks- isabetli ve fevkalade basiretli mesaj ve direktifleri doğrultusunda gösteri ve yürüyüşlerin hacmini ve dozunu artırarak ard arda tertiplenen boykot ve grevlerle şah rejiminin idari organlarını felce uğrattı. Yeni başbakanların atanması, şahin geçmişte hatalar yaptığını itiraf edip millettten özür dilemesi, kepazelikleri herkesçe bilinen önemli bazı yetkililerin bizzat rejim tarafından kurban seçilerek mahkemelere çekilip yargılanması, bazı siyasi tutukluların serbest bırakılması... vb. taktik uygulama ve girişimlerin hiçbiri Müslüman halkı oyuna getirememekte, İslâm inkılabının şiddeti günden güne artmaktaydı. İslâm inkılabı lideri İnkılap Şûrâsı -Devrim Konseyi- ve belirlenecek üyeler hakkında resmi açıklama yaparken şah, hastalandığı ve dinlenme ihtiyacı hissettiği gibi bahanelerle 16 Ocak 1979'da İran'dan kaçacaktı (hş. 26 Dey). Şahin ülkeden kaçtığı haberi kısa zamanda bütün İran'da yayılmış, fevkalâde bir sevinç yaratmış ve rejimi bütünüyle çökertinceye kadar inkılaba olanca şiddetiyle hız verme yolunda halkın azmini bilemişti. Bu arada İmam'ın İran'a döneceğini açıklaması, halkın neşe ve umudunu kat kat artırırken İslâm düşmanlarını bir hayli telaşlandırmış, aceleci kararlar almalarına yol açmıştı. Ne yapacağını bilemeyen rejim, Amerika'nın da direktifiyle İran havayollarını dış uçuşlara bütünüyle kapadığını duyurdu. Bu duyurunun hemen ardından; İmam'ını -ks- görebilmek için yurdun çeşitli noktalarından başkente akın eden halk, Tahran'da milyonlarla ifade edilen gösteri ve muazzam yürüyüşler düzenleyerek havaalanlarının derhal açılmasını isteyecekti. Halkın giderek kabaran öfkesi karşısında hiçbir şey yapamayacağını gören rejim, havaalanını dış uçuşlara açık tutmak zorunda kalacak ve İslâm İnkılabının şanlı lideri, 14 yıllık bir sürgün ve ayrılıktan sonra hş. 12 Behmen 1357'de (1 Şubat 1979) Tahran Mehrabad havaalanına inerek vatanına dönebilecekti. İmamı karşılamaya gelen kalabalık, o güne değin dünyanın hiçbir yerinde görülmemişti, bizzat yabancı muhabirlerin de itiraf ettiği üzere bu rakam 4 ilâ 6 milyon insandı! İslâm inkılabının rehberi, şahlık rejiminin hala resmen varlığını sürdürüyor olmasına aldırmayarak geçici hükümet kurduğunu açıkladı ve hş. 16 Behmen 1357'ye müsadif 4 Şubat 79'da bu hükümetin başbakanını da atayarak, bir an önce referanduma gidilmesi ve halkoylamasının gerçekleşmesi için gerekli ortamın hazırlanıp ön girişimlerin tamamlanması direktifini verdi. 19 Behmen -7 Şubat- günü Hava Kuvvetleri subay personeli, İmam'ın ikamet etmekte olduğu Tahran Alevi Medresesi'nde onu ziyaret ederek inkılap lideriyle biatleşecekti. Ertesi gün inkılap taraftarı hava subayları, hava kuvvetlerinin en stratejik üssünde kıyam ediyor, şaha bağlı özel muhafız alayı -Gardı Cavidan- bu kıyamı bastırmak için sözkonusu üsse saldırıyordu. Bunun üzerine halk, hava subaylarının yardımına koşacak ve iki gün zarfında, Tahran'daki bütün polis karakollarıyla devlete bağlı kuruluşlar birbiri ardınca halkın eline geçecekti. Bu sırada Tahran sıkıyönetim valiliği, Amerikalılar tarafından planlanan darbe girişimini gerçekleştirebilmek amacıyla gündüz de sokağa çıkma yasağı koyuyor ve bu yasağın öğleden sonra saat 4'ten itibaren resmen uygulanacağı açıklanıyordu. Bizzat Tahran'da yerleşen

Amerikalı görevlilerce gerçekleştirilmesi planlanan bu darbe hayali de yıkılmakta gecikmedi ve İmam -ks- derhal bir bildiri yayınlayarak halkın sokaklara dökülüp sıkıyönetim kurallarını tamamen çiğnemesini emretti. Bu direktifin ardından kadınlı erkekli bütün Tahran halkı çocuk - ihtiyar demeden sokaklara dökülüp bütün dörtyollarda siperler kurmaya başladı. Darbecilerin ilk tank ve zırhlıları, ilgili üs ve karargahlardan çıkar çıkmaz halkın eline geçecek ve neticede ihtilal planı daha ilk adımında suya düşecekti. Böylece zalim şah rejiminin son direniş girişimi de hezimete uğratılmış ve İslâm inkılabının parlak güneşi hş. 22 Behmen 1357'ye müsadif 12 Şubat 1979 sabahı İran ufuklarında doğmuş ve nicedir beklenen şafak söküvermişti.

f) İslâm Devletinin Kuruluşu Ve Ardından Gelişen olaylar

İmam Humeyni'nin -ks- vaadettiği şeylerin gerçekleşmesi ve İran'da İslâmî bir inkılabın tahakkuku ve bir İslâm devletinin kurulması; sadece bir rejimin yıkılarak yerine yeni bir rejim gelmesi şeklinde basit bir dahili hadise değildi. Bilakis Amerikalı, İsraili ve Avrupalı devlet adamlarının da o günlerle ilgili hatıralarında belirttikleri üzere İran'da vuku bulan İslâm inkılabı Batı dünyası için yıkıcı bir deprem demektir. Nitekim 22 Behmen 1357 -12 Şub. 1979- sabahından itibaren henüz yeni kurulmuş bulunan İslâm devletine karşı sergiledikleri görülmemiş elbirliği, km ve düşmanlık, bu gerçeği olanca çıplaklığıyla gözler önüne serecekti. Başını Amerika'nın çektiği ve İngiltere'yle diğer bazı Avrupa ülkeleri ve bunların güdümünde bulunan bütün diğer bağımlı ülkelerin - doğu ve batı bloğu demeksizin ve görülmemiş bir elbirliği içinde - bu düşman safta müştereken yer alması ise İslâm devletinin hakkaniyetini vurgulayan ilginç kıstaslardan biriydi. İran'da bir din ve şeriat devletinin kurulmasından dehşete kapılan komünist Sovyetlerle bağımlıları ilk kez kayıtsız şartsız Amerika'nın safında yer alacak ve anti emperyalist çizgide ne kadar kaypak Olduğunu bütün dünyaya göstermiş olacaktı.

Son derece isabetli ve İslâmî bir tavırla "ne doğu, ne batı; İslâm cumhuriyeti!" sloganı ekseninde Müslüman İran halkını, ülkeyi onarıp yeni baştan kurma yolunda seferber ederek dünya kamuoyuna gelişmiş ve ileri seviyeli örnek bir din ve şeriat devleti göstermek isteyen İmam Humeyni -ks- bu gaye doğrultusunda "Ülkeyi onarıp yeniden kurma cihadı" (Cihad-ı Sazendegi) adlı bir müessese kurarak çeşitli dallarda uzman olan binlerce gelişmiş eleman ve inkılâbî Müslümanın, ülkenin az gelişmiş mahrum bölgelerinin imar ve kalkınması yolunda hızla faaliyete geçmesini sağladı. Böylece çok geçmeden ülkenin en ücra köşelerinde unutulmaya terk edilen köy ve kasabalara yol, elektrik, su, okul ve sağlık hizmetleri ulaştırılacak ve bu süratli gelişme ve samimi birlik, Amerika ve laik müttfiklerini telaşlandırarak henüz kurulma ve oluşumun eşiğinde bulunan İran İslâm Cumhuriyeti'ni beklenmedik bir savaşla karşı karşıya getirip bu ilerleme ve kalkınmayı engellemeye kalkışmalarına neden olacaktı. Oysa, Allah'ın nurunu üfleyerek söndürmeye kalkışmak gibi boş ve abes bir girişimdi bu.

İnkılabın henüz 2. ayı tamamlanmadan İran halkı, bu ülkenin tarihinde ilk kez gerçekleşen gerçek anlamda serbest bir referandum neticesinde %98, 2 evet oyuyla İran İslâm Cumhuriyeti'ni resmen onaylayacak ve ardından anayasanın hazırlanması ve onayıyla, İslâmî Şûrâ Meclisi milletvekillerinin tayini için siyasi seçimlere gidilecekti.

İran bu şartlar altındayken, İslâm düşmanlarının fitne, komplo ve baskıları hızla artmaya başladı. Amerika, İran'daki yerli işbirlikçileri vasıtasıyla ülkeye sızmak ve iç ihtilafları körükleyerek İslâm nizamını yıkmak emelindeydi. İslâm inkılabını yıkabilmek için uygulanan ilk taktiklerden biri, inkılabın en tanınmış ve etkili simalarının terörüydü. Bu uğursuz plan uygulamaya konulduğunda inkılab konseyi üyesi şehid Mutahhari, dr. Muhammed Mufattih, Genelkurmay başkanı General Karani, Hacı Mehdi İraki, Ayetullah Gazi Tabatabai... gibi önde gelen etkili isimler ard arda şehid düşüyordu.

İran İslâm Cumhuriyeti'ni tezyif etmek isteyen Amerika, Müslüman İran halkının şahin ülkeye iadesi ve Amerikan bankalarında el konularak bloke edilen İran'a ait 22 milyar doları aşkın meblağın bir an önce geri verilmesi yolundaki meşru ve haklı talebine red cevabı vermekle kalmayacak; İran'dan kaçan şah rejimi kalıntılarının İslâm inkılabına karşı yeniden teşkilatlanarak harekete geçebilmeleri için İslâm

nizamı muhaliflerine astronomik yardımlarda bulunmayı da ihmal etmeyecekti. Amerika'nın bu küstah ve apaçık düşman tavrı Müslüman İran halkının inkılâbî hismini bir kez daha galeyana getirecek ve İslâm nizamı aleyhine fitne ve casusluktan başka bir şey yapmayan ABD büyükelçiliğini basan bir grup Müslüman İranlı üniversite öğrencisi, ABD elçiliğindeki özel silahlı korumalarla girdikleri kısa bir çatışmadan sonra elçilikteki casusları ve bunu belgeleyen çok sayıda gizli dökümanı ele geçirmeyi başaracaktı. Üniversitelilerin bu eylemini destekleyen İmam Humeyni -ks-, bunun ilk inkılaptan daha büyük bir inkılap olduğunu belirtiyordu. Bu büyükelçilikte ele geçirilen gizli belgeler daha sonra düzenli bir şekilde "İran'daki ABD Casusluk Yuvasında Ele Geçirilen Belgeler" adı altında Farsça ve İngilizce olarak yayınlanacak ve toplamı 50 cildi aşkın bir kitap dizisi oluşacaktı! Bu belgeler içinde hayati öneme haiz oldukça önemli bilgiler vardı. Amerika'nın İran ve bölgedeki diğer ülkelere yönelik çeşitli müdahale ve gizli casusluk faaliyetlerini bütün çıplaklığıyla ortaya koyan bu belgelerde, dünyanın çeşitli ülkelerinde ABD'ye casusluk yapan çeşitli düzeylerdeki elemanlar, irtibatçılar, CIA muhbirleri, çeşitli casusluk yöntemleri, Amerika'nın çeşitli ülkelere yönelik siyasi tahrikleri ve bunların hangi metotlarla gerçekleştiği... vb. gibi çok gizli ve ABD için çok önemli bilgiler ele geçirilecek ve kamuoyuna sunularak ifşa edilecekti. İslâmî İran'ın inkılâbî kültüründe, haklı olarak "casusluk yuvası" lakabını kazanan ABD büyükelçiliğinin bu şekilde işgal edilmesi, dünya efeliğine soyunan bu ülkenin başındakiler için büyük bir rezalet ve görülmemiş bir skandal olmuştu. ABD Casusluk Yuvası'nın işgalinin getirdiği en önemli gelişme ve sağladığı olumlu sonuç, İslâm inkılabının gücünü ve kalıcılığını pekiştirmek ve daha da önemlisi, Amerika'nın zihinlerde yarattığı yenilmez ve Firavunvârî görünümünün şişirilmiş bir yalan ve iğnelenebilir bir balon olduğunu ispatlamak ve 3. dünya ülkelerinin milletlerine, süper güçlerin karşısına dikilmenin pekala mümkün ve onların da "yenilgiye uğratılabilir olduğu gerçeğini göstermek olmuştur. İran'ı ekonomik ve siyasi ambargo kuşatmasına alarak dünya plâtförmünde yalnızlığa itmek, en ileri ve en gelişmiş teknolojilerle donatılmış hava ve uzay ekiplerince yönlendirilen Tebes Çölü operasyonu ile İran İslâm Cumhuriyeti'ni devirmek - ki ABD yetkilileri, casusluk yuvasının işgalinden sonra hem intikam almak, hem de işi kökünden halledebilmek(!) için bu operasyonu tertiplemişlerdi.-, İnkılap düşmanı yerli işbirlikçilerinin yarıdaklıklarıyla İran'da iç ihtilaflar çıkarıp halkın birliğini çeşitli yollarla parçalamak... vb. gibi daha nice oyunlarının bozulması, planlarının ard arda suya düşüp sürekli yenilgiye uğrayarak dünya kamuoyunca "İslâm inkılabı karşısında acziyetinin ispatlanmaya başlaması"; ABD'li yetkilileri daha geniş çaplı askeri çözüm yolları aramaya itti. Bu kararın hemen akabinde, Amerikalı askeri uzmanların koordinesi altında ve diğer güçlü ülkelerin de her açıdan tam destek ve himayesiyle Baasçı Irak ordusu hş. 31 Şehrivar 1359'a müsadif 22 Eylül 1981'de, 1280 km boyunca mevcut sınırları çiğneyerek İran İslâm Cumhuriyeti'ne saldırdı. Bu saldırının ilk saatlerinde, Irak savaş jetleri (saat 14.00 sularında) Tahran ve diğer mıntikalardaki havaalanlarını bombaladı. Irak'ın İran'a savaş açtığı haberi onca önemli olmasına ve Irak tarafından da resmen açıklanmasına rağmen uluslararası mahfiller ve güç odaklarınca adeta hiçbir şey olmamışçasına tam bir ölüm sessizliğiyle karşılandı. İmam Humeyni'nin -ks- bu hadise karşısında gösterdiği ilk tepkiler ve Irak ordusunun tecavüzü konusunda yaptığı ilk konuşma ve yayınladığı bildiriler, onun mükemmel ve çarpıcı kişiliğini ve komuta yeteneği ve cesaretini gözler önüne sermektedir. Bu ilginç reaksiyonlardaki zarif çarpıcılıkları teferruatıyla bu özet yazıda aktarmak elbette ki mümkün değil. İmam'ın -ks- haberi öğrenir öğrenmez ilk tepkisi "var gücünüzle ülkeyi müdafaa edin" direktifi olmuş ve meselenin yorumuyla ilgili ilk konuşmasında bu saldırının asıl müsebbibinin Amerika olduğunu vurgulayarak Saddam'ı İran'ın üzerine kıskırtanın ABD olduğunu belirtmişti. İmam bu konuşmasında İran halkına hitaben "Allah rızası için ve şer'i bir vazife telakki ederek ülkeyi savunmaları halinde, zahiri belirtiler tam tersi cihette olsa dahi düşmana karşı kesinlikle muzaffer olacaklarını açıklamış ve millete fevkalade bir güvence aşlamıştı. Irak'ın İran'a saldırısının hemen ertesi günü İmam Humeyni -ks- savaş şartlarında ülkenin ve cephelerin nasıl idare edilmesi gerektiğini 7 madde halinde kısa ve öz, fakat son

derece dakik bir mesajla halka duyurdu. Bu mesajın hemen ardından yayınladığı birkaç mesajla Irak halkına ve ordusuna hücceti tamamlayıp şer'î vazifelerini hatırlatacak ve savaşa devam ettiklerini görünce; İslâmî İran ordularının başkomutanlığını üstlenerek 8 yıl sürecek eşitsiz ve amansız bir savaşın ağır sorumluluğunu omuzlarına alarak o güne değin görülmemiş bir yetenek ve askeri dehayla ülkeyi yiğitçe savunacaktı.

Bütün halkın savaşa seferber olması ve 20 milyonluk bir seferberler ordusu kurulması yolunda İmam'ın -ks- verdiği direktif üzerine inkılabi Müslüman gençler şevkle eğitim kamplarına koşuyor ve gönüllü olarak cephelere gidiyordu. Bu yüksek mânevi ortamda cephelerden gelen zafer haberleri ülkeyi apayrı bir renge bürümüş ve bütün süper güçlerin akla gelecek her nevi desteğiyle teçhizatlandırılmış bulunan düşman ordusunun yenilmeye mahkum olduğu apaçık gözlemlenir olmuştu.

Amerika'yla Avrupalı müttekipleri savaş perdesinin gerisinde gizledikleri yüzlerini giderek gün ışığına çıkarıp aşikar etmek zorunda kaldılar. Barış zamanında bile yapımı ve alımı zor alan ve yıllarca süren görüşme ve oturumlardan sonra alıcısına teslimi hususunda karar verilen en modern ve gelişmiş silahlar, görülmemiş bir hız ve hacimde cömertçe Saddam'ın emrine verilmekteydi. İnsan hakları savunuculuğu iddialarında bulunan uluslararası kuruluşların gözleri önünde İran'ın şehirleri, köyleri, okulları, hastahaneleri ve ekonomik merkezleri acımasızca bombalanıyor ve bu gelişmiş silahların yanısıra uzun menzilli füzeler her gün yüzlerce mâsum insanı çocuk - yaşlı, kadın - erkek demeden kanlar içinde yere seriyordu.

Cephelerde süregiden savaş giderek İslâm mücahidlerinin lehine geliyor, Saddam'a yapılan onca yardım ve verilen onca destek hiçbir işe yaramıyordu. Saddam güçleri İslâmî İran'da yerleşim bölgelerini jetler ve ağır füzelerle yoğun bombardımanlar altına aldığı halde Amerika, doğrudan doğruya savaşa müdahale ederek bilfiil Saddam'ın yanında yer almaktan başka çaresi kalmadığını görecekti ve çok geçmeden Amerikan savaş gemileriyle gelişmiş filoları; Fransa, İngiltere ve Sovyet filolarını da yanına alarak bütün dünyanın gözleri önünde Fars Körfezi sularına girerek mevzi alacaktı. Amerika, İslâmî İran'ı dize getirmenin tek yolunun, savaş krizini uluslararası platformlara çekerek diğer ülkeleri de bu savaşta fiilen İran'ın karşısında yer almaya zorlamak olacağı düşüncesinden hareketle tarihe "Petrol Tankerleri Savaşı" adıyla geçecek olan yeni ve alçakça bir savaş başlattı. Fars Körfezi'nde yuvalanan filoların görevi İran'ın petrol ihracatını engellemek, ticari gemileri durdurup yüklerini kontrol etmek ve İran İslâm Cumhuriyeti'ne temel gıda maddelerinin girişine mani olmaktı. Bu usulsüz savaş sırasında, İran'a ait ticaret gemileriyle İran petrolünü taşıyan tankerlerin birçoğu Amerikan filoları tarafından hava ve füze saldırılarıyla bombalandı ve Fars Körfezi sahil sularındaki İran'a ait petrol kuyuları Amerika kuvvetleri tarafından ateşe verildi. İran'ı yıldırıamayacağını anlayan Amerika, bu kez çok daha korkunç bir caniliğe girişerek İran havayollarına ait bir yolcu uçağına saldıracak ve içinde çok sayıda kadın ve çocuğun da bulunduğu bu yolcu uçağı ABD savaş filosundan ateşlenen bir füzeyle vurarak 290 mâsum insanı paramparça cesetlere dönüştürerek hş. 1367 (1989) yazında Fars Körfezi'ni kanlara bulayacaktı.

İslâmî İran'ın bu dönemde yaşadığı en acı olaylardan biri de, Beytullah'ı ziyarete giden İranlı hacıların Beytulharam'da Suudi rejiminin memurlarınca alçakça pusuya düşürülüp öldürülmesiydi. Hk. 1407 Ziyhicce'sinin 6. günü Cuma'sında müşriklerden beraet ve şirkten teberride bulunma yürüyüşüne katılan 150 bini aşkın hacı, ana çıkış yollarını kapayarak her şeyi önceden planlayan gizli ve resmi üniformalı Suudi memurlarının saldırısına maruz kalacak ve İslâm tarihinde eşine ender rastlanan bu kanlı ve vahşiyane hadisede İranlı, Lübnanlı, Filistinli, Pakistanlı, Iraklı, Türkiyeli ve diğer İslâm beldelerinden Allah'ın evini ziyarete gelmiş olan 400 hacı adayı, Suud katillerinin ateşli ve ateşsiz silahlarıyla kanlar içinde mukaddes topraklara düşüp can verecek, 5000 kişinin ağır şekilde yaralandığı bu katliamda binlerce Müslüman da sırf bu yürüyüşe katılarak Amerika ve İsrail'i lanetledikleri için

tutuklanıp işkence ve eziyetlere maruz bırakılacaktı. Bu inanılmaz katliamda can veren şehidlerle yaralı düşen malullerin çoğu, olay yerinden hemen kaçabilecek takati bulunmayan kadınlarla yaşlılardı. Batılı güçlerin Fars Körfezi'ni büyük bir askeri kışlaya çevirmeleri ve 8 yıllık tahmili savaşın son aylarında yaşanan vak'aların yegane nedeni; İslâm ordularının muazzam bir direniş sergileyerek saldırgan Baas güçlerini bütün cephelerde hızla geri çekilmeye mecbur etmesi ve işgal altındaki topraklarını kurtarmakla kalmayarak, fitnenin merkezine doğru ilerleyip işi kökünden halletmesine ramak kalmış olmasıydı. İslâm ordularının Saddam'ı böyle bir hezimete uğratması demek; niceden beridir dünyaya efelik taslayan birçok süper gücün İslâm inkılabı karşısında ağır bir yenilgi alması demekti; bu nedenledir ki şimdi çark tersine dönmeye başlamış ve Amerika'yla Uluslararası Güvenlik Konseyi'nin bütün telaşı, İslâm ordularının daha fazla ilerlemesine ve Saddam'ın umulmadık bir anda devrilmesine engel olmaya matuf hale gelmişti! İran İslâm Cumhuriyeti, savaşa son vermek için yıllardan beridir belirlediği şartların kabulünü içeren maddelerden müteşekkil 598 no'lu Güvenlik Konseyi bildirisini kabul etti. İmam Humeyni'nin -ks- bu tarihi bildirinin kabulüyle ilgili hş. 29.4.1367'ye müsadif 20 Temmuz 1988 tarihli meşhur mesajı; tahmili savaşın mükemmel bir karnesi olarak bu savaşın boyutlarını olanca netliğiyle gözler önüne sermekte, İslâm inkılabının gelecekte her konudaki tavrının, bilhassa bu İslâmî nizamın müdafaa ve muhafazası yolunda hiçbir süper gücün önünde eğilmeyeceği ve İslâm davasının ilkelerinden kimseye taviz vermeyeceği gerçeğini açıkça vurgulayarak İmam'ın -ks- mükemmel liderlik, komuta dehası ve İslâm davasından asla taviz vermeyen kişiliğini dost - düşman; herkese ispatlamaktaydı. Böylece İran'a zorla yüklenen 8 yıllık bu tahmili savaş sona eriyor ve savaşı başlatanlar, gayelerinden hiçbirine ulaşamayarak İslâm karşısında bir kez daha hezimete uğruyor ve Müslüman İran halkı İmam'ın -ks- basiretli liderliği sayesinde davasının haklılığını bir kez daha ispatlayarak İslâmî İran'ı parçalama ve dize getirme hayali kuranların bu hevesini kursağında bırakıyordu.

Saddam ve onu destekleyip bu savaşta sürekli İslâmî İran'a karşı himaye eden Arap ve sözde İslâm ülkelerinin sebebiyet verdikleri en büyük cinayet ve ihanet, her iki ülkenin de büyük bir insan gücü ve ekonomik kayba uğramasına neden olmaları ve şahın devrilişinden sonra, gerekli ortam ve şartların her açıdan çok müsait hale geldiği İslâm ümmetinin birliği ve bütün dünyayı saracak bir İslâm inkılabının tahakkukunu geciktirerek bu muazzam vak'ayı uzun yıllar sonrasına itmeleri idi.

Nisbi barıştan sonra İmam Humeyni -ks- hş. İİ. 7. 67'de (Ekim 1989) yayınladığı 9 maddelik bir mesajda, İran İslâm Cumhuriyeti yetkilileri için ülkenin yeniden onarım ve kurulması yolunda izlenmesi gereken politika ve tutumun ana çizgi ve mihverlerini belirledi. Bu direktifin maddeleri dikkatle incelenecek olursa İmam'ın -ks- ne derece uzak görüşlü ve güçlü bir basirete sahip olduğu ve ona göre hangi değer ve kıstasların vazgeçilmezlik taşıdığı anlaşılır.

Yine İmam'ın -ks- ömrünün son aylarında başlattığı fevkalade düşündürücü ve önemli girişimlerden biri de, Sovyetler Birliği Yönetim Heyeti'nin başında bulunan son Sovyet devlet başkanı Gorbaçov'a gönderdiği özel İslâma davet mektubuydu. Hş. 2. İo. 1367'ye müsadif 7 Ocak 1989'da gönderdiği bu mektupta İmam -ks- Sovyetler'in genel durumu ve geçirdiği son değişiklikler üzerine muazzam bir yorumda bulunduktan sonra, dinsizliğe dayalı ilhadi komünizmin, toplumu yönetme hususundaki yetersizliğinin altını çiziyor ve Sovyetler'in en önemli sorununun, bu ülkeyi idare eden baştakilerin Allah'a inanmıyor oluşlarından kaynaklandığını vurgulayarak komünizmden kaçarken Batı kapitalizminin kucağına düşmemeleri ve bilhassa Amerika'nın oyununa gelmemeleri hususunda onları uyarıyordu. Bu tarihi mektupta felsefe ve irfanın en derin ve hassas noktalarına değinen İmam -ks- komünistlerin din düşmanlığı mücadelelerinin yenilgiye uğradığını vurgulamakta ve Gorbaçov'u, batının maddeci görüşüne bel bağlamak yerine din ve tanrı inancına yönelmeye davet etmekteydi.

Bu dönemde vuku bulan önemli, ama son derece de çirkin gelişmelerden biri de, batı ülkelerinin basın-yayın merkezlerince "Şeytani Ayetler" kitabının yayınlanmasıydı. Bu müptezel kitap ve mülhid yazar

Selman Rüşdü'ye batı ülkelerinin verdiği destek ve yine batılı güçlerin bu meseleyi giderek büyük boyutlarda propaganda malzemesi olarak kullanması; İslâm değer ve inançlarına karşı batı dünyasının başlattığı yeni bir kültürel saldırı ve batı medyasının haçlı seferlerinin yeni bir boyutu olarak değerlendirilebilir. Emperyalizme bağlı malum odaklarca metni planlanan bu kitap, İslâmî hareketlerde hedef ve yöntem birliği sağlayan İslâmî mukadderat ve temel akideleri alaya almakta, zihinleri zehirleyerek inançlarda şüphe çatlakları yaratmayı hedeflemektedir. Binaenaleyh hş. 25. 11. 1367'de (1989) İmam Humeyni -ks- İslâm emir ve düsturları gereğince ve asırlardan beri varolan ilâhî şeriatin değiştirilemez prensipleri dahilinde tavır alarak, bütün İslâm mezheplerinin ulemasınca yüzyıllardır belirlenmiş ve bütün fıkıh kitaplarında tespit edilmiş olan bir fetvayı harekete geçirip Selman Rüşdü'nün bir mürted olduğunu, dolayısıyla de idamının bütün Müslümanlara farz bulunduğunu ve bu küfür içerikli kitabın muhtevassından haberdar olan yayıncı ve satıcılar için de aynı hükmün geçerli olacağını bildiren bir fetva yayınladı. Bu muazzam fetvayla birlikte Müslümanlar; mezhep, renk, ırk ve dil farklılıklarına bakmaksızın fevkalade bir birlik ve vahdete bürünerek, önceden planlandığı apaçık ortada olan bu meşum İslâm düşmanı saldırı karşısında tek saf ve tek yumruk halinde dikildiler. Bu hadisenin akabinde getirdiği gelişmeler, İslâm toplumunu vahdet içinde bütünleşmiş bir ümmet olarak bir kez daha sahneye çıkardı ve doğru ve ehil bir imamın liderliğinde yönlendirilmesi halinde, İslâm ümmetinin kendi içindeki türlü farklılıklar ve küçük ihtilaflara rağmen, dini değerlere canlılık kazandırıp mâneviyatı ihya eden bir güç olarak dünyanın geleceğini belirlemede en etkili camia olduğu herkesçe anlaşılmış oldu.

Aynı şekilde, İslâm inkılabı'nın İran'daki zaferinden sonra başta Amerika gelmek üzere İslâm düşmanlarının türlü komploları ve İran İslâm Cumhuriyeti'ni yıkabilmek için bütün küfrün tek millet halinde elele verip Müslüman İran'ı 8 yıllık korkunç bir savaşa itmesi gibi çok boyutlu saldırı ve girişimlerine rağmen İmam -ks- yeni kurum ve teşkilatlar kurulması yolunda direktifler verip şah rejiminden kalma kuruluşların yeniden organize ve teşkilatlandırılmasını emrederek, İran halkı için yepyeni ve geniş bir hizmet ortamı yaratmış oluyordu. Cihad-ı Sazendegi (Ülkeyi onarma ve yeniden kurma cihadı), Komite-i İmdad (Düşkünlere ve darda kalmışlara acil yardım), 15 Hordad Kurumu; Mesken Kurumu, Şehid Kurumu, Mustaz'aflar Kurumu, Okuma Yazma Seferberliği... vb. gibi ülkenin en ücra köşelerine çeşitli hizmetler götürebilmeyi başaran kurum ve teşkilatların tesisi de yine rahmetli İmam Humeyni'nin -ks- hayatta bulunduğu yılların ürünüdür. Aynı şekilde İslâmî İran'ın iç ve dış güvenliğini sağlamada, Irak Baas rejiminin saldırılarını geri püskürtmede ve dünyaya gegemenlik taslayan güçlerin ardı arkası kesilmeyen karmaşık komplo ve oyunlarını bozmada fevkalade etkili rol oynayan İslâm İnkılabı Komiteleri'yle Sıbah-ı Pasdaran-ı İnkılab-ı İslâmî (İslâm İnkılabı Muhafızları Ordusu)'nun kuruluşu ve eski ordunun gerekli yeni organize ve teşkilatlandırmalarla düzenlenip İran İslâm Cumhuriyeti Ordusu şeklinde yeni baştan teşkili gibi oldukça zor ve ilginç gelişmeler de yine bu bereketli yılların ürünlerinden olmuştur.

Dini ilmiye medreselerindeki köklü değişiklikler, yeni yapılanmalar, medrese ve üniversitelerde dersler ve yöntemlerde yeni düzenlemeler, bütün eğitim sisteminde köklü değişiklikler, çeşitli dallarda yeni üniversite araştırmaları, ek ders ve branşlar, ücra yerler ve fakir bölgelere yüksek eğitim ve üniversite imkanları taşıma, bu bölgelere radyo, tv, posta ve her nevi diğer haberleşme ve iletişim imkanları ulaştırma... vb. daha yüzlerce hadise hep İmam'ın -ks- şahsi direktif ve kontrolleriyle gerçekleşebilecekti. Üniversite dönem ve branşlarıyla ilgili programlamalarla üniversite kitaplarının yazılması ve basımına, yüksek öğretim görevlisi yetiştirme, üniversiteye girme şartlarının belirlenmesi... vb. gibi yüksek eğitimin kontrol ve denetiminden sorumlu "Şûra-yı İnkılab-ı Ferhengi" (Kültür İnkılabı Konseyi)'nin kurulması ve faaliyete geçmesi de yine onun direktifleri doğrultusunda ve İslâm inkılabından sonra gerçekleşen kayda değer ve kalıcı hizmetlerdendir.

İran İslâm Cumhuriyeti nizamındaki on yıllık pratik tecrübeden sonra İmam -ks- İslâmî nizamın temel prensipleriyle teşkilat ve bünyesini gerekli ıslahatlar ve düzenlemelerle daha bir sağlamlaştırıp mükemmelleştirebilmek amacıyla dönemin cumhurbaşkanı Ayetullah Hamenei'ye yazdığı hş. 4.2 68 tarihli direktifinde, sözkonusu yazılı metinde belirlenen ilkeler çerçevesinde, anayasanın yeniden gözden geçirilip gerekli ıslahatlarda bulunulması için tayin etmiş olduğu bir uzman heyeti tanıtıyordu. Bu ve benzeri karar ve direktifler, İslâm devletinin temel yapısının güçlenip pekiştirilmesi ve İslâm hükümlerinin en iyi şekilde uygulanabilmesi için gerekli ortamın yaratılması yolunda İmam'ın -ks- ne kadar içten ve yorulmak bilmez bir çaba içinde çalıştığını ortaya koymaktadır.

g - İmam'ın Vefatı

Doksan yaşma yaklaştığı halde İslâm ümmetinin teali ve ilerlemesi yolunda durup dinlenmeksizin çalışan İmam Humeyni -ks- ilerleyen yaşına rağmen hala dünyanın en faal liderlerinden biri olma özelliğini koruyordu. İnanılmaz bir çalışma temposu vardı onun. Ülkenin resmi matbuatının rapor, yorum ve önemli haberlerini mütalaa etmek, onlarca haber bültenini gözden geçirmek, İran'daki günlük tv. ve radyo haberlerini dinlemenin yanısıra, yabancı radyoların siyasi yorum ve haberlerini dinlemek, İmam Humeyni'nin -ks- hiç aksatmadığı günlük çalışmalarının önemli bir kısmını teşkil etmedeydi. Düzenli, disiplinli ve programlı bir yaşam sürdürmesi, ötedenberi en belirgin özelliği olagelmisti. Günün ve gecenin belli saatlerinde meşgul olduğu ibadet, dua ve Kur'an okuma programını hiçbir zaman aksatmadığı bütün yakınlarınca bilinmektedir. Mütalaaları arasında yine belli zamanlarda kısa yürüyüşler yaparak düşünür, aynı zamanda zikir ederdi. Bu programlı yaşamın paralelinde üst düzey yetkililerle yaptığı görüşme, toplantı ve yoğun çalışmalarına rağmen halkın çeşitli kesimleriyle görüşme ve irtibatını yakından sürdürmeyi asla ihmal etmez; bilhassa her hafta mutlaka bir kez şehit ailelerine mahsus görüşme ve serbest ziyaret programını her şeye rağmen uygulardı (bereketli ömrünün son haftalarına kadar da bu programı samimiyetle sürdürmesi, düşmanlarını bile takdir duyguları içinde bırakacaktı).

İmam -ks- kalp hastalığına ve hş. 1358 (1980)'de bir müddet Tahran kalp hastahanesinde tedavi görmesine rağmen vefatı bu hastalıktan olmayacak, solunum sistemindeki rahatsızlığı nedeniyle dar -ı bekaya geçecekti. Kendisini tedavi etmekte olan doktorların tavsiyesiyle ameliyat olacak, 10 günlük bir yoğun bakımdan sonra hş. 1368 Hordad'ının 13'üne müsadif 2 Haziran 1990 Cumartesi akşamı saat 22. 20'de canlar sahibine ruhunu teslim edecekti. Şehidler diyarı İran milletinin sevgili rehberiyle son görüşme ve vedalaşması iki gün iki gece sürmüş ve bu süre zarfında o nur imamının mutahhar na'sı Tahran musallasında siyahlara bürünmüş hak aşığı pervanelerin meşalesi kesilmisti.

İmam'ın -ks- rihleti haberi bütün İslâm dünyasını dalga dalga sarmış ve dünyanın dört bir yanındaki inkılâbî biatlılarını tarifi imkansız bir hüzne boğmuştu. Mutahhar na'sı, yurtiçi ve yurtdışından imamlarını beka diyarına uğurlamaya gelen kadınlı erkekli milyonlarca inkılâbî Müslümanın katıldığı görülmemiş bir kalabalığın eşliğinde, Tahran şehidler mezarlığı olan Beheşt-i Zehra'nın hemen yakınındaki bir mahalde toprağa verildi. Yabancı haber muhabirlerini şaşkına uğratan bu muazzam cenaze merasimi ve yas törenlerine katılanların sayısı, yine birçok yabancı muhabirin de tespit etmiş olduğu üzere 17 milyonu aşmadaydı. Eşsiz bir lider ve imamını olduğu gibi, sevecen ve şefkatli babasını da kaybeden İran halkı bu elim hadise üzerine 40 gün yas tuttu. Bu süre zarfında bütün bir İran baştanbaşa karalar giymiş, bütün cadde ve sokaklara siyah bayraklar asılmış ve İslâm ümmeti; bu yüce dinin değerlerini olanca berraklığıyla ihya eden İmam'ına ağlamıştı. İmam Humeyni'nin -ra- mutahhar makberi bugün yurtiçi ve yurtdışından gelen İslâm, hak, adalet, bağımsızlık ve hürriyet aşklarının ziyaretgahı durumundadır.

h - Ailesi ve Çocukları

İmam Humeyni -ks- hş. 1308'e müsadif 1930'da takvasıyla tanınmış alimlerden merhum Ayetullah Hacı Mirza Muhammed Sakafî Tahrani'nin yine bir alime olan kızıyla evlendi. Bu evlilikten dünyaya gelen 8

çocuk şunlardı: Şehid Ayetullah Hacı Mustafa Humeyni -ks-, Ali (dört yaşında öldü), merhum Ayetullah İşraki'nin zevcesi olan Siddika Mustafavi hanım, A'rabî Bey'in hanımı Feride Mustafavi hanım, dr. Brucerdi'nin zevcesi Zehra Fehime Mustafavi hanım, 7 aylıkken ölen saide, merhum Hücet'îl İslâm ve'l Müslimin Hacı Ahmed Humeyni ve yine henüz küçük yaşta ölen Latife adlı bir kız çocuğu.

İmam Humeyni -ks- siyasi mücadele hayatına yalnız atılmış ve bu mücadele boyunca da kimseden yardım ummayarak sadece Allah'a dayanıp, O'na güvenmişti. Ne var ki bu izzetli İslâmî mücadelesinde daima ona yardımcı olan, onunla omuz omuza savaşan değerli oğlu Hacı Mustafa Humeyni'nin de bu mücadelede payı büyüktü. İnkılabî elemanların örgütlenip teşkilatlandırılması, gerekli bilgi ve haberlerin temini, İmam'ın gizli mesajlarının büyük alimlere ve siyasi grup liderlerine ulaşmasını sağlama, inkılabî kişi ve elemanlarla irtibat kurma... vb. faaliyetleri sonunda tutuklanan Ayetullah Mustafa Humeyni, şah rejimini ürküten kişilik ve çalışmaları nedeniyle bir süre hapiste tutulduktan sonra serbest bırakılır bırakılmaz tıpkı babası gibi, rejim tarafından önce Türkiye'ye, ardından da Irak'a sürgün edildi. İslâm inkılabının zaferinden bir yıl önce şehid edilmesinin nedeni de İslâmî hareketin oluşumu ve gelişmesinde oynadığı önemli rol olmuştur.

Bu ağır mesuliyeti şehadetine kadar onun omuzlarına yüklemiş olan takdir-i ilâhî, ağabeyinden sonra genç fakat tıpkı onun gibi yiğit ve dirayetli kardeşi Ahmet Humeyni'yi seçecekti bu hassas görev için. Hacı Ahmed, bu acı olaydan önce sadece yüksek medrese tahsiliyle meşgul gibi görünse de gerçekte o da ağabeyi gibi İslâmî harekete yardımcı olmakta ve başta Kum gelmek üzere İran'daki bütün medreselere yönelik bir çalışma yürütmekteydi. İmam'ın -ks- Necef'teki evinin, İslâm inkılabının liderlik ve yayılma merkezi olduğu dönemlerde evin iç ve dış sorumluluğu, inkılabın gidişatı ve rehberliğiyle ilgili özel görüşmeleri ayarlama, inkılapçı Müslümanların İmam'la (zaruri durumlarda) görüşmelerini tertipleme, İran'daki inkılabî çalışmaların gelişme ve boyutlarıyla ilgili olarak İmam'a sıhhatli ve dakik raporlar sunma, İmam'ın -ks- emir ve direktiflerini ilgili mücadele elemanlarına iletme, rejime karşı mücadele veren yurtiçindeki inkılabî gruplarla yakın temaslarda bulunma... vb. mesuliyetler hep merhum Hacı Ahmed'e aitti.

Müslüman İran halkının İslâmî mücadelesinin giderek bütün ülkeyi sarmaya başladığı kritik günlerde ve inkılap lideri İmam Humeyni'nin -ks- Fransa'ya hicreti ve oradan İslâmî İran'a dönüşü, ardından İslâm inkılabının zafer günleri ve sonrasında Hacı Ahmet Humeyni güvenilir bir müşavir ve danışman, basiretli bir politikacı, yılmaz bir mücahid, zeki bir koruma muhafızı, yakın ve emin bir sırdaş, ihlaslı ve samimi bir mürid olarak daima babasının yanında yer alarak onu bir lahza olsun yalnız bırakmadı; Allah rızasını umarak muradının ve mürşidinin izinden bir an olsun ayrılmadı. Onun, rahmetli İmam'ın -ks- hemen yanbaşıda yer alarak bu nur kaynağının ışığında İslâma ve Müslüman ümmete sağladığı bereket ve faydaları, İslâm inkılabının çeşitli zaman ve merhalelerinde sık sık müşahede edebilmek mümkündür.

Merhum hüccet'îl İslâm ve'l müslimin Hacı Ahmet Humeyni, İmam'ın -ks- rihletinden sonra han İslâm Cumhuriyeti ve İslâm inkılabına hizmet amacıyla çeşitli kültürel ve siyasi kuruluşlarda fahri olarak çalıştı; kimi zaman fikir verip kılavuzlukta bulundu, kimi zaman basit bir nefer gibi gece gündüz demeksizin inkılap için durup dinlenmeksizin çalıştı; her hal-ü karda, inkılabın en önde gelen isimlerinden biri olarak daima rehber ve nizamın yetkililerine güvenilir bir müşavere verdi. İslâm inkılabının sevgili rehberi İmam'ın -ks- kitaplarıyla, konuşma bildiri ve mesajlarından oluşan hacimli eserleri ve o büyük imamın fikir ve düşüncelerini" muhafaza ve neşri için "İmam Humeyni'nin -ks- eserlerini Tanzim ve Yayınlama Müessesesi"nin organizesini ele aldı; ayrıca, İmam'ın -ks- mutahhar makberini, İslâm inkılabının nurlu ilham kaynağı olarak ihya ve imar sorumluluğunu üstlendi. Hacı Ahmed Humeyni -rahmetullah aleyh- kalp hastalığı neticesinde bu fani diyardan beka alemine göçtüğünde (hş. 26. 12. 73 = mil: 16 Mart 1995) İmam'ın Eserlerini Tanzim ve Yayınlama Müessesesi'yle mutahhar makberi, layık olduğu kültürel değer, konum ve prestije ulaşmıştı. Hacı

Ahmed'in Allah'ın rahmetine kavuşması üzerine, onun da vasiyet ettiği üzere İmam'ın Eserlerini Tanzim ve Yayınlama Müessesesi'yle İmam'ın mutahhar makberinin mütevelliliği, merhum Hacı Ahmed'in büyük oğlu Hüccet'il İslâm ve'l müslimin Hacı Seyyid Hasan Humeyni'ye devredildi; böylece o nur imamının nurlu yolu daima ışıltılı parlaklığını koruyacak ve hatırası ebediyen zihinlerde ve kalplerde yaşamaya devam edecekti.

İmam -ks- bütün yaşamını yüce İslâm dininin emir ve kurallarına göre tanzim ettiğinden, fevkalade sade bir hayatı vardı; bu samimi sadelik, inancından kaynaklanmış olduğu için ister siyasi hayatının inişli çıkışlı evrelerinde, ister hapis, sürgün, hicret ve inkılabın zaferinden sonraki yıllar gibi birbirinden çok farklı şartlar altında olsun, hiçbir zaman değişmedi, her zaman sade oldu ve sade yaşadı. Haber ve yorum hazırlamak üzere İran'a gelen yabancı TV ve haber ajansları muhabirleriyle tanınmış gazeteci ve yazarlar, rahmetli İmam'ın -ks- son derece sade yaşamını gözler önüne seren evini ve evindeki eşyaları gördüklerinde hayretlerini gizleyememekte ve bu düşündürücü gerçek karşısında düşmanları gizlice ve içten içe bir takdir duygusuna kapılırken, onu sevenler sevgili imamlarının bu samimi ve gerçek bir "Allah kuluna yaraşır" hayat tarzı karşısında gözyaşlarını tutamamaktadırlar. Bilhassa hayatını "Muhammedi öz İslâm" la tanzim etmemiş olan tanınmış dini ve siyasi liderlerin şatafatlı debdebeli ve gösterişli lüks hayatlarından çok farklı bir yaşamı vardı onun çünkü... O nur imamının sade yaşamını gören herkes ister istemez gerçek takva sahibi Allah kullarının, enbiyaullah ve evliyaullahın yaşamını hatırlamakta ve imamın yegane öncülerinin bu seçkin ilâhî kullar olduğunu bilfiil müşahede edebilmektedir.

1 - Kitapları, Konuşmaları, Mesaj ve Bildirileri

Dini, siyasi, ahlaki, fıkhi, usuli, felsefi, sosyal ve edebi sahalarda İmam'dan -ks- geriye kalan yüzlerce cilt eser, çağın sorunlarına İslâmî açıdan mükemmel çözümler ve yorumlar getirmektedir. Bir kısmı çeşitli ülkelerde çeşitli dilere çevrilmiş ve çevrilmekte bulunan bu muazzam eserlerin pek çoğu hala yayınlanabilmiş değildir. Kirada oturduğu için ev taşırken ve bilhassa zalim şah düzeninin Savak elemanlarınca evi defalarca basılıp bütün yazı ve kitaplarına defalarca gizli emniyet tarafından el konulduğundan, rahmetli İmam'ın -ks- ilmi açıdan pek değerli birçok eseri ne yazık ki bu mücadele fırtınasından nasibini almış ve zulüm düzeninin gadrine uğrayarak yok olmuştur. İmam'ın -ks- günümüze ulaşan ve her biri kendi hacminin kat kat fazlası şerh ve açıklama gerektiren eserlerinden bazısını, yazılış tarihlerine göre aşağıya aktarıyoruz:

- 1 - Şerh-i Dua -i Seher
- 2 - Şerh-i Hadis-i Re's-il Calut
- 3 - Şerh-i Hadis-i Re's-il Cülut'a haşiye
- 4 - Şerh-i Kavâid-ur Rezeviyye'ye haşiye
- 5 - Cunud-i Akl-i vel Cehl hadisine şerh
- 6 - Misbah'ul Hidayet ila Hilafeti ve'l Velayet
- 7 - Fusus'il Hikem şerhine haşiye
- 8 - Misbah'ul Üns'e haşiye
- 9 - Kırk Hadis şerhi
- 10 - Sırrussalat (salat'ul arifiyn ve miracussalikin)
- 11 - Adabussalüt
- 12 - Risale-i Likauallah
- 13 - Esfar'a haşiye
- 14 - Keşf'ul Esrar
- 15 - Envâr'ul Hidayet Fi Tâlikat-i ilel Kifayet (2 cilt)
- 16 - Bedayi-ud Durer Fi Kâidet-i Nefy'uz Zarar
- 17 - Risalet'ul İstishâb

- 18- Risalet-i fi't Teadul Ve't Rerâciyh
- 19 - Risale't-ul İc'tihad ve't Taklid
- 20 - Minhec'il Vusul İlâ İlm'il Usul (2 cilt)
- 21 - Risalet-i fi't Taleb Ve'l İrade
- 22- Risalet-i fi't Tahiyye
- 23 - Risalet-i fi Kâide-ti Men Melik
- 24 - Risalet-i fi Tayiyn'el Fecr Fi' leyâli'e1 Mugmere
- 25 - Kitab'ul Tehâret (4 Cilt)
- 26 - Talikat-i ilâ Urve't-il Vuskâ
- 27- Mekâsib-i Muharreme (2 cilt)
- 28 - Tâlikat-i ilâ Vesile't-un Necât
- 29 - Risalet-i Necat'ul İbâd
- 30 - İrs Risalesi'ne haşiye
- 31 - Ayetullah'il Uzma Burucerdî'nin Usul Dersinden Takrirler
- 32 - Tahrir'ul Vesile (2 cilt)
- 33 - Kitab'ul Bey' (5 cilt)
- 34- Velayet-i Fakih / İslâm Devleti
- 35 - Kitab'ul Hilel Fi' Salût
- 36 - Cihad-ı Ekber / Nefisle Mücadele
- 37 - İmam Humeyni'nin Derslerinden Takrirler
- 38 - Tavzih'el Mesail Risâlesi / Tam ilmihal
- 39 - Hamd Suresi Tefsiri
- 40 - Istiftâat
- 41 - Şiir Divanı
- 42 - İrfâni Mektuplar
- 43 - Siyasi-ilâhi Vasiyetnâme

Yukarıdaki eserlere ilaveten bugün İmam Humeyni'nin -ks-Eserlerini Tanzim ve Yayınlama Müessesesi arşivlerinde 1126 konuşma metni, 470 hüküm, ferman ve emirnâme, yurtdışındaki dini ve siyâsi liderlere yazılmış 367 mektup, tanınmış İranlı dini ve siyasi kişilere yazdığı 420 mektup ve 350 özel ve genel mesaj bulunmaktadır ki ayrı ciltler halinde "Kevser Külliyyatı" olarak basılmaktadır. Özel ve genel fihrist ekiyle 1 ciltlik Miftah-ı Sahife'yle birlikte neşrolunan 22 ciltlik "Sahife-i Nur", bugüne değin İmam'ın -ks- konuşma, emirname, ferman, mesaj ve bildirileri sahasında yayınlanan, mevcut en derli-toplu külliyyat sayılır.

Xxx

Şimdi değerli okurlarımızı, rahmetli İmam Humeyni'nin -ks- ilâhi ve islâmi sünnete uyup tıpkı evliyaullahın yöntemini izleyerek vefatından birkaç yıl önce yazmış olduğu değerli yAdigarı "siyasi - ilâhi vasiyet"iyle başbaşa bırakıyor ve o nur imamının bereket dolu hayatı gibi vefatının da bu yolla İslâm Alemleri ve hür yaradılışını muhafaza edebilmiş liyakatli insanlar için bir uyanış ve bilinçlenme vesilesi olmasını temenni ediyoruz.

Vesselamu aleykum verahmetullahi ve berekâtuh

İmam Humeyni'nin - ra - Eserlerini

Tanzim ve yayınlama Müessesesi

Uluslararası ilişkiler Bürosu

İMAM HUMEYİNİ'NİN (RA) VASİYETNAMESİ

ÖNSÖZ

Bismilâhîrrahmanirrahiym

Resulullah sallallahu aleyhi ve âlihi ve sellem buyurdular: "Sizlere iki ağır ve paha biçilmez emanet - sekaleyn- bırakıyorum: Kitabullah ve itretim Ehl-i Beyt'im... Bu ikisi asla birbirinden ayrılmaz ve Havz'da birlikte bana gelirler."

Hamd, ancak Allah'adır[1] ve - Allah'ım - sen münezzehsin, Muhammed ve Mine - onun soyundan olanlara - selamın olsun, rahmetin olsun; celâl ve cemalinin mazharıdır onlar, Sen'in kitabının esrar hazinesidirler. Sen'den başkasının bilmediği ve sana mahsus olan bütün isimlerle birlikte ahadiyyetinin tecelli ettiği kitaptır o... Muhammed -sav- ve onun âline zulmeden habislik ağacının kökü durumundaki zalimlere de lânet olsun...

Sekaleyn[2] hususunda eksik ve yetersiz - de olsa - kısaca bazı hatırlatmalarda bulunmayı gerekli görüyorum. Ancak, bu hatırlatma sekaleyn'in gaybî, mânevî ve irfânî[3] boyutları açısından olmayacak elbet. Zira ben gibilerinin kalemi Mülk'ten[4] melekût-i A'lâ'ya[5] ve ondan lâhut'a[6] varıncaya kadar idrâki bütün varlık Alemine ağır gelen, ben ve sen gibisinin anlama gücünü aşan ve manâsına tahammülün tâkatleri kestiği - hatta belki de imkansız olduğu - bir mertebeyi ele alma ve mutlak ekber olan "sıkl-ı ekber"[7] dışında her şeyden daha ekber olan "sıkl-ı kebîr"[8] ve "sıkl-ı ekber"ün yüce hakikatlerinin terkedilmesi ve örtülü kalmış - mahcur - olması nedeniyle insanlığın başına gelmiş olanlardan, keza Allah düşmanları ve entrikacı taağutların[9] bu iki sıkl'a ettiklerinden - ki bunları saymaya da ne sınırlı vakit ne de eksik bilgim elvermiyor - sözetme cür'eti göstermekten acizdir; ancak, bu iki sıkl'ın başına gelenlere çok kısa ve özlü bir şekilde değinmeyi uygun buluyorum.

"Bu iki "sıkl" asla birbirinden ayrılmaz ve Havz'da[10] birlikte bana gelirler" cümlesi, belki de Hz. Resulullah sallallahu aleyhi ve âlihi ve sellem'in rihletinden sonra bunlardan birinin başına gelenin diğerinin de başına geldiği ve Havz'da Allah Resulü'ne gelinceye kadar bu mahcurlardan birinin mahcurluğunun diğerinin de mahcurluğu olacağına işaretir. Bu "havz", kesretin vahdet'le birleştiği[11] ve damlaların deryada kaybolup gittiği makam mıdır, yoksa insanoğlunun akıl ve irfanına sığamayacak bir şey midir?.. Kezâ, şunu da söylemek gerekir ki taağutilerin, Resulullah sallallahu aleyhi ve âlihi ve sellem'in bu iki ağır emanetine yaptığı zulümler Müslüman ümmete, hatta bütün insanlığa yapılmıştır ki kalem bunu beyandan acizdir.

Şunu da hatırlatmak icabeder ki "Sekaleyn hadisi"[12] bütün Müslümanlar arasında mütevatirdir ve Kutub-u Sitte'den[13] diğerlerine varıncaya kadar Ehl-i Sünnet'in[14] bütün kitaplarında muhtelif beyanlarla ve defalarca Resul-ü Ekrem sallallahu aleyhi ve Alihi ve sellem'den nakledilmiştir ve bu hadis-i şerif[15] muhtelif mezheplerin Müslümanları başta olmak üzere bütün insanlığa kesin "hüccet" tir ve kendilerine hüccetin tamamlanmış olduğu bütün Müslümanlar bu konuda mes'uliyetlerini yerine getirmekle yükümlüdürler; bihaber cAhiller için herhangi bir mazeret sözkonusu olsa da mezhep uleması için yoktur.

Şimdi, ilâhî emanet Kitabullah ve İslâm Peygamberi sallallahu aleyhi ve âlihi ve sellem'den geriye kalanlara neler olmuş, görelim. Uğruna kan ağlanması gereken son derece üzücü olaylar, Hz. Ali'nin - s- şehâdetinden sonra başladı.[16] Benciller ve tağutîler, Kur'an-ı Kerim'i Kur'an düşmanı iktidarlara alet ettiler, baştanbaşa bütün Kur'ân'ı bizzat Peygamber-i Ekrem sallallahu aleyhi ve âlihi ve sellem'den öğrenmiş bulunan, "aranızda iki ağır ve paha biçilmez emanet bırakıyorum" nidâsını hala kulaklarında taşıyan ve "Kur'an'ın gerçek müfessiri ve hakikatlere âşinâ" olanları türlü bahane ve önceden hazırlanmış oyunlarda geri - plana - iterek, gerçekte, Havz'a girinceye kadar insanlık için maddi mânevi hayatın en büyük düsturu olan ve halâ da öyle bulunan Kur'ân'ı, bizzat Kur'an'la sahne dışı bıraktılar ve bu mukaddes kitabın ülkülerinden biri olan ve hala da öyle bulunan ilâhî adalet iktidarına iptal çizgisi çektiler; Allah'ın dininden, ilâhî sünnet ve Kitap'tan sapmanın temelini attılar ve derken iş öyle bir yere vardı ki kalem utanır onu açıklamaya...

Bu eğri temel ilerledikçe eğrilikler ve sapmalar arttı. O kadar ki, insanları kemâle erdirmek, bütün Müslümanların, hatta tüm insanlık ailesinin birleşmesini sağlamak, insanlığı ulaşması gereken yere ulaştırıp, kendisine "isimler" in öğretildiği bu Adem evlâdını[17] şeytanlar ve taağutların şerrinden kurtarmak, dünyayı tam bir eşitlik ve adalete kavuşturmak; iktidarı, insanlığın hayrına olacak kimselere devredebilmeleri için Allah'ın mâsum[18] velilerine -evvelinden âhiline tüm mahlukâtın selamı onlara olsun- vermek gayesiyle yüce Ahadiyyet makamından Muhammedi tam keşfe[19] nâzil olan Kur'an-ı Kerim'i öylesine sahne dışı bıraktılar ki insanları hidayete erdirmede adeta hiçbir rolü yokmuş gibi oldu ve iş öyle bir noktaya vardı ki Kur'an'ın rolü zâlim iktidarlar, ve taağutlerden daha beter olan habis din adamları tarafından zulüm ve fesad yaratma, Hak Tealaya inad edenler ve zâlimlerin bahanesi olma mesâbesine indirildi. Kur'an, bu kader belirleyici kitap, komplocu düşman ve cahil dostlar eliyle ne yazık ki mezarlıklar ve yas toplantıları dışında rolü olmayan ve hala öyle bulunan bir hale getirildi; Müslümanlar ve insanlığın vahdetini sağlaması, onların hayat kitabı olması gereken şey ayrılık ve ihtilâf vesilesine dönüştürüldü veya bütünüyle sahne dışı bırakıldı. Nitekim gördük; birisi kalkıp da İslâm devletinden sözecek olsa ve İslâm, Allah Resulü sallallahu aleyhi ve âlihi ve sellem, Kur'an ve sünnetin baştanbaşa onunla dolduğu siyasetten bahsedecek olsa Adeta en büyük günahı işlemiş sayılmakta ve "siyasetle uğraşan molla" tâbiri "dinsiz molla"yla eşanlamda kullanılmaktaydı ki bu durum şimdi de böyledir...

Son zamanlarda büyük şeytânî güçler; kendilerini yalan yere islâma yamamış bulunan İslâmî düsturlardan uzak sapık iktidarlar kanalıyla Kur'an'ın mahvı ve süper güçlerin şeytânî maksatlarının tahakkuku gayesiyle güzel hatlarla Kur'an'lar basmakta, öteye beriye göndermekte ve bu şeytanca oyunla Kur'an'ı sahne dışı sahne dışı bırakmaktadırlar. Muhammed Rıza Han Pehlevi'nin[20] bastırıldığı Kur'an'ı hepimiz gördük; bazılarını bununla kandırdı, islâmî gayeden habersiz olan bazı din adamları da onun meddahlığını yapmıyordu. Görüyoruz ki kral Fahd'da[21] her yıl halkın sonsuz servetlerinin büyük kısmını Kur'an-ı Kerim basma ve Kur'an düşmanı bir mezhebin propagandasını yapma yolunda harcamakta ve Vahhabilik[22] gibi hiçbir esasa dayanmayan, baştan sona hurafe dolu bir mezhebi yaymak suretiyle gafil milletler ve halkları süper güçlere yöneltmekte; aziz İslâm ve Kur'an-ı Kerim'i yine İslâm ve Kur'an'ı yıkma yolunda kullanmaktadır.

Biz ve bütün varlığıyla İslâm ve Kur'an'a bağlı bulunan milletimiz; baştan sona kadar Müslümanların, hatta bütün insanlığın vahdetinden sözederek Kur'anî hakikatleri türbeler ve mezarlıklardan kurtarmak ve onu insanoğlunun eline, ayağına, kalbine ve aklına dolanan; yokluğa, yokoluşa, taağutilere esir ve köle olmaya sürükleyen bütün zincirlerden kurtarabilecek yegâne reçete olarak yüceltmek isteyen bir mezhebe mensup olmakla iftihar ederiz. Keza, kurucusunun, Allah Tealâ'nın emriyle Allah Resulü sallallahu aleyhi ve âlihi ve sellem olduğu ve bütün bağlardan kurtulmuş olan Emir'el Mü'minin Ali b. Ebu Talib'in insanlığı tüm kölelik ve zincirlerden kurtarmakla görevlendirildiği bir mezhebe mensup olmakla iftihar duyarız.

Kur'an'dan sonra maddi ve mânevi hayatın en büyük düsturu olan ve insanlığı kurtuluşa götürecek en yüce kitap sayılan, mânevi ve devlet yönetimiyle ilgili emirleri en büyük kurtuluş yolu bulunan Nehc'ul Belağa[23] kitabının bizim mâsum imamımıza aid oluşuyla övünürüz.

Ebu Talib oğlu Ali'den, kadir Allah'ın kudretiyle hayatta bulunan ve her şeye nezaret eden insanlığın kurtarıcısı, zamanın sahibi Hz. Mehdi'ye[24] - hepsine binlerce selam ve tahiyyât olsun - varıncaya kadar tüm mâsum imamların[25] bizim imamlarımız olmasıyla iftihar ederiz.

Kur'an-ı Said[26] adıyla anılan hayat verici duaların bizim mâsum imamlarımıza aid oluşuyla övünürüz biz. İmamların Şâbâniyye Münacaatı,[27] Hüseyin b. Ali aleyhisselam'ın[28] Arafat duâsı,[29] Muhammed soyunun Zebur'u[30] olan Sahife-i Seccadiye[31] ve Allah Tealâ tarafından Zehra-ı Merziyye'ye[32] ilham edilmiş olan Sahife-i Fâtımiyye[33] ile de iftihar ederiz.

Bâkır'el Ulum'un[34] târihin en yüce kişiliği olmasıyla övünç duymadayız biz; Allah Teâlâ, Resul sallallahu aleyhi ve Alihi ve sellem ve mâsum imamlardan başka kimsenin idrâk edemediği ve edemeyeceği o da bizdendir.

Mezhebimizin Câ'feri[35] oluşuyla övünürüz biz; ki sonsuz bir derya olan fıkımız[36] onun eserlerinden biridir yalnızca... Ve biz, Allah'ın salat ve selamı onlara olsun, tüm mâsum imamlarla iftihar ve onların yolunu izleyeceğimizi taahhüd etmişizdir.

Allah'ın salat ve selamı onlara olsun, mâsum imamlarımızın İslâm dininin yüceltilmesi ve boyutlarından biri adil devlet kurmak olan Kur'an'ın uygulamaya geçirilmesi yolunda hapis ve sürgünlerde yaşamış ve sonunda yaşadıkları çağın zâlim iktidarları ve taağutlerini devirme yolunda şehid olmuş bulunmalarından iftihar duyarız. Ve biz bugün Kur'an ve sünnetin hedeflerini uygulamaya geçirmek isteşimiz ve halkımızın muhtelif kesimlerinin bu kader belirleyici yolda şevkle ve can-u gönülden malını, canını ve sevdiklerini Allah yoluna feda ediyor oluşuyla iftihar etmedeyiz.

Yine övünmedeyiz ki hanımlar, yaşlı ve genç kadınlar büyüğüyle, küçüğüyle kültürel, iktisadi ve askeri sahnelerde hazır bulunup İslâm ve Kur'an-ı Kerim'in gayelerinin yüceltilmesi yolunda erkeklerle omuz omuza veya onlardan daha iyi bir şekilde faaliyet göstermiş; savaşılabilecek güçte olanlar İslâm ve İslâmî ülkenin müdafaası için önemli farzlardan olan askeri eğitime katılmış ve düşmanların komplosu ve dostların İslâm ahkamı ve Kur'an'ı bilmemeleri neticesinde onlara, hatta İslâm ve bütün Müslümanlara zorla yüklenmiş bulunan mahrumiyetlerden kendisini kurtarmış ve düşmanların kendi menfaatleri için cahiller ve Müslümanların maslahatından habersiz bazı din adamlarını kullanarak meydana getirmiş olduğu hurafelerin bağımlılığında sıyrılmışlardır; savaşa katılma gücü olmayanlar da cephe gerisinde milletin kalbini mutluluk ve sevince boğacak, düşmanlar ve onlardan daha beter olan cahillerin yüreğini öfke ve hışımla titretecek şekilde çalışmaktadırlar. Ve biz, nice büyük kadınların Hz. Zeynep aleyhâ selamın misali[37] evlatlarını kaybettiklerini, Allah Teâlâ ve aziz İslâm uğruna herşeylerini feda ettiklerini haykırdığını gördük defalarca; bununla iftihar ediyor ve biliyorlar ki buna karşılık elde ettikleri şey, dünyanın naçiz metası bir yana dursun, Naim Cennetleri'nden[38] bile üstündür. Keza bizim milletimiz, hatta dünya mustaz'afı ve Müslüman diğer milletler; yüce Allah'ın, aziz İslâm ve Kur'an'ı Kerim'in düşmanı olan kimselerin düşmanı olmaları, bunların uğursuz canice emellerine varabilmek için hiçbir cinayet ve hıyanetten vazgeçmeyecek, başa geçmek ve istediği makamı elde edebilmek için dost-düşman tanımayacak yırtıcı vahşilerden oluşması ve baştanbaşa tüm dünyayı kasıp kavuran; iğrenç emellerine ulaşabilme uğruna, kalemlerin yazmaya, dillerin söylemeye utandığı cinayetler işleyen ve büyük İsrail gibi aptalca bir hayalle[39] her cinayete sürüklenebilen dünya siyonizminin müttefiki durumundaki bizatihi terörist devlet Amerika'nın bunların başını çekiyor olmasıyla iftihar duyar. Kezâ, İslâmî milletler ve dünya mustaz'afı; Amerika ve İsrail'e uşaklık yolunda bizzat kendi milletlerine her hıyaneti yapmaktan çekinmeyen Ürdünlü kaatil tellal Hüseyin[40] ve kaatil İsrail'le aynı torbadan yem yiyen ahır arkadaşları Hasan[41] ve Hüsni Mübarek[42] gibilerinin düşmanı olmakla övünürler. Keza biz, dost-düşman herkesin milletlerarası hukuk ve insan haklarını çiğneyen bir hain olarak tanıdığı ve mazlum Irak milletiyle körfez emirliklerine karşı işlediği zulümlerin İran milletine karşı işlediği zulümlerden az olmadığını herkesin bildiği -Mişel-Eflakçı Saddam[43] gibi bir hainin bize düşman olmasıyla da övünürüz. Keza, biz ve dünyanın mazlum milletleri, dünya kitle iletişim araçları ve haberleşme sistemleriyle propaganda mekanizmalarının, biz ve dünyanın bütün mazlumlarını canı süper güçlerin vereceği direktifler doğrultusunda her türlü cinayet ve ihaneti işlemiş olmakla suçlamalarından iftihar duyarız. Amerika'nın onca iddialarına, onca savaş araç gereçlerine, sahip Olduğu onca uşak ülkelere ve geri kalmış mazlum milletlerin sonsuz servetlerine elkoyması ve bütün basın yayın organlarını elinde bulunduruyor olmasına rağmen gayretli İran milleti ve kademine ruhlarımız feda olası hazreti Bakıyyetullah[44] ülkesi karşısında kime başvuracağını bilemeyecek kadar çaresizlik içinde şaşakalıp rezil olması ve yöneldiği herkesten red

cevabı almasından daha büyük ve daha yüce bir iftihar sebebi olur mu? İşte bu, milletleri, özellikle de İslâmî İran milletini uyandırarak şahlık zulmünün zulmetinden İslâm nuruna hidayet buyuran hazreti Bari Teala'nın -Celle Azametihî- gaybi yardımlarından[45] başka birşey değildir.

Şimdi, zulüm görmüş muhterem milletler ve aziz İran milletine tavsiyem odur ki ne mülhid[46] doğu ve ne de zaiim kafir[47] batıya bağımlı olmayan bu ilâhî doğru yola, Allah Teala'nın onlara nasip buyurmuş olduğu yola sağlam, azimli, ahbine sadık ve kararlı bir şekilde bağlansınlar, bir lahza olsun bu nimetin şükründen gaflet etmesinler, süper güçlerin ister harici ister hariciden beter olan dahili mümessillerinin kirli elleri onların temiz niyetleri ve demir iradelerinde sarsıntıya yol açmasın ve bilsinler ki dünya kitle haberleşme araçlarıyla doğu ve batı şeytani güçlerinin baskıya başvurmaları onların ilâhî kudretlerine delidir ve Allah Teala onların mükafaatını hem bu alemde hem de diğer alemlerde verecektir: "Gerçekten de Allah tüm nimetlerin sahibidir ve herşeyin saltanatı O'nun elindedir". Keza acizane olarak Müslüman milletlerden cidden şunu isterim ki mutahhar imamların, insanlık aleminin bu büyük yolgöstericilerinin sosyal, iktisadi, ve askeri kültürlerini can-u gönülden, fedakarca ve sevdiklerini feda etme pahasına layıkıyla izlesin ve uygulansınlar. Bu cümleden olmak üzere risalet ve imamet[48] okulunu ifade eden ve ister ahkam-ı evveliyeye, ister sâneviyye'yle[49] olsun - ki her ikisi de İslâmî fıkıh okuludur - milletlerin rüşd ve azametinin garantisi olan geleneksel fıkhıtan[50] zerrece sapmasınlar, Hakk'a ve dine karşı inat gösteren "Vesvas-ı Hannas"lara kulak asmasınlar, bir adım olsun sapmanın İslâm din ve ahkâmının, ilâhî adalet devletinin çöküş başlangıcı olacağını bilsinler, keza namazın siyasi ifadesi demek olan Cuma[51] ve cemaat namazlarını[52] asla ihmal etmesinler; zira bu cuma namazı Hak Teala'nın İran İslâm Cumhuriyeti'ne karşı en büyük inayetlerindedir; keza bu cümleden olmak üzere mutahhar imamlara, özellikle de Allah'ın, peygamberlerin, meleklerin[53] ve sâlihlerin[54] selam ve salatları onun büyük ve kahraman ruhuna olsun, "Seyyid-i Mazluman ve Server-i Şehidan hz. Ebâ Abdullah'ül Hüsey'n'e yas merasimleri[55] düzenlemeyi asla ihmal etmesinler ve bilsinler ki imamların -aleyhimusselam- İslâmın bu tarihi kahramanlığını anma merasimleri münasebetiyle buyurmuş oldukları ve Âli Beyt'e[56] zulmedenlere edilecek lanet ve beddualar, tarih boyunca gelmiş geçmiş bütün zalim yöneticilere karşı milletlerin ilelebet kahramanca feryatları demektir. Keza artık son bulmuş ve cehenneme vasıl olmuş bulunmalarına rağmen Emevilerin[57] -Allah'ın laneti onlara olsun- işledikleri zulümleri lanetleme ve bu zulümler dolayısıyla kargış ve feryat etmenin dünya zalimlerine karşı haykırış ve zulmü yıkıcı bu haykırışı sürekli canlı tutuş demek olduğunu da bilirsiniz. Keza Hakk imamları aleyhimusselam'la ilgili ağıtlar, mersiye[58] ve sena şiirlerinde her asır ve mekanın zalimlerinin işlemiş olduğu kötülük ve zulümler ezici bir şekilde hatırlatılmalı ve Amerika, Sovyetler ve bağımlı uşaklarıyla, bu cümleden olmak üzere büyük ilâhî Harem'e[59] ihanet eden Suudi hanedanı - Allah'ın, meleklerinin ve Resulleri'nin laneti onlara olsun- eliyle İslâmın mazlumiyet çağı olan bu çağda -onların işlediği zulümler- ezici bir şekilde hatırlatılarak lanetlenmeli ve kargışlanmalıdır. Keza hepimiz şunu bilmeliyiz ki Müslümanlar arasında vahdeti sağlayacak şey; Müslümanların, özellikle, Allah'ın salat ve selamı onlara olsun Eimme-i İsnî Aşer/On İki İmam/Şiâsının kimliğinin[60] koruyucusu olan, bu siyasi merasimlerdir... Ve hatırlatmam gereken nokta şudur: Benim siyasi-ilâhî vasiyyetim, şanı yüce İran milletine mahsus değil, bilakis, bütün Müslüman milletler ve hangi din ve millete mensup olursa olsun, dünyanın bütün mazlumlarına bir tavsiyedir.

Allah-u Azze ve Celle'den acizane dileğim biz ve milletimizi bir an olsun kendi halimize bırakmaması ve gaybi inayetlerini bu İslâm evlatları ve aziz savaşçılardan esirgememesidir.

Ruhullah'ül Museviyy'il Humeyn

Bismillahirrahmanirrahim

Kıymetli milyonlarca insanın, ölümsüz binlerce şehid ve diri şehid[61] durumundaki aziz malullerin gayretlerinin semeresi ve milyonlarca Müslüman ve dünya mustaz'aflarının umudu olan muhteşem İslâmî inkılâbın ehemmiyeti, değerlendirmesinin kalem ve beyanı aşacağı bir ölçüdedir.

Bütün hatalara rağmen yüce Allah'ın büyük kereminden umudunu kesmeyen ve tehlikelerle dolu yolunun azığı ancak mutlak Kerim'in keremine gönül verişini olan ben Ruhullah Musevi Humeyni, diğer iman kardeşleri[62] gibi bu inkılabı, getirdiklerinin kalıcı olmasına ve giderek daha fazla semere vermesine ümidvar olan hakir bir din öğrencisi[63] unvanıyla şimdiki nesle ve geleceğin aziz nesillerine tekrar mahiyetinde de olsa bazı mevzuları vasiyet olarak arzetmek istiyor ve bağışlayıcı Allah Tealâ'dan bu uyarılarda niyet temizliği inayet buyurmasını niyâz ediyorum.

1- Biz biliyoruz ki dünyayı sömüren emperyalistler ve zalimlerin ellerini büyük İran'dan çektiren bu büyük inkılab ilâhî yardımlarla muzaffer oldu. Allah Tealâ'nın kudretli eli olmasaydı otuz altı milyonluk bir nüfusun İslâm ve din adamlarına karşı girişilen onca propagandaya, özellikle şu son yüzyılda matbuat ve konuşmalarda İslâm ve milliyet düşmanı meclis ve mekanlarda kalem ve söz erbaplarının milliyet adı altında yaptıkları sayısız onca bölücülöklere rağmen; aziz vatanın ilerlemesi ve gelişip yükselmesi için çalışması gereken faal genç nesli fasid şah ve kültürsüz babasıyla güçlü ölkelerin sefaretleri tarafından millete zorla yüklenen kukla iktidar ve ısmarlama meclislerin işlediği hıyanetler karşısında kayıtsızlık ve fesada çekme gayesiyle düzenlenen onca abes şiirler, laubali mizahlar; ayyaşlık, fuhuş, kumar, içki ve uyuşturucu maddeler karşısında; daha da kötüsü ölkenin kaderinin kendilerine teslim edildiği liseler, üniversiteler ve öğretim merkezlerinde, tamamen azınlıkta kalmaları ve baskı altında tutulmaları cihetiyle müspet bir iş yapamayan iyi ve dürüst kimselerin de aralarında bulunduğu, İslâm ve İslâm kültürüne, hatta milliyet ve milliyetçilik adına "doğru milli" ye de yüzde yüz karşı olan doğu veya batı çarpılmışı öğretmen ve öğretmen üyelerinin çalıştırılması karşısında, bu ve daha onlarca mesele ve bu cümleden olmak üzere din adamlarının uzlet ve bir köşeye çekilmeye itilmesi ve propaganda yoluyla bunların çoğunun fikri sapmalara sürüklenmesi gibi durumlar karşısında bu milletin yekvücut halinde kıyam edebilmesi ve memleketin dört bir yanında tek bir düşünce etrafında kenetlenerek Allah-u Ekber feryadıyla,[64] insanı hayretlere düşüren mucizeyi fedakarlıklarla dahili ve harici tüm güçleri sahne dışı bırakıp memleketin kaderini bizzat ele alabilmesi mümkün değildi. Binaenaleyh hem ortaya çıkışı, hem mücadele niteliği, hem de inkılab ve kıyamının saiki açısından İran İslâm İnkılabı'nın bütün inkılaplardan ayrı ve farklı olduğunda şüphe etmemek gerekir. Bunun, yağmaya uğramış şu mazlum millete Mennan Allah Teala tarafından lütfedilmiş ilâhî bir armağan ve gaybi bir hediye olduğunda da şüphe yoktur.

2- İslâm ve İslâmî devlet,[65] uygulanması halinde dünya ve ahirette evlatlarının saadetini en iyi şekilde temin eden ve zulümlerin, çapulculukların, fesad ve tecavüzlerin üzerine kıpkızıl bir kalem çekebilecek güce sahip olan ve insanları, kendi uygun gördüğü kemale ulaştırabilecek bir ilâhî hadise ve tevhidi olmayan okulların tersine; hayatın ferdi, içtimai, maddi, mânevi, kültürel, siyasi, askeri ve iktisadi bütün boyutlarına nezaret ve müdahalede bulunan, insan ve toplumun eğitimi ve maddi ve mânevi ilerleme üzerinde önemsiz sayılacak kadar da olsa zerrece rolü olabilecek hiçbir noktayı gözardı etmemiş olan bir okuldur; toplum ve bireyin tekamülü yolunda engel ve müşkül olabilecek şeyleri hatırlatmış ve bunların giderilmesine çalışmıştır. Allah Tealanın yardım ve desteği sayesinde ve ahidine sadık milletin güçlü elleriyle İslâm Cumhuriyeti'nin kurulmuş bulunduğu ve bu İslâmî devlette sözkonusu tek şeyin "İslâm" ve onun "ileri hükümleri" olduğu şu sırada şanlı İran milletine düşen görev, İslâmın muhtevasının bütün boyutlarda tahakkukunu sağlamak ve onu koruma ve kollama yolunda gayret göstermektir. Zira İslâmı korumak bütün farzların başında gelir; Adem aleyhisselam'dan Hatem-un Nebiyyin sallallahu aleyhi ve âlihi ve sellem'e varıncaya kadar bütün yüce peygamberler bu yolda canlarına malolan gayret ve fedakarlıklar gösterdiler, hiçbir engel onları bu büyük farizâdan alıkoyamadı ve aynı şekilde onlardan sonra da ahidine sadık ashab Allah'ın salâtı

onlara olsun İslâm imamları, kanlarını verecek raddeye varan bir gayret ve çabayla onu korumaya çalıştılar. Bugün İran'da resmen ilan edilmiş ve kısa sürede büyük neticeler vermiş olan bu ilâhî emanetin olabildiğince korunması, kalıcılığı için gerekenin yapılması ve önündeki engel ve sorunların giderilmesi yolunda çaba gösterilmesi genelde bütün mülümanlara ve özelde İran milletine farzdır ve umulur ki nurunun şuaası bütün Müslüman ülkelere yansır ve bütün devletler ve milletler bu hayati konuda yekdiğeriyle görüş birliğine vararak dünya mazlumlara ve ezilmişlerini tarihin canileri ve dünyayı sömüren süper güçlerin elinden ebediyen kurtarırlar.

Ömrümün şu son nefeslerinde, bu ilâhî emanetin hıfzı ve bekasına yardımcı olacak hususlar ve onu tehdid eden tehlike ve engellerin bir kısmını şimdiki nesil ve geleceğin nesilleri için arzutmeyi bir vazife biliyor ve alemlerin Rabbinin dergahından herkes için tevfiik ve yardım niyaz ediyorum.

a - Şüphesiz İslâmî inkılabın kalıcılığının sırrı, zaferin sırrından başka birşey değildir, zaferin sırrını da millet bilmektedir ve gelecek nesiller bunun iki temel prensibinin "ilâhî saik ve İslâmî hükümet" yüce gayesiyle, "bu saik ve gaye için baştanbaşa bütün ülkede milletin el ve sözbirliği içinde bir araya gelmesi" olduğunu tarihte okuyacaklardır.

Şimdiki ve gelecek bütün nesillere şunu vasiyet ediyorum: İslâm ve Allah devleti sürekli var olsun, dahili ve harici sömürücü ve sömürgeci güçler ülkenizden el çeksin istiyorsanız Allah Teala'nın Kur'an-ı Kerim'de öğütlemiş olduğu bu ilâhî saiki bırakmayın; zafer ve onun kalıcılığının sırrı olan bu saikin karşısında "amacın unutulması" ve "tefrika ve ihtilafa düşme" yer alır. Baştanbaşa bütün dünyanın propaganda borazanları ve onların yerli uşaklarının bütün güçlerini bölücülük yaratıcı söylenti ve yalanlara harcaması ve bu uğurda milyarlarca dolar sarfetmesi boşuna değildir. İslâm cumhuriyeti muhaliflerinin sürekli bölgeye gelip gitmeleri de sebepsiz değil ve maalesef bunların arasında bazı İslâm ülkelerinin, kendi menfaatlerinden başka bir şey düşünmeyen ve gözü kapalı kulağı tıkalı bir şekilde Amerika'ya teslim olmuş bulunan devlet ve yöneticileri de görülmektedir; alim kılıklı bazıları da katılmış onlara... İran milleti ve dünya Müslümanları için bugün ve gelecekte sözkonusu olması ve ehemmiyetinin gözönünde bulundurulması gereken nokta ocaklar yıkan tefrika yaratıcı propagandaları tesirsiz hale getirmektir. Müslümanlara, özellikle İranlılara ve hassaten şu çağda tavsiyem, bu komplolara tepki göstermeleri ve insicam ve vahdetlerini mümkün olan her yolla arttırarak küffar ve münafıkları[66] ümitsizliğe düşürmeleridir.

b- Son yüzyılda, özellikle bu yüzyılın son on yıllarında ve bilhassa inkılâbın zafere ulaşmasından sonra apaçık göze çarpan önemli komplolardan biri de milletleri, özellikle fedakar İran milletini İslâmdan ümidi keser hale getirmek maksadıyla muhtelif boyutlarıyla yürütülen geniş çaplı propagandalardır. Bazen açıkça ve acemice "1400 yıl önce va'zedilmiş olan İslâmî hükümlerin bu çağda ülkeleri idare edemeyeceği" veya "İslâm genci bir dindir, her türlü yenilik ve medeniyete karşıdır ve ülkelerin bu çağda dünya medeniyeti ve bu medeniyetin getirdiklerini bir kenara bırakması mümkün değildir"..., vb. gibi ahmakça propagandalarla; kimi zaman da İslâmın kutsallığından yanaymış gibi görünen bir şeytanlık ve sinsilikle "İslâm ve diğer ilâhî dinler mâneviyatla ilgilenir; nefisleri islah, dünyevi makamlardan çekinme, dünyadan uzak durmaya çağırma, insanı Allah'a yaklaştırıp dünyadan uzaklaştıran ibadet, zikir[67] ve dualarla[68] meşgul olmaya davetle uğraşırlar; devlet, siyaset ve iktidar ise bu maksad ve büyük mânevi gayeye aykırı şeylerdir, zira bütün bunlar dünyayı düzeltmekle ilgilidir ki bu da yüce peygamberlerin yoluna aykırıdır! dediler ve maalesef bu ikinci yöntemle yapılan propagandalar, İslâmî tanımayan bazı dindarlar ve dinadamlarını o kadar etkiledi ki devlet ve siyaset işlerine karışmayı fık ve günah addettiler, halâ bu görüşte olanlar bulunabilir, İslâmın müptela olduğu büyük bir faciaydı bu. Birinci grup için şunu söylemek gerekir ki devlet, kanun ve siyasetten ya habersizdirler ya da kendilerini kasten bilmiyormuş gibi göstermektedirler. Zira kanunların "kıst" ve "adi" ölçüsüne göre icrası, zorba yönetim ve zalimleri engelleme, ferdi ve içtimai adaleti yayma; fuhuş ve türlü sapmaları yasaklama; akıl, adalet, bağımsızlık ve kendine yeterlilik ölçüsüne dayalı bir hürriyet

sağlama; sömürgecilik, sömürücülük ve köleciliği önleme, bir toplumun fesad ve mahvını önlemek gayesiyle adalet ölçüsüne dayalı kısas[69] had[70] ve ta'zir[71] cezalarını uygulama; topluma akıl, adalet ve insaf ölçülerine göre bir siyasetle yol aldırma ve benzeri daha yüzlercesi, insanlık ve sosyal hayat tarihi boyunca zamanın geçişiyle aşımaya uğrayıp eskিয়েcek şeyler değildir. Bu iddia, matematik ve akıl kurullarının bu çağda değiştirilerek yerine yeni kurulların oturtulması gerektiğini söylemeye benzer. "Yaradılışın başlarında sosyal adalet sağlanmalı; zulüm, çapulculuk ve adam öldürme önlenmeliydi; ancak, bugün atom çağında bulunduğumuzdan o yöntemler eskimiştir" demek ve İslâmın yeniliklere karşı olduğunu iddia ederek devrik -şah- Muhammed Rıza Pehlevi gibi Bunlar bu çağda hayvanlara binerek yolculuk yapmak istiyorlar" demek ahmakça bir ithamdan başka birşey değildir. Zira medeniyetin getirdikleri ve yeniliklerden maksat, insanoğlunun medeniyet ve ilerlemesinde rol oynayan buluşlar, icadlar ve teknik gelişmeler ise ne İslâm, ne de diğer hiçbir tevhidi din buna karşı çıkmamıştır ve çıkmayacaktır da. Bilakis, bilim ve teknik İslâm ve Kur'an-ı Mecidin de önemle vurgulamış olduğu şeylerdir. Yok, eğer medeniyet ve yenilikle, bazı profesyonel aydınların dediği gibi "Bütün kötü ve gayri meşru işlere ve fuhuşa, hatta eşcinselliğe... vb. şeylere serbesti tanınsın" anlamı kastediliyorsa; doğu ve batı çarpılmışları her ne kadar körükörüne bir taklitçilikle onu yaymaya çalışsalar da bütün semavi dinler bilim adamları ve akl-ı selim sahibi insanlar buna karşı çıkacaktır. Sinsice bir rol üstlenen ve İslâmı devlet ve siyasetten ayrı bilenlere gelince; bu cahillere Kur'an-ı Kerim ve sünnet-i Resulullah sallallahu aleyhi ve âlihi ve sellem'in hiçbir konuda devlet ve siyaset mevzuunda olduğu kadar hükmü bulunmadığını söylemek gerekir. Bilakis, İslâmın ibadetle ilgili hükümlerinin çoğu "ibadî-siyasî"dir ki onlardan gafil düş bunca musibete yol açmıştır zaten. İslâm Peygamberi -s- de dünyanın diğer devletleri gibi bir devlet kurdu, ancak, "sosyal adaleti yayma" saikiyle.... İslâmın ilk halifelerinin geniş devlet yönetimleri vardı ve Ali b. Ebu Tâlib aleyhisselam'ın hükümeti de aynı saikten hareketle daha geniş ve daha kapsamlıydı, tarihin apaçık meselelerindedir bu. Ondan sonra tedricen yönetim sadece isim itibarıyla İslâmıydı; İslâm ve Resul-ü Ekrem sallallahu aleyhi ve âlihi ve sellem'in yolunda bir İslâm devleti olduğunu iddia edenler bugün de çoktur.

Ben bu vasiyetnamede işaret ederek geçiyorum, ancak yazarların, sosyolog ve tarihçilerin Müslümanları bu yanlışlıktan kurtarmalarını ummaktayım; enbiya aleyhimusselam'ın yalnızca mâneviyatla ilgilendiği, devlet ve dünyevi iktidarın tardolduğu; enbiya, evliya ve büyüklerin ondan uzak duydukları ve bizim de böyle yapmamız gerektiği yolunda söylenmiş ve söylenegelenler, Müslüman milletlerin mahva sürüklenmesi ve yolun kaniçici emperyalistlere açılmasıyla sonuçlanan üzücü bir yanlışlıktır. Zira tard ve kınanması gereken, sultacılık ve sapık gayeler için olan şeytani hükümetlerle diktatörlük ve zulümdür; onların uzak durduğu dünya ise servet yığına, mal biriktirme, kudret düşkünlüğü ve taağutçuluktur; velhasıl insanı Hak Tealâ'dan gafil eden bir dünyadır. Mustaz'afların lehine; zulmü ve kötülüğü önleme ve sosyal adaleti sağlama gayesiyle - istenen - "Hakk Hükümeti" ise, tahakkuku için Davud oğlu Süleyman,[72] şanı yüce İslâm peygamberi sallallahu aleyhi ve âlih ve değerli vasileri gibilerinin gayret gösterdikleri şeydir ki en büyük farzlardan ve gerçekleştirilmesi en yüce ibadetlerdendir. Nitekim bu -tür- hükümet ve devletlerde bulunan siyaset "gerekli işlerden"dir. Uyanık ve zeki İran milleti İslâmî bir bakış açısıyla bu komploları tesirsiz hale getirmeli ve ahdine sadık yazar ve hatipler milletin yardımına koşarak komplocu şeytanların kökünü kazımalıdır.

e - Bu tür komplolarla aynı kumaştan, hatta daha da sinsice olanı ülke çapında, daha çok da küçük yerleşim merkezlerinde yaydırılan "İslâm Cumhuriyeti de halk için birşey yapmadı; taağutun zalim rejiminden kurtulabilmek için onca şevk ve heyecanla fedakârlıkta bulunan halk, daha beter bir rejimin eline düştü; müstekbirler daha bir müstekbir, mustaz'aflar daha bir mustaz'af oldular; hapishaneler geleceğin umidi olan gençlerle dolu, işkenceler eski rejimdekinden daha beter ve daha bir insanlık dışı; İslâm adına hergün birkaçını idam ediyorlar, eyvahlar olsun; şu cumhuriyete "İslâm" adını vermeselerdi keşke! Bu devir Rıza Han[73] ve oğlunun devrinden daha kötü; halk eziyet, zahmet ve

çıldırııcı pahalılık içinde boğuluyor; baştakiler bu rejimi komünist bir rejime doğru götürüyorlar; halkın malına el konuluyor; halkın her konuda hürriyeti elinden alınmış durumda".., ve planlı bir şekilde sürdürülen buna benzer daha birçok söylentidir. Nitekim her birkaç günde bir her köşe bucakta, her mahalle ve sokakta aynı söylentinin dillere düşüyor olması, bunun hesaplanmış bir plan ve komplo olduğunu göstermektedir.

Taksi dolmuşlarda bu belli konu... Otobüslerde de aynısı... Birkaç kişilik toplantılarda yine aynı konu konuşulur ve bir konu biraz eskidiğinde bir başkası çıkiverir ortaya... Ve maalesef şeytani hilelerden bihaber olan bazı dinadamları, komplocuların bir-iki piyonunun kendileriyle temasa geçmesiyle meselenin -gerçekten- öyle Olduğunu zannediyorlar. Meselenin püf noktası da bu tür mevzuları duyup inanverenlerin dünyadan, dünyadaki inkılapların durumundan, inkılap sonrasının hadiseleri ve bunların doğurduğu kaçınılmaz muazzam müşkülatlardan habersiz kimseler olmasıdır. Nitekim tümü de İslâmın lehine olan değişim ve dönüşümlerden de haberleri yoktur bunların; gözü kapalı ve meselenin aslından - habersiz olarak bu gibi konulan duymuş ve kendileri de gaflete kapılarak veya kasten onlara katılmışlardır.

Tavsiyem odur ki dünyanın halihazırdaki vaziyetini incelemeyen, İran'ın İslâmî inkılâbıyla diğer inkılapların mukayesesine girişmeden, milletler ve ülkelerin inkılap yaparken ve inkılaplarından sonra nelerle karşılaştıklarını, ne badireler atlattıklarını inceleyip bunları araştırmadan; Rıza Han ve ondan da beter olan Muhammed Rıza'nın bu "taağützede" millete yüklediği dertler ve çapulculukları boyunca işleyip bu hükumete miras bıraktıkları evler batırıp ocaklar söndüren bağımlılıklardan; bakanlıklar, devlet daireleri, iktisat, ordu, ayyaşlık merkezleri ve içki satan mağazaların durumuna varıncaya kadar hayatın bütün boyutlarında meydana getirilen kayıtsızlık ve sorumsuzluklar, eğitim ve öğretimin durumu, liseler ve üniversitelerin vaziyeti, sinemalar ve fesad yuvalarının durumu, gençler ve kadınların hali; dinadamları, dindarlar, ahbine sadık hürriyetperverler, zulme uğramış iffet sahibi hanımlar ve camilerin taağüt dönemindeki vaziyetini araştırmadan; idam olunan ve hapse mahkum edilenlerin dosyalarını incelemeyen, zindanlar ve yetkililerinin uygulamalarının niteliğine bakmadan; büyük sermayedarlar ve toprak ağalarının malvarlığını, stokçular ve pahacıların durumunu araştırmadan, adliyeler ve inkılap mahkemelerinin vaziyetini inceleyip bunları geçmişteki yargı ve adliyeyle karşılaştırmadan; İslâmî Şûra Meclisi[74] temsilcileri, hükümet üyeleri, valiler ve şu zamanda -inkılaptan sonra - işbaşına gelmiş olan diğer yetkililerin durumunu araştırıp inkılap öncesi durumla kıyasını yapmadan, hükümet ve Yeniden Yapım ve Onarım Cihadı Teşkilatı'nın[75] içecek su ve sağlık ocağına varıncaya kadar her türlü ihtiyaç malzemesinden mahrum bulunan köylerdeki çalışmalarını incelemeyen, tahmili savaş[76] ve onun getirdiği evsiz barksız kalmış milyonlarca insan, şehid aileleri, savaştan zarar görenler, Afganistanlı ve Iraklı milyonlarca mültecinin[77] meydana getirdiği müşkülü de gözönüne alarak önceki rejimin varlığı boyunca verdiği bütün hizmetlerle bunları kıyaslamadan, Amerika'yla dahili ve harici bağlularının ekonomik ambargo ve ard arda gelen komplolarını da gözönünde bulundurup bütün bunlara bir de yeterli miktarda, meselelere aşına mübelliğ ve şer'i hakim[78] bulunmayışı ve İslâm muhalifleriyle sapmışlar ve hatta cahil dostlar tarafından oluşturulan kargaşa ve karışıklıkları... vb. daha onlarca meseleyi ekleyecek olursanız... Rica odur ki, meseleleri bilmeden olumsuz tenkitlerde bulunmayınız, sudan bahanelerle yanlışlar yamayıp sövüp saymaya başlamayınız ve yüzlerce yıl zorbalara zulmü ve kitlelerin cehaletinden sonra bugün daha yeni yürümeye başlamış ve dört bir yanı dahili ve harici düşmanlarla sarılmış körpe bir yavrucak durumundaki şu garib İslâmın haline acıyınız... Ve sudan bahanelerle yanlışlar yamamaya çalışan sizler, düşünün bir, ezip yoketme yerine islah ve yardıma çalışmanız; münafıklar, zalimler, sermayedarlar ve Allah'tan bihaber insafsız stokçuların tarafını tutma yerine mazlumların, zulme uğramışlar ve mahrum bırakılmışların yanında yer almanız; bozguncu gruplar, müfsid teröristler ve

dolaylı olarak onlardan yana olma yerine bir de mazlum ulemadan ahbine sadık hizmet ehli mazlumlara varıncaya kadar terör edilmiş olanlara bir dönüp bakmanız daha iyi olmaz mı?..

Ben bugün bu cumhuriyette büyük İslâma bütün boyutlarıyla amel edildiğini ve bazı şahısların cehalet, ukde ve disiplinsizlik yüzünden İslâmî hükümlere aykırı davranmadığını asla söylemiş değilim ve söylemem; ancak diyorum ki yasama, yürütme ve yargı organları onca yıpratıcı zahmetlere katlanarak bu ülkeyi İslâmileştirmeye çalışmakta ve onlarca milyonluk millet de onlara destek ve yardımcı olmaktadır' herşeyi bahane ederek yanlışlar yamamaya çalışan bu köstekleyici azınlık eğer yardıma koşacak olursa bu emeller daha kolay ve daha çabuk tahakkuk bulacak ve maazallah, bunlar kendilerine gelmezlerse milyonluk kitleler uyanmış, meseleleri kavramış ve sahnede olduğundan Allah Tealâ'nın izniyle insani İslâmî arzular gözkamaştırıcı bir şekilde gerçekleşecek, yok yere bahanelerle yanlışlar yamamaya çalışanlar ve yoldan sapmış bulunanlar bu muazzam coşkun sel karşısında mukavemet edemeyeceklerdir. Ben bu çağdaki İran milleti ve milyonluk kitlelerinin; Resulullah sallallahu aleyhi ve âlih dönemindeki Hicaz halkı ve, Allah'ın salavat ve selamı her ikisine olsun, Emir'el Mü'minin ve Hüseyin bin Ali dönemindeki Irak ve Kufe halkından daha iyi olduğunu cür'etle iddia etmekteyim. O Hicaz ki, Resulullah sallallahu aleyhi ve âlih döneminde Müslümanlar bile kendisine itaat etmiyor ve birtakım bahaneler öne sürerek cepheye gitmiyorlardı; Allah Tealâ, Tevbe Suresi'nin[79] birkaç ayetinde onları kınamış ve azap vaatmiştir. Ve o hazrete o kadar yalan isnad ettiler ki nakledildiğine göre minberden onlara bedduada bulundular. Keza o Irak ve Kufe halkı da Emir'el Mü'minin'e o kadar kötü davrandılar ve itaatsizlik gösterdiler ki hazretin onlardan şikayeti tarih ve nakil kitaplarında meşhurdur; keza bu Irak ve Kufe Müslümanlarının Seyyid'üş şüheda aleyhisselam'a reva gördükleri... Ve olan oldu... Şehadete ellerini bulaştırmayanlar da ya savaş meydanından kaçtılar, ya da yerlerine oturdular, tâ ki tarihin o cinayeti vuku buldu... Ancak, bugün ordu ve kolluk güçleriyle[80] İnkılap Muhafızları[81] ve Seferberleri[82] gibi silahlı kuvvetlerinden; aşiretler ve gönüllülerle cephedeki ve cephe gerisindeki sivil halk kuvvetlerine varıncaya kadar İran milletinin tam bir şevk ve iştiaqla ne fedakarlıklarda bulunup nice kahramanlıklar yarattığını görmedeyiz. Yine baştanbaşa bütün ülkenin muhterem halkının ne değerli yardımlarda bulunduğunu görüyoruz... Kezâ, şehidlerin geride kalan yakınları, savaş felaketzedeleri ve ailelerinin kahramanca destanımsı bir çehre ve aşıkane ve güven verici söz ve davranışlarla biz ve sizle karşılaştıklarını görüyoruz ve bütün bunlar onların Allah Tealâ'ya, İslâma ve ölümsüz hayata olan dopdolu iman, ilgi ve aşklarındandır. Oysa ki ne Resul-ü Ekrem sallallahu aleyhi ve âlihi vesellem'in mübarek huzurlarındadırlar, ne de Mâsum İmam salavat-ı aleyhim'nin huzurunda... Ve saikleri de gayba iman ve güvendir ve bu, muhtelif sahalârda başarı ve zaferin sırrıdır; İslâm böyle evlatlar yetiştirmiş Olduğu için övünmelidir ve biz de böylesi bir çağda ve böylesi bir milletin huzurunda olduğumuz için övünmeliyiz. Burada, muhtelif sâiklerle İslâm Cumhuriyeti'ne muhalefet edenler ve menfaat düşkünü fırsatçı münafıklarla sapmışların kendilerinden faydalanmakta Olduğu gençlere, kız olsun, erkek olsun, vasiyet ediyorum:

Tarafgirlikte bulunmadan ve hür bir düşünceyle hüküm verin ve İslâm Cumhuriyeti'nin devrilmesini isteyenlerin propagandalarını, yaptıklarının niteliği ve mahrum kitlelere karşı nasıl davrandıklarını, onları desteklemiş ve desteklemekte olan gruplar ve devletleri, içeride onlara katılmış ve onları desteklemekte olan dahili grup ve şahısları, kendi aralarında ve sempatizanlarının yanındaki ahlâk ve davranışlarını ve muhtelif hadiseler karşısında nasıl tavır değiştirdiklerini dikkatle ve nefsanî eğilimlerinize kapılmadan inceleyiniz ve bu İslâmî Cumhuriyet'te münafıklar ve sapmışların eliyle şehid edilenlerin hal ve durumlarını araştırınız, bunlarla düşmanları arasında bir değerlendirme yapınız; bu şehidlerin -konuşma- kasetleri bir ölçüde mevcuttur, muhaliflerin kasetleri de sizin elinizde vardır belki; bakın bakalım hangi grup, toplumun mazlum ve mahrumlarından yanadır...

Kardeşler! Bu satırları benim ölümünden önce okumayacaksınız. Ben öldükten sonra okumanız mümkün; o zaman da ben sizin aranızda olmayacağım ki kendi menfaatime ve makam ve kudret elde edebilmek gayesiyle ilginizi kazanabilmek için genç kalplerinizle oynamak isteyeyim... Sizler, liyâkat sahibi gençler olduğunuzdan her iki cihanın da saadetini kazanabilmeniz için gençliğinizi Allah Tealâ'nın yolunda; aziz İslâm ve İslâm cumhuriyeti uğruna harcamanızı isterim. Ve Gâfur Allah Tealâ'dan sizleri insaniyetin doğru yoluna hidayet etmesini; ben ve sizin geçmişimizi geniş rahmetiyle affetmesini niyaz ederim. Sizler de kendinizle başbaşa kaldığınız anlarda Allah Teâlâ'dan bunu isteyin, zira "Rahman" ve "Hâdi'dir O...

Bir vasiyet de, değerli İran milletiyle faasid iktidarlara müptelâ ve büyük güçlerin esareti altında bulunan diğer milletlere ediyorum. Evvelâ aziz İran milletine tavsiye ediyorum ki muazzam cihadınız[83] ve yiğit delikanlılarınızın kanlarıyla kazanmış olduğunuz nimetin kadrini en aziz meseleler gibi biliniz; onu koruyunuz ve kollayınız, muazzam bir ilâhî nimet ve büyük bir rabbanî emanet olan onun yolunda çaba sarfediniz ve bu Sırât-ı Mustakıym'de karşılaşılacak müşkülâtlardan ürkmeyiniz, zira Allah'a yardım ederseniz O da size yardım eder ve adımlarınıza sebat verir." Keza İslâm Cumhuriyeti devletinin müşkülâtlarını can-ı gönülden paylaşıp bunların giderilmesine çalışan hükümet ve meclisi kendinizden bilerek kıymetli bir aziziniz gibi koruyun onu. Keza meclise, hükumete ve yetkili makamlara tavsiyem şudur: Bu milletin kadrini bilin ve onlara hizmette, özellikle gözümüzün nuru ve cümlemizin velinimeti olan, fedakârlıkları ve emekleriyle İslâm Cumhuriyeti'nin kurulduğu ve bu cumhuriyetin devamlılığını da onların hizmetlerine borçlu olduğumuz mustaz'afklar, mahrumlar ve zulme uğramışlara hizmette kusur etmeyin; kendinizi halktan, onları da kendinizden bilin; kültürsüz çapulcular ve beyinsiz zorbalara olan ve halâ da öyle bulunan taağuti devletleri daima kınayın; ancak, bir İslâm devleti'ne yakışır davranışlarla tabii...

Müslüman milletlere gelince; İslâm Cumhuriyeti Devleti ve mücahid İran milletini örnek almanız ve milletlerin isteklerine-ki İran milletinin isteğidir bu-boyun eğmedikleri takdirde zalim devletlerinize olanca gücünüzle haddini bildirmenizi tavsiye ederim; zira Müslümanların bedbahtlığının sebebi doğuya ve batıya bağımlı devletlerdir, İslâm ve İslâm Cumhuriyeti muhaliflerinin propaganda borazanlarına kulak asmamanızı kesinlikle tavsiye ederim, zira hepsi de süper güçlerin menfaatlerinin temini için İslâmî sahne dışı bırakma gayretindedirler.

ç- Sömürücü ve sömürgeci büyük güçlerin uzun yıllardır uygulanmakta olan ve İran'da Rıza Han zamanında doruğuna ulaşmış Muhammed Rıza döneminde türlü yöntemlerle izlenen şeytânî plânlarından biri de "din adamlarını inzivaya itme"dir ki, Rıza Han döneminde baskı, sindirme, din adamlarına kıyafet yasağı koyma, hapis, sürgün, hükmetsizlik, idam ve benzeri usullerle ve Muhammed Rıza zamanında daha başka plan ve metotlarla uygulama sahasına konuldu; bunlardan biri de üniversitelerle din adamları arasında düşmanlık yaratmaktı. Bu sahada çok geniş propagandalar yapıldı ve maalesef her iki kesimin de süper güçlerin şeytânî komplosundan habersiz olmaları sebebiyle, kayda değer neticeler alındı. Bir yandan ilkokullardan üniversitelere varıncaya kadar -bütün okullarda- öğretmen, hoca, öğretim üyesi, dekan ve rektörlerin batı veya doğu çarpılmışlarıyla İslâm'dan sapmış olanlar ve -ya- diğer dinlere mensup kimseler arasından seçilip işbaşına getirilmesine, ahdine sadık mü'minlerin azınlıkta bırakılmasına ve böylece gelecekteki iktidarı yüklenecek olan etkin kesimi çocukluktan yetişkinlik çağı ve gençlik dönemine kadar kesinlikle bütün dinlerden, özellikle İslâm'dan ve dinlere bağlı olanlardan, bilhassa da Müslüman tebliğci ve din adamlarından nefret edecek bir şekilde yetiştirmeye çalıştılar, bunları o dönemlerde İngiliz uşağı ve daha sonraları da sermayedarlar, toprak ağaları ve irtica yanlısı, ilerencilik ve medeniyete karşı kimseler olarak tanıtıyorlardı. Diğer yandan din adamları, tebliğciler ve dindar kimseleri kötü propagandalarla üniversiteler ve üniversitelilerden korkutarak herkesi dinsizlik, kayıtsızlık, İslâm ve diğer dinlerin mazharlarına karşı olmakla itham ediyorlardı. Neticede devlet adamlarının dinlere, İslâma, Müslüman dinadamları ve dindar kimselere

karşı olması ve böylece din ve dinadamlarını seven halk kitlelerinin iktidar, devlet ve ona ait herşeye muhalif kılınması ve devlet, millet, üniversiteli ve din adamları arasında meydana getirilecek bu köklü ihtilalle, yolun, ülkenin herşeyi onların hakimiyetine geçecek ve milletin varı yoğu onların cebine akacak şekilde çapulculara açık bırakılması isteniyordu; nitekim bu mazlum milletin başına neler geldi ve giderek daha da neler gelecekti, gördünüz... Din adamı ve üniversiteliden esnaf, işçi, çiftçi ve diğer kesimlere varıncaya kadar bütün milletin mücahedeleri ve Allah Tealâ'nın izniyle esaret zincirlerinin parçalanıp süper güçlerin kudret setlerinin yıkıldığı, onlardan ve bağlılarından ülkenin kurtarılmış olduğu şu sırada tavsiyem odur ki bugünün ve geleceğin nesli gaflete kapılmasın, üniversiteliler ve iffet sahibi aziz gençlerimiz dinadamları ve İslâmî bilimleri tahsil eden din talebeleriyle dostluk ve fikir beraberliği bağlarını alabildiğine güçlendirip sağlamlaştırsınlar, gaddar düşmanın plan ve komplolarından gafil olmasınlar, sözleri ve davranışlarıyla onların arasına nifak tohumları saçmaya çalışan kimse veya kimseleri görür görmez onu irşâd edip aydınlatınsınlar, öğütte bulunsunlar; bunun etkisi olmazsa ondan yüz çevirsinler, onu yalnızlığa itsinler ve komplonun kök salmasına meydan vermesinler, zira suyu kaynağındayken kesmek daha kolaydır; özellikle üniversite öğretim görevlilerinden biri sapma ve sapkınlığa yol açmak isterse onu aydınlatıp irşâd etsinler, eğer olmazsa kendilerinden ve sınıflarından uzaklaştırsınlar. Bu tavsiye daha çok, dinadamları ve dini bilimler tahsil etmekte olan öğrencilere yöneliktir; üniversitelerdeki komplolar ise özel bir derinlik taşırlar, toplumun mütefekkir beyni olan her iki muhterem kesim de komplolara dikkat etmelidir.

d - Dünya ülkeleri ve aziz ülkemizde maalesef büyük tesirler bırakmış olan ve izleri bugün bile büyük ölçüde mevcut bulunan plânlardan biri de, sömürüye uğramış ülkeleri kendi özlerine yabancılaştırarak onları batı veya doğu çarpılmışı haline getirmektir. Öyle ki, kendilerini, kendi güç ve kültürlerini hiç yerine koydular; batı ve doğu'yu, iki güçlü kutbu üstün ırk ve onların kültürünü daha yüce ve bu iki gücü cihanın kiblegâhi bildiler ve -bu- iki kutuptan birine bağımlı olmayı vazgeçilmez farzlardan biniymiş gibi tanıttılar. Bu üzücü meselenin hikayesi uzun; onlardan yediğimiz ve şimdi de yemekte olduğumuz darbeler de öldürücü ve ezicidir... Daha da üzücü olanı, sulta altındaki zulüm görmüş milletleri her hususta geri kalmış bir halde tuttular ve onları tüketici ülkeler haline getirdiler; bizleri kendi terakki ve şeytânî kudretlerinden o kadar korkuttular ki kendiliğimizden birşeyler yapacak ve bir buluşta bulunacak cür'etimiz bile yok; herşeyimizi onlara teslim etmişiz, kendi kaderimiz ve ülkemizin kaderini onların eline bırakmış; gözler kapalı, kulaklar tıkalı vaziyette emre hazır olmuşuz... Bu kofluk ve suni beyinsizlik hiçbir işte kendi bilgi ve fikrimize güvenmememize, doğu ve batı'yı körükörüne taklide kapılmamıza sebep oldu. Sahib olduğumuz kültür, edebiyat, sanat ve teknik de doğu ve batı çarpılmışı kültürsüz yazar ve hatipler tarafından eleştiri ve alay kasırgasına tutuldu, yerli fikir ve gücümüz ezilerek ümitsizliğe düşürüldü ve düşürülmekte... Batı gelenek ve görenekleriniyse ne kadar rezil ve kepaze de olsa söz, yazı ve davranışlarıyla yayarak süslü övgülerle milletlere yutturdular ve yutturmaktalar da... Mesela bir kitap, bir yazı veya bir konuşmada birkaç batı kavramı bulunacak olsa, muhtevasına bakmaksızın hayranca bir hayretle kabul eder ve onu söyleyen veya yazanı bilimadamı ve aydın kişi sayarlar. Beşikten mezara kadar, neye bakarsanız bakın, eğer bir batı veya doğu kavramıyla isimlendirilmişse ilgi görüp beğeniyle karşılanmakta, medeniyet ve ilericiliğin bir belirtisi sayılmaktadır; ancak, eğer yerli öz kelimeler kullanılmışsa dışlanacak, köhne ve artakalmış telâkki edilecektir... Çocuklarımız eğer bir batı ismi taşıyorlarsa övünçlü, yerli bir isim taşıyorlarsa mahcup ve gerikalmış oluvermektedirler... Caddeler, sokaklar, mağazalar, şirketler, eczahaneler, kütüphaneler, kumaşlar ve her ne kadar içeride üretilmiş olsa dahi bütün mallar, halk tarafından beğeni ve kabul görebilmek için yabancı isim taşımalıdır... Oturup kalkmalarda, bütün görüşme ve muâşeretlerde ve hayatın her boyutunda tepeden tırnağa Avrupai olmak bir iftihar vesilesi, yüzakı, medeniyet ve ilerleme; buna karşılık kendi yerli örf ve geleneklerimizde eski kafalılık ve geri kalmışlıktır... Önemsiz ve yurtiçinde

tedavisi mümkün de olsa her hastalık ve rahatsızlık için yurtdışına gitmeli ve kendi doktor ve tıp uzmanlarımızı kınayıp ümitsizliğe düşürmelidir!...

İngiltere, Fransa, Amerika ve Moskova'ya gitmek pek değerli bir iftihar; Hacc ve diğer mübarek mekanlara gitmekse eskikafalılık ve gerikalmışlıktır!...

Din ve mâneviyatla ilgili şeylere kayıtsız davranmak aydınfikirlilik ve medeniyet belirtisi, buna karşılık, bu gibi meselelere sadakat göstermekse eskikafalılık ve gerikalmışlıktır... "Bizim herşeyimiz demiyorum. Bilindiği üzere yakın tarih boyunca özellikle de son yüzyıllarda bizi her türlü ilerlemeden mahrum bıraktılar; Pehlevi hanedanı başta olmak üzere hain devlet adamları ve kendi gayretlerimizin ürünü herşeye karşı olan propaganda merkezleri, keza kendini küçük görme veya aşağılık duygusuna kapılmalar bizi ilerleme yolunda yapılabilecek bütün faaliyetlerden alıyordu. Türlü malların ithali; bayanları ve erkekleri, özellikle de genç kesimi makyaj, süs ve konfor malzemeleri gibi ithal malları ve çocukça oyunlarla oyalama, aileleri yarışa sokma ve alabildiğine tüketicileştirme -ki bunun da pek acı hikayeleri vardır- ve faal üyeler olan gençleri fuhuş ve ayyaşlık merkezleriyle oyalayıp mahvına sebep olma... ve inceden inceye hesaplanmış bu gibi onlarca felaket, ülkeleri hep geri kalmış bir halde tutmak içindir. Bu tuzakların çoğundan gözalıcı bir ölçüde kurtulunmuş olduğu, halihazırdaki mahrum gençliğin faaliyete geçip kendiliğinden birşeyler yapmaya koyulduğu; İranlı uzmanların yapamayacağı ve faaliyete geçiremeyeceği zannedilen ve faaliyete geçirilebilmesi için hepimizin doğu veya batı uzmanlarına el açmış olduğumuz çoğu fabrikalar, uçak... vb gibi gelişmiş araçların gerekli yedek parçalarını iktisâdî ambargo ve tahmili savaş neticesinde kendi gençlerimizin daha da ucuza malederek yapabildiğini, fabrika vb.lerini faaliyete geçirebildiğini, ihtiyacı giderdiğini ve "eğer istersek yapabileceğimizi" ispat ettiklerini bizzat gördüğümüz şu sırada aziz millete dostça ve hizmetkârane bir vasiyette bulunuyorum:

Zeki, uyanık ve dikkatli olmalısınız, doğu ve batıya bağımlı siyasetçiler şeytani vesveseleriyle sizleri bu beynelmil çapulculara doğru itmesinler; azimli bir irade, faaliyet ve yılmak bilmez bir çalışmayla işe koyularak bağımlıkların giderilmesi yolunda kıyam edin ve bilin ki Arya ve Arap ırklarının Avrupa, Amerika ve Sovyet ırklarından eksik kalır yanı yoktur; onlar da kendi öz benliğini bulacak, ümitsizliği kendisinden uzaklaştıracak ve kendisinden gayrisına bel bağlamayacak olursa, uzun vadede herşeyi yapabilecek, her işin üstesinden gelebilecektir ve Allah Tealâ'ya tevekkül, kendine güven, başkalarına bağımlılığa son verme ve şerefli bir hayata kavuşup ecnebilerin egemenliğinden kurtulma yolunda zorluklara dayanmanız şartıyla bu gibi insanların ulaşabildiği şeylere siz de ulaşacaksınız. İster bugünün, ister geleceğin nesillerinde olsun; hükümetler ve yetkililere düşen, kendi uzmanlarının kadrini bilmek, maddî mânevî yardımlarla onları işe teşvik etmek, ocaklar söndüren ve tüketime yol açan malların ithalini önlemek ve mevcut imkanlarla yetinip herşeyi kendi yapmaktır. Gençlerden, kız ve erkeklerden zahmet ve sıkıntıya katlanma pahasına da olsa istiklal, hürriyet ve insani değerleri konfor ve süslere, zevk ve eğlencelere, kayıtsızlıklara, batı ve vatansız satılmışlar tarafından kendilerine sunulan fuhuş merkezlerinde bulunmaya feda etmemelerini isterim. Nitekim tecrübenin de göstermiş olduğu gibi onlar sizin mahvınızdan, ülkenizin kaderinden habersiz olmanızdan, servetlerinizi talan etmekten, sizi sömürü zincirine vurup bağımlılık zilletine düşürmekten, ülkeniz ve milletinizi tüketici haline getirmekten başka birşey düşünmemekte, bu ve benzeri vesilelerle sizleri geri kalmış ve onların deyişle "yarı vahşi" bir halde bırakmak istemektedirler.

e- Onların büyük komplolarından biri de, daha önce değindiğim ve defalarca hatırlattığım üzere eğitim ve öğretim merkezlerini, özellikle de ülkelerin kaderinin orada yetişecek elemanlara bağlı olduğu üniversiteleri ele geçirmektir. İslâm ulemâsı ve İslâmî bilim medreselerine karşı uyguladıkları yöntem, üniversite ve liselerde uyguladıkları yöntemden farklıdır. Planları, yolları üzerine dikilen dinadamlarını ya Rıza Han'ın döneminde uygulanan ve tersi sonuç verip geri tepen sindirme, kaba kuvvete başvurma ve karalayıp iftira yakma; ya da aydın denilen tahsilli kesimi ayırmak için uygulanan şeytanca planlar,

propaganda ve iftinalar gibi yine Rıza Han zamanında baskı ve sindirme düzeyinde uygulanan ve Muhammad Rıza döneminde kaba kuvvete başvurmaksızın, ancak bu defa sinsice sürdürülen yöntemlerle ortadan kaldırmak ve inzivaya zorlamaktır. Üniversiteye gelince, burada uygulanan plan gençleri yerli kültür, örf ve öz değerlerinden saptırmak, onları doğu veya batıya itmek ve devlet adamlarını bunların arasından seçerek onları ülkelerin kaderine hükmettirmek ve böylece onların eliyle her istediklerini yapabilmektir. Bunlar ülkeyi talan ettirip bâtilılaşılmaya sürüklesin ve halkın gözünden düşürülmüş, inzivaya itilmiş ulemâ da bu yenik haliyle onları engellemeye muktedir olmasın... Sulta altındaki ülkeleri sürekli geri kalmış bir halde tutmak ve talan etmek için en iyi yoldur bu... Zira hiçbir zahmet ve masraf olmaksızın ve milli görüşe dayalı -nasyonalist- toplumlarda ses seda çıkarmaksızın ne var ne yoksa hepsi süper güçlerin cebine akıvermektedir... Binaenaleyh üniversite ve yüksekokulların islah ve temizlenmesine gidildiği şu sırada hepimiz yetkililere yardımcı olmalı, üniversitelerin saptırılmasını ebediyen engellemeli ve nerede bir sapma görülecek olursa hemen harekete geçip onun giderilmesine çalışmalıyız. Bu hayati iş ilk merhalede bizzat üniversite ve yüksekokul öğrencilerinin güçlü elleriyle yapılmalıdır. Üniversitenin sapmadan kurtuluşu, memleket ve milletin kurtuluşudur. İlk planda bütün yetişme çağındakilere ve gençlere, ikinci planda anneler, babalar ve onların dostlarına ve sonra da devlet adamları ve memleketin hayrını düşünen aydınlara vasiyetim, ülkenizi felaketten koruyacak olan bu önemli hususta can-u gönülden çaba harcayarak üniversiteleri gelecek nesle teslim etmenizdir... Gelecek bütün nesillere de tavsiyem odur ki kendiniz, aziz ülkeniz ve "insan yetiştirici" İslâmın kurtuluşu için üniversiteleri sapma ve doğu ve -ya- batı çarpılmışlığına uğramaktan koruyup gözetiniz ve bu insani İslâmî hareketinizle büyük güçlere ülkeden el çektirerek onları ümitsizliğe düşürünüz. Rabbiniz yardımcınız ve koruyucunuz olsun.

f- Önemli işlerden biri de İslâmî Şûra Meclisi milletvekillerinin ahdine sadık kimseler olmasıdır. İslâm ve İran ülkesinin meşrutiyet[84]sonrasından cinayetkâr Pehlevi rejimi çağına kadar ve her dönemden daha beter ve tehlikelisi de şu tahmili bozuk rejim -şah- döneminde, salih olmayan ve sapmış Şûra Meclisinden ne fevkalâde üzücü darbeler yediğini, memleket ve milletin bu uşak tıynetli ve değersiz kaatillerin elinden nice ağır zararlar ve felaketlere uğradığını gördük, Bu elli yılda mazlum bir azınlık karşısındaki sapmış sahte bir çoğunluk; İngiltere, Rusya ve son zamanlarda da Amerika'nın, istediği her şeyi, Allah'tan habersiz bu sapıklar eliyle yapmalarına ve memleketi mahv ve yokoluşa sürüklemelerine sebep oldu. Rıza Han'dan önce batı çarpılmışlarıyla bir avuç ağa ve toprak ağası; Pehlevi rejimi döneminde de o kandökücü rejimle tasmalı uşak ve yarıdakçılarının tasallutu neticesinde meşrutiyet sonrasında itibaren anayasanın önemli maddelerine takriben hiçbir zaman uyulmadı. Allah Tealâ'nın inayeti ve şanı yüce milletin himmetiyle ülkenin kaderi şimdi halkın eline geçti; milletvekilleri bizzat halktandırlar, vilayetlerin toprakağaları ve hükümetin dahil olmaksızın bizzat halkın reyiyile İslâmî Şûrâ Meclisi'ne seçilmişlerdir ve umulur ki onların İslâma ve memleket maslahatına bağlılıklarıyla her türlü sapma önlenmiş olur.

Bugün ve gelecekte millete vasiyetim odur ki azimli iradeleriyle İslâm ahkâmı ve memleket maslahatına karşı taşıdıkları sadakatle her seçim devresinde, genellikle toplumun orta kesimi ve mahrumlarından olan, İslâm ve İslâm Cumhuriyeti'ne sadık, Sırât-ı Mustakıym'den doğu veya batı'ya sapmayan, sapık okullara eğilimli olmayan, tahsil görmüş, İslâmî siyasetler ve günün meselelerine vakıf milletvekillerini meclise göndersinler; keza muhterem ulemâ camiası ve bilhassa değerli taklid merciilerine[85] toplumun, özellikle cumhurbaşkanı ve milletvekili seçimleri gibi meselelerine uzak durmamalarını ve kayıtsız kalmamalarını vasiyet ediyorum. Doğru ve batı yandaşı politikacıların ellerinin, nice zahmet ve eziyetlere katlanarak meşrutiyetin temelini atan ulemayı sahne dışı bıraktığını, ulemanın da politika oyuncularının oyununa gelerek memleket ve Müslümanların meselelerine müdahalede bulunmanın kendi şanlarına yakışmayacağı zannına kapılıp sahneyi batıçarpılmışlarının

eline bıraktığını ve böylece meşrutiyet, anayasa, memleket ve İslâmın başına, tafisi uzunca bir zamanı gerektiren işler açtığını hepimiz gördünüz ve gelecek nesil de duyacak...

Allah Tealâ'ya hamdolsun; engellerin giderildiği ve halkın her kesiminin dahli için hür bir ortamın meydana gelmiş olduğu şu sırada herhangi bir mazeret kalmamış olup Müslümanların işlerinde ihmalkarlık göstermek büyük ve bağışlanmaz günahlardandır. Herkes gücü ve etki imkanı çerçevesinde İslâm ve vatana hizmette bulunmalı ve sömürücü iki kutbun bağımlıları, batı ve doğu çarpılmışları ve büyük İslâm öğretisinden sapmış olanların nüfuzunu ciddiyetle önlemeli ve İslâm ve İslâm ülkelerinin beynelmilel çapulculardan başkası olmayan muhaliflerinin tedricen ve zarif oyunlarla bizim ülkemiz ve diğer İslâm ülkelerine sızarak memleketleri, bizzat o milletlerden olanlar vasıtasıyla sömürü tuzağına düşürdüklerini bilmelidirler. Dikkatle tetikte olmalı, bir sızma hareketine daha ilk adımındayken mukabelede bulunmalı ve onlara fırsat vermemelisiniz. Rabbiniz yardımcı ve koruyucunuz olsun. İslâmî Şûra Meclisi temsilcilerinden bu çağ ve gelecek çağlarda istediğim odur ki, Allah göstermesin, sapmış bazı unsurların desise ve siyasi oyunlarla kendilerini milletvekili olarak halka yüklemeleri halinde meclistekiler onların itibarnamelerini geri çevirsin ve bağımlı bir tek anarşist unsurun dahi meclise girmesine fırsat tanımasınlar. Keza resmi dini azınlıklara da[86] Pehlevi rejimi dönemlerinden ibret almalarını, milletvekillerini kendi dinleri ve İslâm Cumhuriyeti'ne sadık olan, dünyayı sömüren güçlere bağımlı olmayan; ilhadi, karma ve sapık okullara eğilim göstermeyen kimseler arasından seçmelerini vasiyet ederim. Bütün milletvekillerinden meclis arkadaşlarına tam bir iyiniyet ve kardeşlikle davranmalarını, ve kanunların, Allah korusun, İslâmdan sapmaması yolunda çaba harcamalarını isterim; İslâma ve semavi bükümlere hep birlikte sadık kalın, umulur ki dünya ve ahiret saadetine nail olursunuz. Muhterem "Anayasayı Koruma ve Kollama şûrâsı"ndan[87] isteğim ve kendilerine tavsiyem, ister şimdiki ve ister gelecek nesillerde olsun, İslâmî ve milli vazifelerini tam bir dikkat ve kudretle ifa etmeleri, hiçbir gücün etkisinde kalmamaları, mutahhar şeriat[88] ve anayasaya[89] aykırı düşen kanunları hiçbir müsamahada bulunmaksızın engellemeleri ve memleketin; kimi zaman sânevî hükümler, kimi zaman da Velayet-i Fakih[90] yoluyla icra olunması gereken zaruretlerini gözönünde bulundurmalarıdır.

Ayrıca yüce millete vasiyetim ister cumhurbaşkanlığı seçimleri, ister İslâmî Şûrâ Meclisi üyeleri ve ister rehber veya Rehberlik Şûrâsını[91] tayin edecek Uzmanlar"ın[92] seçimleri olsun, bütün seçimlerde sahnede bulunmaları ve muteber esaslara uygun kimseleri seçmeleridir. Mesela Rehberlik Şûrâsı veya rehberi tayin edecek Uzmanlar'ı seçerken dikkat göstermeli ve ihmalkârlıkta bulunup Uzmanlar'ı şer'î usul ve kanuni ölçülere uygun olarak seçmemeleri halinde İslâm ve memlekete telâfisi imkansız zararlar geleceğini ve bu durumda herkesin Allah Tealâ indinde mesul olacağını bilmelidirler.

Binâenaleyh taklid mercileri ve büyük alimlerden esnaf, çiftçi, işçi memur ve diğerlerine varıncaya kadar milletin her kesimi ister şimdiki, ister gelecek nesillerde olsun, İslâm ve memleketin kaderine müdahale etmemeleri halinde mes'uldürler. Nitekim bazı anlarda ihmalkârlık gösterip sahnede bulunmamanın büyük günahların[93] başında gelmesi pakalâ mümkündür.

O halde vak'a vuku bulmadan, iş işten geçmeden bir çare bulmak gerekir, aksi takdirde iş herkesin kontrolünden çıkacaktır; meşrutiyetten sonra yaşadığınız ve yaşadığımız gerçektir bu. Binaenaleyh milletin, memleketin dört bir yanında, uhdesine bırakılan işleri İslâmî usuller ve anayasaya uygun tarzda yerine getirmesinden ve cumhurbaşkanı ve milletvekili tayininde ahdine sadık tahsilli kesim ve işlerin akışından haberdar olan ve sömürücü ve sömürgeci güçlü ülkelere bağımlı bulunmayan, İslâm ve İslâm Cumhuriyeti'ne bağlılığı ve takvasıyla[94] tanınmış aydın kimselerle meşverette bulunmasından, İslâm Cumhuriyeti'ne sadık takva sahibi ulemâ ve dinadamlarına da danışarak cumhurbaşkanı ve meclis üyelerinin, aç ve yalınayak yoksulların mahrumiyet ve ızdıraplarının acısını anlaması mümkün olmayan, Izzetler ve şehvetler içinde boğulmuş müreffeh sosyetelerle toprak ağaları ve sermayedarlardan değil; toplumun mustaz'af ve mahrumlarının mazlumiyet ve

mahrumiyetini tadmış ve onların refaha ulaşmasını düşünen kesimden olmasına dikkat göstermesinden daha büyük ve daha üstün bir çare yoktur.

Keza cumhurbaşkanı ve meclis üyelerinin liyakat sahibi ve İslâma sadık, memleket ve millete yüreği yanan kimseler olması durumunda pek çok müşkülün vuku bulmayacağını ve eğer bazı müşküller olacak olursa bunların da giderileceğini bilmemiz gerekir. Rehber veya Rehberlik Şûrâsı'nın tayini için Uzmanlar'ın seçiminde de aynı mana; hususi bir özellikle gözönünde bulundurulmalıdır; zira milletin seçimiyle tayin edilen "Uzmanlar" tam bir dikkatle veya her çağın büyük merciileri olan müçtehidlere, memleketin dört bir yanındaki büyük alimlere, sadık bilimadamları ve dindar kimselere danışılarak "Uzmanlar Meclisi" ne gönderilecek olursa müşkülât ve meselelerin pek çoğu -Rehber veya Rehberlik Şûrâsı için en lâıyk ve en sadık şahsiyetlerin tayin edilmiş olması cihetiyle- başgöstermeyecek veya en iyi şekilde giderilecektir. Keza anayasanın 109[95] ve 110[96] maddelerine binaen Uzmanların tayininde milletin; Rehber veya Rehberlik Şûrâsı'nın tayininde de uzmanların ne denli ağır bir vazife taşıdığı gözönünde bulundurulacak olursa, seçimde gösterilecek en küçük ihmalkârlığın İslâma, memlekete ve İslâm Cumhuriyeti'ne nice zararlar getireceği ve bunun son derece ehemmiyet taşıyan ihtimalinin dahi onlara ilâhî mükellefiyet yüklediği anlaşılacaktır.

Süper güçlerle onların içeride ve dışarıdaki bağımlılarının İslâm Cumhuriyeti'ne ve gerçekte İslâm Cumhuriyeti adı altında bizatihi İslâma saldırı çağı olan bu çağ ve gelecek çağlarda Rehber ve Rehberlik Şûrâsı'na vasiyetim, kendilerini İslâma, İslâm Cumhuriyeti'ne, mahrumlar ve mustaz'aflara hizmete adamları ve rehberliğin, özü itibariyle kendileri için yüce bir makam ve matah birşey olduğu zannına kapılmamalarıdır; bilâkis, bu mevzuda meydana gelecek bir kaymanın, Allah göstermesin, nefsanî isteklerden kaynaklanması halinde bu dünyada ebedi utanç ve öbür dünyada Kahhar Allah'ın gazab ateşini beraberinde getireceği ağır ve tehlikeli bir vazifedir. Mennan Hadi Allah Tealâ'ya bütün gönüllümlerle yalvarıyor, bizi ve sizleri bu tehlikeli imtihandan yûzakıyla kendi huzuruna kabul buyurarak kurtarmasını niyaz ediyorum. Bu tehlike şimdi ve geleceğin cumhurbaşkanları, hükümetleri ve yetkilileri için de, yüklenmiş oldukları görev derecesine göre daha hafif ölçülerde sözkonusudur. Binaenaleyh Allah Tealâ'yı daima hazır ve nazır, kendilerini de hep O'nun huzurunda bilmelidirler. Allah Tealâ yardımçıları olsun.

g- Önemli işlerden biri de halkın canı, malı ve namusuyla ilgilenen yargı meselesidir. Rehber ve Rehberlik Şûrâsı'na vasiyetim, resmen uhdelerinde bulunan "en yüksek yargı yetkilisini tayin" işinde şer'î, İslâmî ve siyâsî sahalârda sözsahibi olan, iyi bir geçmişe sahip, tecrübeli ve ahdine sadık kimseler atamaya çalışmalarıdır. Yüksek Yargı Şûrâsı'ndan[97] isteğim, eski rejim döneminde üzücü ve esef verici bir hale getirilmiş bulunan yargı işine ciddi bir şekilde çeki - düzen vermeleri ve halkın canı ve malıyla oynayan ve İslâm adaleti diye birşey tanımayan kimseleri bu fevkalâde önemli makama yaklaştırmamaları, ciddiyetle ve yılmak bilmez bir gayretle adliyeyi[98] tedricen değiştirmeleri ve İslâmî usullere uygun şartlar taşımayan hakimler yerine inşaallah ilmiye medreselerinde, bilhassa mübarek Kum İlmiye medresesi'nde ciddiyetle öğrenim görüp eğitilerek önerilen gerekli şartlara haiz hakimleri atamalarıdır; böylece İslâmî yargı, ülkenin dört bir yanında hakim olur inşaallah. Çağımızın ve gelecek çağların hakimlerine vasiyetim; adaletle hükmetmenin önemi, yargıdaki büyük tehlike ve haktan gayri bir hükümde bulunma hususunda, Allah'ın salavâtı onlara olsun, Mâsumlar'dan gelen hadisleri gözönünde bulundurarak bu önemli işi üstlenmeleri, bu makamın ehil olmayan kimselere bırakılmasını önlemeleri, ehil olan kimselerin bu vazifeyi üstlenmekten kaçınmamaları, ehil olmayan kimselere meydan vermemeleri ve bu makamın tehlikesi kadar mükafaat, fazilet ve sevabının da büyük olduğunu bilmeleridir; keza yargı işini üstlenmenin ehil kimselere farz-ı kifaye[99] olduğunu da bilirler.

ğ- Mukaddes ilmiye medreselerine vasiyetim şudur: Defalarca arzetmiş olduğum gibi İslâm ve İslâm Cumhuriyeti düşmanlarının İslâmî yoketmeye ahdedtiği ve bu şeytânî emellerine erişebilmek için mümkün her yola başvurdukları bu zamanda onların uğursuz emelleri için ehemmiyet taşıyan ve

İslâmla İslâmî medreseler için tehlikeli olan yollardan biri de, ilmiye medreselerine, sapmış ve fasid kimseleri sızdırmaktır ki bunun kısa vadede doğuracağı büyük tehlike uygunsuz davranışlar ve sapık ahlâk ve yöntemlerle ilmiye medreselerinin adını kötüye çıkarmak; uzun vadede doğuracağı çok büyük tehlike ise İslâmî bilimlere vakıf bir veya birkaç sahtekârın üst mevkilere ulaşip kendilerini temiz yürekli halk kitleleri arasında göstermek ve kendisini onlara sevdirmek suretiyle münasip bir fırsatta aziz İslâma, İslâmî bilimler medreseleri ve memlekete öldürücü darbeler indirmesidir. Keza çapulcu büyük güçlerin, toplumların içine, milliyetçisinden suni aydınına ve fırsatını bulduğunda herkesten daha tehlikeli ve zarar verici olan dinadamı kılıklı kimselere varıncaya kadar muhtelif elemanlar yerleştirdiğini ve bunların kimi zaman otuz kırk yıl boyunca kendilerine dindar insanlar süsü vererek İslâmî bir şekilde veya paniranizm[100] ve vatanperverlik ve daha başka hilelerle milletler arasında sabır ve tahammülle yaşadığını ve zamanı geldiğinde görevlerini yerine getirdiklerini bilmekteyiz. Aziz milletimiz bu kısa süre zarfında, inkılâbın zafere ermesinden sonra Halkın Mücahidleri[101] Halkın Fedaileri,[102] Tudehçiler[103] ve daha başka isimler altında bunun örneklerini gördü; herkes uyanık davranmalı ve bu tür komploları etkisiz hale getirmelidir. Hepsinden daha önemlisi de ilmiye medreseleridir[104] ki bunların tanzim ve tasfiyesi, zamanın taklid mercilerinin de teyidiyle medreselerin muhterem hocaları ve tecrübeli üstaplara düşer. "Düzenin düzensizlikte olduğu" teorisi işte bu komplocu düzenbazların uğursuz aşlamalarından biridir belki de... Her hâl-ü karda vasiyetim, bütün çağlarda, özellikle de komplolar ve planların hız ve güç kazanmış olduğu bu çağda dini medreselere düzen verme yolunda kıyam etmenin gerekli ve zaruri olduğudur. Değerli ulemâ, fuzelâ ve medrese hocaları bu işe zamanlarını vermeli ve dakik sahil bir programla ilmi medreseleri, bilhassa Kum[105] ve diğler büyük ve önemli medreseleri zamanın bu diliminde bir zarar görmekten korumalıdır. Keza muhterem ulema ve medrese üstaplari fakihliğe ait derslerle fıkıh ve usul medreselerinde İslâmî fıkıhın korunabilmesi için tek yol olan büyük şeyhlerin yolundan sapılmasına müsaade etmemeli ve dikkatlerin, münazara ve ilmi tartışmaların, araştırma ve yeni buluşların günden güne artması yolunda çaba sarfetmeli, selef-i sâlihten[106] miras kalan ve ondan sapmanın, inceleme ve araştırmanın temellerini sarsacağı "geleneksel fıkıh"ın mahfuz kalmasına ve sürekli, araştırma üzerine araştırma eklenmesine çalışmalıdırlar. Tabii ki diğler bilim dallarında da İslâm ve memleketin ihtiyaçlarına mutabik programlar yapılacaktır; bu dallarda da seçkin insanlar yetiştirilmelidir. Keza öğrenme ve öğretime herkesin katılması gereken en üstün ve en yüce medrese dallarından biri de - Allah bu sahada cümlemizi rızıklandırsın- cihâd-ı ekber[107]olan ahlâk, nefsin tehzib ve tezkiyesi ve Allah'a doğru seyr-ü sülûk ilmi[108] gibi İslâmî mânevi bilimlerdir.

h- Düzeltilmesi, tasfiye edilmesi, korunup kollanması gereken işlerden birisi de yürütme gücüdür. Toplumla faydalı ve ileri kanunların meclisten geçip Anayasayı Koruma ve Kollama Şûrâsı'nca onaylanarak görevli bakanlık tarafından iblağından sonra salih olmayan uygulayıcıların eline geçmesi ve bunlar tarafından çirkin bir şekilde sokularak çarpıtılıp kurallara aykırı bir şekilde veya bürokratik yazışmalar ya da alışkın oldukları, işi dolambaçlı yollara dökmek suretiyle veya kasıtlı olarak halkı tedirgin edici şekilde davranmaları mümkündür; ki bu da, tedricen ve müsamaha gösterme sonucu bir gailere yolaçar. Şimdi ve gelecek çağlardaki mes'ul bakanlara vasiyetim şudur: Siz ve bakanlıklarda çalışan memurların rızkının temin Olunduğu bütçe milletin malıdır; binaenaleyh hepiniz millete, özellikle de mustaz'afalara hizmet etmekle mükellefsiniz; halka zorluk çıkarmak ve vazifeye aykırı davranmak haramdır ve kimi zaman da, Allah göstermesin, ilâhî gazaba yolaçar. Siz hepiniz milletin desteğine muhtaçsınız. Halkın, bilhassa mahrum kesimlerin desteğiyle zafer kazanıldı, memleket ve zenginlikleri şahlık zulmünden bu destekle kurtarıldı; birgün onların desteğinden mahrum kalırsanız görevinizden uzaklaştırılırsınız ve zalim şehinşahlık rejiminde Olduğu gibi sizin yerinize devlet mevkilerini zaalimler işgal ediverirler. Binaenaleyh hakikat açıktır, milletin rızasını kazanmaya çalışmanız, İslâmî ve insani olmayan davranışlardan çekinmeniz gerekir. Aynı sâikle geleceğin işçileri bakanlarına eyalet valilerinin

seçiminde dikkat göstermelerini, ülkede alabildiğine huzurun hakim olması için layık, dindar, ahdine sadık, akıllı ve halkla geçinebilen kimseler seçmelerini tavsiye ederim. Her ne kadar bütün bakanlar ve bakanlıklar görev mahallerinin işlerini düzene koymak ve buraları İslâmileştirmekle muvazzafsa da, yurtdışındaki büyükelçiliklerin mes'uliyetini taşıyan Dışişleri Bakanlığı'nda Olduğu gibi, bazılarının kendine has bir özelliği olduğunu bilmek gerekir. Zaferin başından beri Dışişleri Bakanlarına büyükelçiliklerin tâğutilikleri ve buraların İslâm Cumhuriyeti'ne münasip büyükelçiliklere dönüştürülmesi yolunda tavsiyelerde bulundum; ancak onlardan bazıları ya yapamadıklarından, veya yapmak istemediklerinden, müspet bir girişimde bulunmadılar ve zaferin üzerinden üç yıl geçtiği şu sırada halihazırdaki Dışişleri Bakanı her ne kadar bu yolda teşebbüse geçmişse de azimli bir çalışma ve zaman ayırmak suretiyle bu önemli işin de hallolması umulur. Keza şimdiki ve gelecekteki Dışişleri Bakanlarına vasiyetim şudur: İster büyükelçilikler ve bakanlığın islah ve değiştirilmesinde, ister dış siyasette[109] ülkenin istiklal ve menfaatlerinin korunması ve memleketimizin içişlerine müdahale maksadı taşımayan devletlerle iyi ilişkiler kurma hususunda olsun, sizin pek büyük mesuliyetiniz vardır... Mevcut her boyutuyla bağımlılık taşıyan herşeyden kesinlikle kaçınınız ve her ne kadar bağımlılığın bazı konularda aldatıcı ve çekici bir görünüm taşıması veya halihazırda bir faydası ve menfaati olması mümkünse de neticede memleketin kökünü kazıyacağını bilmeniz gerekir. İslam ülkeleriyle daha iyi ilişkiler kurma, devlet adamlarını uyandırma ve vahdete davet yolunda gayret sarfediniz, biliniz ki Allah Tealâ sizinledir. İslam ülkelerinin milletlerine vasiyetim de şudur: İslam ahkâmını uygulama safhasına geçirmek olan amacınız doğrultusunda dışarıdan birinin size yardımcı olmasını beklemeyin; hürriyet ve istiklâli tahakkuk ettirecek olan bu hayati meselede bizzat kendiniz kıyam etmelisiniz. İslam ülkelerinin tanınmış alimleri ve muhterem hatipleri, hükümetleri; yabancı büyük güçlere bağımlılıkları kurtulmaya ve kendi milletleriyle kaynaşmaya davet etsinler; bu durumda zaferi bağırlarına basabileceklerdir.

Aynı şekilde milletleri de vahdete davet etsinler ve İslamın emrine aykırı olan ırkçılıktan sakındırsınlar; hangi ülkede bulunur, hangi ırktan olursa olsun iman kardeşlerine kardeşçe el uzatsınlar, zira yüce İslam onları "kardeş" olarak nitelemiştir. Keza hükümetler ve milletlerin himmeti ve Allah Tealâ'nın teyidiyle bu iman kardeşliği birgün tahakkuk bulacak olursa dünyanın en büyük gücünü Müslümanların teşkil ettiğini göreceksiniz. Alemlerin Rabbinin izniyle bu kardeşlik ve eşitliğin gerçekleşeceği günün ümidiyle...

Her asırda, bilhassa hususi özellikleri olan bu asırda "İrşâd Bakanlığı"na vasiyetim odur ki batıl karşısında Hakk'ın tebliği ve İslam Cumhuriyeti'nin hakiki çehresini tanıtmaya yolunda çaba gösterecekler. Süper güçlere ülkemizden el çektirdiğimiz şu zamanda büyük güçlere bağımlı olan bütün kitle iletişim organlarının propaganda hücumuna uğramış durumdayız. Süper güçlere bağlı yazarlar ve konuşmacılar henüz yeni kurulmuş şu İslam Cumhuriyetine ne yalanlar, ne iftiralar yamamadılar ki... Halâ da yamamaktalar... İslam hükmüne göre bize kardeşlik eli uzatması gereken bölgedeki İslam hükümetlerinin çoğu maalesef bize ve İslama karşı düşmanlığa kalktılar ve hepsi dünya sömürücülerinin hizmetinde, her yandan bize saldırıya geçtiler. Bizim propaganda gücümüzse oldukça zayıf ve yetersiz kalmaktadır ve biliyorsunuz ki dünya bugün propaganda üzerinde dönmekte... İki kutuptan birine eğilimli olan sözde aydın yazarlarsa ne yazık ki kendi millet ve ülkelerinin hürriyetini düşünecekleri yerde bencillikler, fırsat kollayıcılıklar ve tekelliklikleri yüzünden bir an olsun düşünmeye; kendi milletinin, kendi ülkesinin maslahatını gözönünde bulundurmaya, geçmiş zalim rejimdekiyle bu cumhuriyetteki hürriyet ve bağımsızlık arasında bir karşılaştırma yapmaya; refah ve eğlenceye düşkünlük gibi şeyleri kaybetmiş olmalarının yanısıra kazanmış oldukları değerli ve şeref dolu bir hayatla, zalim şahlık rejiminden bağımlılık, uşaklık, fesad yuvaları; zulüm ve fuhuş kaynaklarına methiyeler düzüp övgüler saymakla elde ettikleri arasında bir değerlendirmede bulunmaya ve dünyaya gözlerini henüz açmış bulunan şu cumhuriyete iftiralar yakıp haksız yakıştırmalarda bulunmaktan

vazgeçmeye, millet ve hükümetle aynı safta yer alarak kalemlerini ve dillerini tâğutiler ve zalimlere karşı kullanmaya mecal bulamamaktadırlar.

Öte yandan tebliğ meselesi sadece İrsad Bakanlığının uhdesinde değildir, bilâkis bütün bilim adamlarının; yazar, konuşmacı ve sanatkârların vazifesidir. Dışişleri Bakanlığı, büyükelçiliklerin tebliğ yayınlarına sahip olmasını ve İslamın nurlu çehresini dünya insanlarına gösterebilmesini sağlama yolunda gayret sarfetmelidir. Nitekim bu çehre, İslam muhaliflerinin üzerine çekmiş olduğu maske ve kendimizden olan dostların eğri büğrü anlamalarından kurtulur ve Kur'an ve sünnetin her boyutta ona davet ettiği o güzel haliyle gözler önüne serilirse İslam dünyayı saracak ve onun iftiharlar yüklü bayrağı her yerde dalgalanmaya başlayacaktır. Müslümanların, kâinatın evvelinden ahirine kadar benzeri bulunmayan bir metaa sahip olmaları; ancak, hür fitratı[110] gereği her insanın talib olduğu bu paha biçilmez cevheri gereğince sunamamış, hatta bizzat kendilerinin de ondan gafil ve ona cahil kalmış, kimi zaman da ondan kaçmış bulunmaları ne kadar da üzücü ve kahredicidir...

ı- Son derece önemli ve kader belirleyici mevzulardan biri de anaokullarından üniversitelere varıncaya değin eğitim ve öğretim merkezleri meselesidir ki fevkalade önemine binden tekrar edecek ve kısaca değinerek geçeceğim. Talan edilmiş olan millet, son yarım yüzyılda İslam ve İran'a inen öldürücü darbelerin büyük bölümünün üniversitelerden geldiğini bilmelidir. Üniversiteler ve diğer eğitim ve öğretim merkezleri İslamî ve memleket menfaatleri doğrultusunda milli programlarla çocukların ve gençlerin eğitim ve terbiyesi yolunda uğraşmış olsalardı vatanımız asla İngiltere ve onun ardından da Amerika ve Rusya'nın kursağına inmez ve ocaklar söndüren andlaşmalar talana uğramış şu mahrum millete asla tahmil olmaz, yabancı müsteşarlar asla İran'a ayak basamaz, İran'ın servetleri ve bu çile çekmiş milletin siyah altını asla şeytânî güçlerin cebine dökülmez; Pehlevi sülalesiyle bağluları milletin malını asla yağmalayamaz, yurtiçi ve yurtdışında mazlumların cesedleri üzerine parklar ve villalar dikmez, yabancı ülkelerin bankalarını bu mazlumların el emeğiyle dolduramaz, kendilerinin ve yakınlarının ayyaşlık ve serseriliklerine harcayamazlardı. Eğer meclis, hükümet, yargı gücü ve diğer organlar İslamî ve milli üniversitelerden kaynaklanmış olsalardı bugün milletimiz ocaklar söndürücü müşkülâtların pençesinde kıvrılmazdı, keza dürüst ve namuslu şahsiyetler -bugün İslam karşısında arzı endamda bulunan değil- doğru manasıyla milli ve İslamî eğilimlerle üniversitelerden yasama, yürütme ve yargı merkezlerine girmiş olsalardı bugünümüz başka bir bugün, vatanımız bundan başka bir vatan olur, mahrumlarımız mahrumiyet bağından kurtulur, zulüm ve şahlık mezaliminin kıymetli faal genç nesli mahvetmek için herbiri tek başına yeterli olan fuhuş, uyuşturucu ve fesad yuvalarının defteri dürülür ve millete; ülkeyi yele veren, insanı mahva götüren böyle bir miras kalmamış olurdu; keza üniversiteler eğer İslamî -insani- milli olsalardı topluma yüzlerce, binlerce öğretim üyesi kazandırabilirdi. Ancak ne kadar üzücü ve esef vericidir ki lise ve üniversiteler, mazlum ve mahrum bir azınlık dışında tamamı planlı ve programlı bir şekilde dikte ettirilen batıçarpılmışı veya doğuçarpılmışı kimseler tarafından idare edilmekteydi ki bunlar üniversitelerde kürsü sahibiydiler, aziz yavrularımız bu gibileri tarafından öğrenim görüp terbiye edilmekteydiler. Mazlum ve aziz gençlerimiz, çaresiz, süper güçlere bağımlı bu kurtların elinde büyüyerek yasama, yürütme ve yargı makamlarına geliyor ve onların, yani zalim pehlevi rejiminin emrine uygun şekilde hareket ediyorlardı. Şimdi, Allah Teala'ya hamd olsun, üniversiteler, canilerin ellerinden kurtarılmıştır; her çağda İslam Cumhuriyeti devlet ve milletine düşen, sapık ekollere bağlı veya doğu ve batıya eğilimli fâsid unsurların üniversitelere, yüksekokul ve diğer eğitim ve öğretim merkezlerine sızmasını önlemek, mesele çıkmaması ve yapabilirlik imkanının kaybedilmemesi için bunu ilk adımda engellemektir. Liseler, öğretmenokulları, yüksekokullar ve üniversitelerin aziz gençlerine vasiyetim odur ki kendilerinin, kendi millet ve ülkelerinin istiklal ve hürriyetinin korunabilmesi için sapmalar karşısında bizzat kendileri kıyam etsinler.

i- Ordu, İslam İnkılâbı Muhafızları, jandarma[111] ve polis kuvvetlerinden[112] İslam İnkılabı Komiteleri'ne[113] Mustaz'af Seferberler ordusu ve aşiret güçlerine varıncaya değin bütün silahlı kuvvetlerin kendilerine mahsus bir özelliği vardır. İslam Cumhuriyeti'nin güçlü kuvvetli pazuları olan; sınırları, yolları, şehirleri ve köyleri kollayan; kısacası güvenliği koruyarak millete huzur bahşeden bu kuvvetlerin millet, hükümet ve meclis tarafından özel bir ilgi görmesi gerekir. Keza büyük güçler ve yıkıcı siyasetler için dünyada herşey ve her kesimden daha çok kullanılmaya elverişli olanın silahlı kuvvetler olduğu bilinmelidir. Siyasi oyunlar neticesinde ihtilaller, rejim ve devlet değişiklikleri hep silahlı kuvvetler vasıtasıyla gerçekleşir; sahtekar çıkar düşkünüleri onların başındakilerden bazılarını satın alırlar, onların eli ve oyuna gelmiş komutanların entrikalarıyla ülkeleri ele geçirir ve mazlum milletleri sulta altına alarak ülkelerin istiklal ve hürriyetlerini gasbederler. Eğer namuslu ve dürüst komutanlar işbaşında bulunursa, düşmanlara bir ülkeyi işgal etme veya orada ihtilal yapabilme imkanı asla doğmaz veya muhtemelen böyle bir durum ortaya çıkacak olsa dahi ahdine sadık komutanlar tarafından yenilgiye uğrayacak ve sonuçsuz kalacaktır.

Çağın bu mucizesinin milletin eliyle gerçekleşmiş olduğu İran'da da ahdine sadık silahlı kuvvetlerle dürüst ve vatansever komutanların büyük ölçüde payı vardı. Keza, Tikritli Saddam'ın Amerika ve diğer güçlerin emir ve yardımıyla başlatmış Olduğu lanet olası tahmili savaşın iki yıla yakın bir zamandan sonra müteceviz Baas ordusu ve güçlü destekleyicileriyle onların uşaklarının siyasi ve askeri yenilgisiyle yüzyüze gelmiş olduğu bugün de yine silahlı askeri güçler, güvenlik güçleri, İnkılab Muhafızları ve sivil halk kuvvetleri, milletin cephelerde ve cephe gerisinde göstermiş Olduğu fedakârane desteklerle bu büyük öğüncü yaratmış ve İran'ın başını dimdik kılmışlardır. Aynı şekilde, İslam Cumhuriyeti'ni yıkmak için seferber olan doğu ve batıya bağlı kuklalar eliyle içeride sergilenen komplo ve entrikalar da Komite gençleri, Mustaz'af Seferberler ve polisin güçlü elleri ve gayretli milletin yardımıyla altüst edildi. İşte bu fedakar aziz gençler, ailelerin huzur içinde dinlenebilmesi için geceleri uyanıktırlar; Allah yardımcıları olsun...

Binaenaleyh ömrümün şu son adımlarında genel olarak bütün silahlı kuvvetlere kardeşçe vasiyetim şudur: Ey İslama aşk besleyen ve değerli görevini "Likauallah"[114] aşkıyla cephelerde ve ülke çapında fedakarca sürdüren azizler, dikkatli ve uyanık olun!.. Zira batı ve doğuçarpılmışı politik aktörlerle siyaset kurtları ve perde gerisindeki canilerin esrareniz ellerinin hain ve katil silahlarının keskin ağız her kesimden daha ziyade ve dört bir yandan gelmek üzere siz azizlere yönelik durumdadır ve canı pahasına inkılabı zafere kavuşturup islâmı dirilten siz azizleri kullanarak İslâm Cumhuriyeti'ni yıkmak ve sizleri İslâm namına ve vatan ve millete hizmet adına İslâm ve milletten ayırarak dünyayı sömüren iki kutuptan birinin pençesine düşürmek, sizin zahmet ve fedakârlıklarınıza, siyasi hileler ve İslâmî ve milli şeklindeki görünüşlerle iptal çizgisi çekmek istemektedirler.

Silahlı kuvvetlere kesin vasiyetim, nizamın kanunlarında da belirtilmiş olan, askerlerin parti, örgüt ve siyasi akımlara girmemesi kuralına uymalarıdır. İster asker ve kolluk görevlisi, ister İnkılâb Muhafızı, seferber ve diğer güçlerden olsun, silahlı kuvvetler mensupları kesinlikle hiçbir örgüt ve partiye girmesinler ve kendilerini siyâsi oyunlardan uzak tutsunlar. Bu durumda askeri güçlerini koruyabilir ve gruplararası ihtilaflardan sakınmış olurlar. Keza komutanlar, komutaları altındaki fertleri parti ve hiziplere girmekten menetmekle yükümlüdürler; inkılâp milletin hepsinden gelmiş olduğundan ve herkes onu korumakla muvazzaf bulunduğu hükümet, millet, Savunma şûrası[115] ve İslâmî Şûrâ Meclisi'nin şer'i ve vatani görevi, ister komutanlar ve üst kesimdekiler, ister daha sonraki kademedekiler olsun, silahlı kuvvetlerin İslâm ve ülke maslahatına aykırı birşey yapmaya veya partilere girmeye -ki bu durumda kesinlikle mahva sürükleneceklerdir - ya da siyasi oyunlara katılmaya kalkışması halinde ilk adımdan itibaren buna karşı çıkmaktır; keza rehber ve Rehberlik Şûrası'na da, ülkenin herhangi bir zarar görmemesi için bu gibi bir hadiseyi kesin bir tavırla önlemek düşer. Dünya hayatımın şu son demlerinde bütün silahlı kuvvetlere müşfikçe bir vasiyette bulunuyorum: Hürriyet ve

istiklalden yana yegane okul olan ve Allah Tealâ'nın herkesi onun hidayet nuruyla yüce insani makama davet etmekte olduğu İslâma bugün gösterdiğiniz sadakat ve bağlılığı azimle sürdürün. Zira sizi ve aziz milletinizle ülkenizi kendisine köle yapmaktan başka bir maksatla size yaklaşmayan; aziz ülke ve milletinizi geri kalmış bir halde, tüketim pazarı şeklinde ve zulmü kabullenmenin ağır utancı altında tutan süper güçlere bağlı ve bağımlı olma zilletinden ancak bu kurtarır. Keza zorluklara katlanma pahasına da olsa insanca şerefli yaşamı; hayvani refah getirse de ecnebilere köleliğin zilletli yaşamına tercih edin ve ileri endüstriyel ihtiyaçlarda başkalarına el açmanız ve hayatınızı dilencilikle geçirmeniz halinde kendiliğinden birşeyler yapabilme, yeni icat ve buluşlarda bulunabilme gücünün sizlerde tomurcuklanmayacağını bilin. Herhangi bir şeyi yapmaktan kendilerini aciz gören ve onları, fabrikaları çalıştırmaktan ümitsizliğe düşürenlerin, ekonomik ambargodan sonra şu kısa müddet zarfında kendi zekalarını kullanarak ordu ve fabrikaların pek çok ihtiyacını bizzat giderdiklerini bizatihi görüp müşahede ettiniz. Bu savaş, ekonomik ambargo ve yabancı uzmanların ülkeden kovulması, bizim gafil olduğumuz, farkına varamadığımız bir ilâhî armağandı. Şimdi bizzat hükümet ve ordunun, dünya sömürücülerinin mallarını protesto etmesi ve kendi gayretleriyle birşeyler yapma yolunda çabalarını artırması halinde memleketin kendi kendine yeterli olacağı ve düşmana dilenmekten kurtulacağı umulur.

Burada şunu da eklemeliyim ki bunca suni gerikalmışlıktan sonra dış ülkelerin büyük endüstrilerine ihtiyacımız olduğu inkar edilmez bir gerçektir; ancak bu, bizim ileri bilimlerde ille de iki kutuptan birine bağımlı olmamız gerektiği manasına da gelmez. Hükümet ve ordu, ahdine sadık öğrencileri gelişmiş ileri sanayie sahip olan, ancak, sömürücü ve sömürgeci olmayan ülkelere gönderme yolunda çaba sarfetmeli ve Amerika, Rusya ve bu iki kutbun yörüngesindeki ülkelere göndermekten kaçınmalıdır. Meğer ki inşaallah bir gün gelir de bu iki güç kendi hatalarını anlar; insanlık, insan sevgisi ve başkalarının haklarına saygı gösterme yoluna girerler veya inşaallah dünya mustaz'afı, uyanmış milletler ve ahdine sadık Müslümanlar onlara hadlerini bildirirler. Böyle bir günün ümidiyle...

j- Radyo televizyon, matbuat, sinema ve tiyatrolar ötedenberi milletlerin, özellikle genç neslin mahv ve uyuşturulmasında etkin vasıtalar olagelmışlerdir. Şu son yüzyılda, özellikle de ikinci yarısında, ister İslâm ve emektar ulema aleyhinde, ister doğu ve batı sömürücülerinin lehinde propagandalar için olsun, bu araçlarla ne büyük planlar yapıldı ve mallarına, özellikle her çeşit lüks ve konfor eşyalarına pazar oluşturmada; binaların taklidi, döşenmesi ve konforunda, içecek ve giyeceklerle bunların şekil ve biçimlerinin taklidinde hep bu araçları kullandılar.

Öyle ki, konuşma ve davranışlardan giyecek ve giyim tarzına varıncaya kadar hayatın her boyutunda bâtilılara benzemek, bilhassa müreffeh ve yarı müreffeh bayanlar arasında büyük bir iftihardı; adab-ı muaşeretle, konuşma tarzı, söz ve yazılarda batı kökenli kelimeleri kullanma öyle bir raddeye varmıştı ki bunları anlamak halkın çoğu için imkânsız, hatta onlarla aynı sıradan olanlar için de zordu.

Televizyon filmleri genç kadın ve erkekleri hayatın normal akışından, iş, teknoloji, üretim ve bilimden saptırarak kendi özünden ve kişiliğinden habersizliğe doğru iten, kendine ait herşeye, kendi ülkesine, hatta kendi kültür ve edebiyatına ve hain menfaatçiler tarafından pek çoğu doğu ve batı kütüphane ve müzelerine aktarılmış olan kendi nefis eserlerine karşı kötümserlik ve karamsarlığa sürükleyen batı ve doğu ürünleriydi...

Dergiler üzücü ve rezilane makale ve resimlerle, gazeteler İslâm ve kendi öz kültürleri aleyhinde yarışircasına makalelerle halkı, bilhassa etkin genç kesimi iftiharla doğu ve batıya doğru yönlendirmediydi. Buna bir de fesad, ayyaşlık, kumar ve lotarya merkezlerine yaygınlık kazandırma yolunda yapılan geniş propagandalarla lüks eşyalar, oyun ve makyaj malzemeleri, alkollü içkiler; bilhassa petrol, gaz ve ihraç edilen diğer zenginlik kaynaklarımıza karşılık batıdan ithal edilen oyuncaklar, oyuncak bebekler, lüks hediyelik eşyalar ve benim gibilerinin bilemediği daha yüzlerce şeyi ekleyiniz... Aynı şekilde, Allah göstermesin, ocaklar söndüren kukla Pehlevi rejiminin ömrü devam

etmiş olsaydı, milletin bütün umutlarını bağlamış Olduğu temiz tıynetli gençlerimiz, bu İslâm ve vatan evlatları, türlü şeytani hile ve oyunlarla bozuk rejim, kitle haberleşme araçları ve doğu ve batı hayranı aydınlar tarafından İslâm ve milletten koparılacak veya gençliklerini fesad merkezlerinde çürütecek, ya da dünyayı sömüren güçlerin hizmetine girerek memleketi mahva sürükleyeceklerdi. Allah Teâlâ biz ve onlar hakkında lütufta bulundu da müfsidler ve yağmacıların şerrinden hepimizi kurtardı.

Şimdi, hâlihazırdaki ve gelecekteki İslâmî Şûra Meclisi'yle cumhurbaşkanı ve gelecek cumhurbaşkanlarına, bütün zamanların Anayasayı Kollama Şûrası'yla Yargı Şurası ve hükümetine vasiyetim, şu haberleşme mekanizmalarının, matbuat ve dergilerin İslâm ve memleket maslahatından sapmasına izin vermemeleridir. Gençlerin, genç kız ve erkeklerin mahvına sebep olan batı tarzı serbestinin İslâm ve akıl açısından geçersiz olduğunu; İslâma, genel iffet ve memleket maslahatına aykırı propaganda, makale, konuşma, kitap ve dergilerin haram olduğunu, bunları önlemenin hepimize, bütün Müslümanlara farz olduğunu, yıkıcı serbestîlerin önlenmesi gerektiğini; şer'î açıdan haram, İslâmî millet ve ülkenin izlediği istikamete aykırı ve İslâm Cumhuriyeti'nin haysiyetine ters düşen şeylerin kesinlikle engellenmemesi halinde herkesin mes'ul olacağını hepimizin bilmesi gerekir. Halk ve hizbullah gençler yukarıda bahsi geçen hususlardan biriyle karşılaşacak olurlarsa ilgili makamlara başvurunsunlar; onlar gevşek davranırlarsa bu defa bizzat kendileri önlemekle mükelleftirler. Allah Teâlâ hepsinin yardımcısı olsun.

k- İslâma, İslâm Cumhuriyeti ve milletine karşı düşman faaliyetlerde bulunan şahıslar ve irili ufaklı gruplara, öncelikle de onların içerideki ve dışarıdaki elebaşlarına nasihat ve vasiyetim şudur: Başvurduğunuz her yol, giriştiğiniz her komplo, meded umduğunuz her ülke ve makamla elde etmiş olduğunuz uzun tecrübe; kendini alim ve akıllı bilen sizlere fedakar bir milletin izlediği istikametın terör, bomba, patlama ve hiçbir esasa dayanmayan gelişigüzel uydurulmuş yalanlara tevessül suretiyle saptırılmayacağını; esasen hiçbir hükümet ve devleti, özellikle de küçük yaştaki çocuklarından ileri yaşlardaki ihtiyar erkek ve kadınlarına varıncaya değin tamamı gaye uğrunda; İslâm Cumhuriyeti, Kur'an ve din yolunda canı pahasına fedakârlıklarda bulunan İran milleti gibi bir milleti bu gayri insani ve mantık dışı yöntemlerle düşürebilmenin mümkün olmadığını öğretmiş olmalıdır. Milletin sizden yana olmadığını, ordunun sizlere düşman olduğunu; sizden yana ve size dost olduklarını farzetseniz dahi acemice hareketleriniz ve sizin tahrikinizle işlenen cinayetlerin onları sizden kopardığını, kendinize düşman kazanmaktan başka hiçbir şey yapamadığınızı sizler de bilirsiniz - ve eğer bilmiyorsanız pek safça düşünüyorsunuz demektir-. Sizlere, şu ömrümün sonunda, hayrınıza olacak bir vasiyette bulunuyorum: Evvela, ikibinbeşyüz yıllık bir şahlık zulmünden sonra, en iyi evlatlarını ve gençlerini feda ederek Pehlevi rejimiyle doğu ve batı dünyasömürücüleri gibi canilerin zulmünden kendisini kurtarabilmiş, tağut zulmüne uğramış ve cefa çekmiş bu milletle savaşa kalkışmışsınız... Ne kadar aşağılık olsa da, bir insanın vicdanı bir makama kavuşabilme ihtimali uğruna kendi millet ve vatanına karşı böyle davranmaya, küçüğüne büyüğüne acınamaya nasıl razı olur?!.. Bu faydasız ve akılsız işleri bırakmanızı, dünya sömürücülerinin oyununa gelmemenizi öğütlerim size; nerede olursanız olun, bir cinayete eliniz bulaşmamışsa kendi vatanınıza, İslâmın kucağına dönün ve tevbe edin; Allah Teâlâ, merhamet edenlerin en merhametlisidir ve İslâm Cumhuriyeti ve millet de sizi affeder inşaallah; yok, eğer bir cinayete eliniz bulaşmış ise o zaman da Allah Teâlâ'nın vermiş olduğu hüküm durumunuzu belirlemiştir zaten, yine de yolun yarısından dönün ve tevbe edin ve eğer cesaretiniz varsa cezanızı çekmeyi kabullenerek Allah Teâlâ'nın pek acı olan azabından kendinizi kurtarın; yoksa nerede olursanız olun, bari ömrünüzü daha fazla boşa harcamayıp başka bir işle uğraşın, böylesi daha hayırlıdır. Sonra da onların dahili ve harici yandaşlarına vasiyet ediyorum: Dünyayı sömüren güç sahiplerine hizmet ettikleri ve onların planlarını uyguladıkları ve farkında olmaksızın onların tuzağına düşmüş oldukları artık anlaşılmiş bulunan kimseler için ne diye gençliğinizi heder ediyorsunuz? Kim uğruna bizzat kendi milletinize cefada bulunuyorsunuz?!

Siz onların oyununa gelmiş olanlarsınız; eğer İran'daysanız milyonluk kitlelerin İslâm Cumhuriyeti'ne sadık ve onun uğrunda fedakar olduklarını apaçık görüyor; halihazırdaki rejim ve devletin halka ve yoksullara can-ı gönülden hizmet etmekte olduğunu, yalan yere halkçılık, halk mücahidi ve fedâisi iddialarında bulunanlarınsa Allah'ın halkına karşı düşmanlığa giriştiğini ve siz safdil kız ve erkekleri kendi emelleri ve dünyayı sömüren iki güç kutbundan birinin maksatları için oyuna getirdiklerini, kendilerininse ya yurt dışında, iki canı kutuptan birinin kucağında keyif çatmakla meşgul veya içeride, bedbaht canilerin evleri gibi dayalı döseli lüks örgüt evlerinde sosyete hayatı yaşayıp cinayetlerini sürdürmekte ve siz gençleri ölümün kucağına göndermekte olduklarını aşikar bir şekilde müşahede ediyorsunuzdur...

Yurtdışı ve yurtiçindeki siz genç ve yetişkinlere müşfikçe öğüdüm yanlış yoldan dönmeniz ve toplumun İslâm Cumhuriyeti'ne can-ı gönülden hizmet eden mahrumlarıyla birleşerek millet ve memleketin, muhaliflerin şerrinden kurtulması ve hep birlikte şerefli bir hayat sürdürebilmeniz gayesiyle hür ve bağımsız bir İran için faaliyete geçmenizdir. Niçin ve daha ne zamana kadar kendi şahsi menfaatlerinden başka birşey düşünmeyen ve süper güçlerin yanbaşı ve koruması altında kendi milletiyle savaşa tutuşarak sizi kendi uğursuz emelleri ve kudret hırslarına feda eden insanların emrine amade olacaksınız?.. Onların iddialarıyla davranış ve amellerinin bağdaşmadığını ancak safdil gençleri kandırma gayesi güttüğünü inkılâbın bu zafer yıllarında siz de gördünüz ve coşkun millet seli karşısında sizin hiçbir gücünüz olmadığını ve yaptıklarınızın bizzat kendinize zarar vermek ve ömrünüzü çürütmekten başka bir netice getirmediğini de biliyorsunuz. Ben, hidayetden ibaret olan vazifemi yerine getirdim; ölümünden sonra size ulaşacak olan ve iktidar niyeti taşımayan bu nasihate kulak vermeniz ve kendinizi pek acı olan ilâhî azaptan kurtarmanız umulur. Mennan Allah Tealâ sizleri hidayete ulaştırın ve sizlere doğru yolu göstere...

Komünistler ve Halkın Fedaileri Gerilla Örgütü gibi solcular ve sol eğilimli diğer gruplara vasiyetim şudur: Sizler okulları, bilhassa İslâm okulunu doğru şekilde bilenlerin yanında bu okulların ve İslâm okulunun sahih bir incelemesini yapmaksızın hangi saikle, bugün dünyada yenilgiye uğramış bir okula yönelmeye razı oldunuz? Ne oldu ki, araştırmacılar nezdinde niteliği koflaşmış bulunan birkaç 'izm'le avunur olmuşsunuz? Sizleri, kendi memleketinizi Rusya veya Çin'in kucağına çekmeye ve kitle sevgisi adına kendi milletinizle savaşa girişerek ecnebilerin çıkarları uğruna kendi ülkeniz ve zulüm görmüş kitlelere karşı komplo ve sabotajlarda bulunmaya iten asıl sebep nedir?

Komünizmin ortaya çıktığı ilk andan bu yana iddiacılarının dünyanın en tekelci, en diktatör ve en iktidar hırslısı devletler olageldiğini ve halâ da böyle bulunduğunu görmektesiniz. Halklardan yana olduğunu iddia eden Rusya'nın ayakları altında nice milletler ezilerek varlıklarını yitirdiler... Müslümanlarından gayri müslimlerine varıncaya değin tüm Rus milleti ötedenberi Komünist Parti diktatörlüğünün baskısı altında çırpınıp durmakta ve her çeşit hürriyetten mahrum olarak dünya diktatörlerinin dikta ve baskısından çok daha ağır bir dikta ve baskı altında bulunmaktadır. Parti'nin sözde parlak simalarından biri olan Stalin'in -İran'a- geliş ve gidişindeki teşrifatı ve onun eşraflığını gördük[116]... Siz kandırılmışların o rejim aşkına can attığı şu sırada Rusya ve onun uydusu durumundaki Afganistan gibi ülkelerin mazlum halkları onların zulümleri altında can vermektedir. Durum böyleyken halktan yana olduğunu iddia eden sizler şu mahrum halka elinizin ulaştığı her yerde ne cinayetlerde bulundunuz, keza yanlış yere sağlam taraftarınız olarak tanıtmış ve pek çoğunu kandırarak hükümet ve halkla savaşa gönderip ölüme vermiş olduğunuz aziz Amul halkına[117] karşı ne cinayetler işlemediniz ki?.. Ve mahrum halkın taraftarı(!) olan sizler İran'ın mahrum ve mazlum halkını Sovyet diktatörlüğünün eline vermek istemekte; halkın fedaisi ve mahrumların taraftarı adı altında böyle bir hıyaneti icra da etmekte; ne varki Tudeh Partisi ve onun yoldaşları komplo, entrika ve İslâm Cumhuriyeti'nin taraftarlığı maskesi altında, diğer gruplarsa silah, terör ve bombalamalarla yapmaktadır bunu.

İster bazı karinelerin ortaya koyduğu kadarıyla Amerikancı komünist olduğu anlaşılan ve solculuğuyla meşhur olanlar, ister batıdan beslenip ilham alanlar, ister Kürt[118] ve Beluçların[119] taraftarlığı ve muhtariyeti adı altında silaha sarılıp Kürdistan[120] ve diğer bölgelerin mahrum halklarının hayatıyla oynayarak İslâm Cumhuriyeti hükümetinin bu eyaletlere kültürel, sağlık, ekonomik ve yapım - onarım hizmetleri vermesini engelleyen Demokrat Parti[121] ve Komule[122] gibilerine olsun, vasiyetim, millete katılmalarıdır; nitekim bu bölgelerin ahalisini bedbaht etmekten başka birşey yapmadıklarını ve yapamayacaklarını şimdiye değin kendileri de tecrübe etmişlerdir. Binaenaleyh kendilerinin, millet ve bölgelerinin hayrına olan, hükümetle teşrik-i mesaide bulunarak eşkıyalıktan, ağyara uşaklık ve kendi vatanına ihanetten elçekmeleri, ülkeyi yapıp kurmaya koyulmaları ve İslâmın onlar için hem can? batı kutbundan, hem de diktatör doğu kutbundan daha iyi Olduğu ve halkın insani arzularını onlardan daha iyi yerine getirdiğinden emin olmalarıdır.

Yanılığa düşerek batıya -ve muhtemelen doğuya- eğilim gösteren ve şimdi ihanetleri belli olan münafıklara kimi zaman taraftarlıkta bulunmuş olan ve İslâmın kötülüğünü isteyenlere karşı çıkanlara, hataya kapılıp yanılığa düşerek, bazen beddua ve ta'neden Müslüman gruplara vasiyetim, yanlışlarında ayak dirememeleri ve İslâmî bir cesaretle hatalarını itiraf edip hükümet, meclis ve mazlum milletle Allah Tealâ'nın rızası uğruna söz ve yolbirliğine girerek tarihin şu mustaz'alarını müstebirlerin şerrinden kurtarmalarıdır; merhum Müderris'in,[123] o ahdine sadık temiz düşünceli ve pak tıynetli alimin sözünü hatırlayınız; o günlerin silik ve donuk meclisinde "şimdi mahvolacaksak eğer, kendi ellerimizle kendimizi mahvetmek niye?! "demişti... Bugün ben de, Allah yolunun o şehidinin anısına siz mü'min kardeşlere arzediyorum: Amerika ve Rusya'nın canı eliyle devran sayfasından silinmemiz ve kıpkızıl, şerefli bir kanla Rabbimizin huzuruna çıkmamız, doğunun "Kızıl" ve batının "Siyah" Ordu'sunun bayrağı altında müreffeh sosyetik bir hayata sahip olmamızdan yeğdir ve bu, büyük enbiyaların, Müslümanların imamlarının ve din-i mübin'in büyüklerinin hayat tarzı, onların yolu yordamıydı; bizim de buna uymamız ve bağımlılıkları olmaksızın yaşamak isteyen bir milletin bunu yapabilmeye muktedir olduğuna ve dünya kudret sahiplerinin bir millete, o milletin inancına aykırı bir tahmilde bulunamayacağına kendimizi inandırmamız gerekir. Afganistan'dan ibret alınmalıdır; gaasib hükümet ve solcu partiler Rusya'yla birlikte oldukları ve halâ da öyle buldukları halde şimdiye değin halk kitlelerini sindirebilmeyi başaramamışlardır.

Ayrıca, dünyanın mahrum milleti artık uyanmıştır şimdi, ve bu uyanışlar çok geçmeden kıyamla, hareket ve inkılâbla sonuçlanacak ve kendilerini zalim müstebirlerin sultasından kurtaracaklardır ve siz İslâmî değerlere sadık Müslümanlar, doğu ve batıdan kopup ayrılmanın kendi bereketlerini göstermekte olduğunu, yerli beyin elemanların harekete geçerek kendi kendine yeterliliğe doğru ilerlediğini, doğu ve batının hain uzmanlarının milletimize imkansızmış gibi gösterdiği şeylerin bugün gözalıcı bir şekilde bizzat milletin eli ve düşüncesiyle gerçekleştiğini ve inşaallah-u tealâ uzun vadede gerçekleşeceğini görmektesiniz.

Bu inkılâb ne yazık ki geç tahakkuk buldu; hatta Muhammed Rıza'nın kirli zorba saltanatının başlangıcında olsun gerçekleşmedi maalesef; eğer gerçekleşmiş olsaydı, talana uğramış İran, bundan bambaşka bir İran olurdu...

Yazarlara, konuşmacılara, aydınlara, sırf kusur yamamak için eleştirenlere ve ukde sahiplerine vasiyetim şudur: Zamanınızı İslâm Cumhuriyeti'nin istikametine ters yönde harcayacağınıza ve bütün gücünüzü meclis, hükümet ve hizmette bulunan diğerlerine karşı karamsar ve garazkar olma ve onları kötüleyip durma yolunda sarfedeceğinize ve bu hareketinizle kendi memleketinizi süper güçlere doğru iteceğinize, bir gece olsun Rabbinizle halvet edin ve eğer Allah Tealâ'ya inancınız yoksa, bari vicdanınızla başbaşa kalın ve insanların kendilerinin bile çoğu kez varlığından habersiz kaldığı deruni saiklerinizi inceleyiverin... Bakın bakalım hangi insaf ve hangi ölçülerle, lime lime olmuş şu gençlerin kanını cephelerde ve şehirlerde görmezden geliyor, içeride ve dışarıdaki zalim ve yağmacıların

sultasından kurtulmak, kendi ve aziz evlatlarının canı pahasına kazandığı hürriyet ve bağımsızlığını fedakarlıkla korumak isteyen bir milletle psikolojik savaşa giriyor, ihtilaflar yaratıp haince komploları körükleyerek müstekbirlere ve zalimlere geçit veriyorsunuz?!. Fikir, kalem ve beyanınızla meclis, hükümet ve millete kendi vatanınızın korunması yolunda kılavuzlukta bulunsanız daha iyi olmaz mı? Bu mazlum mahrum millete yardımcı olmanız ve yardımınızla İslâm devletine istikrar kazandırmanız daha uygun değil midir? Bu meclis, cumhurbaşkanı, devlet ve yargı organını eski rejimdekinden daha mı kötü buluyorsunuz? O lanet olası rejimin, sığınacak yeri olmayan şu mazlum millete reva gördüğü zulümleri unuttunuz mu? Şu İslâm ülkesinin o dönemlerde Amerika'nın bir askeri üssü durumunda olduğunu ve ona bir sömürge gibi davrandıklarını, meclisten hükümet ve askeri kuvvetlere varıncaya kadar onların elinde olduğunu; onların müsteşarlarının, teknisyen ve uzmanlarının bu millete ve milletin zenginlik kaynaklarına neler ettiklerini bilmiyor musunuz? Fuhuş yuvaları, kumarhaneler, meyhaneler, içki bayileri, sinemalar ve genç nesli mahvetme yolunda herbiri büyük bir rol oynayan diğer fesad merkezlerinden memleketin dört bir yanına fahşa yayıldığı hafızalarınızdan silindi mi? O rejimin kitle haberleşme araçlarını, baştan sona fesad saçan dergilerini ve gazetelerini unuttunuz mu yoksa?... O fesad pazarlarından hiçbir eser kalmadığı şu sırada birkaç mahkemede veya pek çoğu belki de sapık gruplardan sızmış olan birkaç gencin İslâm ve İslâm Cumhuriyeti'nin adını kötüye çıkarmak gayesiyle sapık faaliyetlerde bulunması cihetiyle ve müfsid-i fi'l arz olan ve İslâm ve İslâm Cumhuriyeti aleyhine kıyam eden birkaç kişinin öldürülmesi mi sizi feryada getirmekte; açıkça İslâmî reddeden ve ona karşı silahlı kıyama veya silahlı kıyamdan daha üzücü olan kalem ve dille kıyama girişenlerle bir olup onlara kardeşlik elini uzatmakta, Allah Tealâ'nın, kanının dökülmesini helal buyurmuş olduğu kimselere "gözümüzün nuru" demekte ve mâsum gençleri küfür ve dayakla ezerek 14 İsfend faciasına[124] sebep olan oyuncuların yanında oturup velveleye seyirci kalmakta olmanızı İslâmî ve ahlâk i bir hareket saymakta; İslâma karşı inat gösterenlere, sapık ve mühlidlere amellerinin karşılığındaki cezayı veren hükümet ve yargı gücünün yaptığına karşılık feryadı basarak mazumluktan mı dem vurmaktasınız? Geçmişinizi bir dereceye kadar bildiğim ve bazılarınızı da sevdiğim için siz kardeşlerime üzülüyorum ben; hayırsever kılığındaki kötülere, çoban kılığındaki kurtlara ve herkesi alaya alıp oyuna getirerek millet ve memleketi yoketme ve talancı iki kutuptan birine hizmette bulunma niyetinde olan entrikacılar değil...

Değerli gençler ve yetişkin insanları ve toplumun eğiticisi olan ulemayı kirli elleriyle şehid eden ve Müslümanların mazlum bebeklerine acımayanlar kendilerini toplumda rezil, Kahhar Allah Tealâ'nın huzurunda yardımcısız rüsva kıldılar, dönüş yolları da yoktur, zira nefs-i emmare[125] şeytanı hükmetmektedir onlara... Ancak, ya siz mü'min kardeşler?.. Mazumlara, mahrumlara ve her türlü nimetten mahrum bulunan yalınayak ve başıaçık kardeşlerimize hizmet etmeye çalışan hükümet ve meclise siz niçin yardımcı olmuyor ve şikayet edip duruyorsunuz?!.. Her inkılâbın gereği olan bunca zorluk ve müşkülatlara, onca hasar ve evinden barkından olan yerli ve yabancı milyonlarca avare insanla gelen tahmili savaşa ve haddinden fazla sabotaj ve kösteklemelere rağmen Cumhuriyet hükümet ve kurumlarının şu kısa süre zarfında vermiş Olduğu hizmet miktarını eski rejimin bayındırlık hizmetleriyle mukayese ettiniz mi acaba?.. O zamanın bayındırlık hizmetlerinin hemen hemen yalnızca şehirlere, üstelik şehirlerin lüks semtlerine mahsus olduğunu, fakir ve mahrum insanların bu hizmetlerden ya pek az yararlandıklarını ya hiç yararlanmadıklarını; halihazırdaki hükümet ve İslâmî kurumlarınsa bu mahrum kesime canla başla hizmet etmekte olduğunu bilmiyor musunuz? İşlerin daha çabuk yapılabilmesi ve ister istemez çıkacağınız "Allah Tealâ'nın huzuru" na O'nun kullarına hizmet etmiş olmanın nişaniyle varabilmek için siz müminler de hükümetin yardımcısı olunuz.

1- Tavsiye edilmesi ve hatırlatılması gereken meselelerden biri de İslâmın, zulüm altındaki mazlum kitleleri mahrum edici zalimce ve sınırsız kapitalizmi kabul etmediği, tersine, bunu kitap ve sünnetle ciddi bir şekilde reddederek sosyal adalete aykırı bulduğudur. Gerçi İslâm devleti rejimine ve İslâm'da

hakim siyasi meselelere vakıf olmayan bazı ters görüşlüler yazı ve konuşmalarında İslâmî sınırsız bir mülkiyet ve kapitalizmden yanaymış gibi göstermeye çalıştılar ve bundan halâ da vazgeçmiş değillerdir. İslâmî bu şekilde yanlış anlamış olmalarıyla İslâmın nurlu simasını örtmüş, garaz sahipleri ve İslâm düşmanlarına İslâma saldırma ve onu Amerika, İngiltere ve batının diğer yağmacıları gibi bir kapitalist batı rejimi şeklinde telâkki etme bahanesi vermiş, onlar da bu cahillerin sözlerine ve davranışlarına dayanarak maksatlı bir şekilde veya ahmakça bir hareketle, gerçek İslâmbilimcilerine başvurmaksızın İslâmla nizaya kalkışmışlardır. Keza İslâm, eski dönemlerden bugüne değin kadında ortaklık ve eşcinselliğe kadar varan ve ezici bir diktatörlükle istibdadı da beraberinde getiren ortaklaşacılık yanlısı ve ferdi mülkiyete muhalif komünizm ve Marksizm - Leninizm gibi bir rejim de değildir. Bilakis İslâm, mülkiyeti tanıyan ve mülkiyete, onun ortaya çıkış ve tüketiminde belli sınırlamalarla saygı gösteren ve hakkıyla uygulanması halinde sağlam bir iktisâd ın çarklarını harekete geçirerek sıhhatli bir rejimin gereği olan "sosyal adaleti" gerçekleştiren mutedil bir rejimdir.

Burada da bir grup, inhirafi anlayışlarıyla, İslâm ve onun sağlıklı iktisâd ından habersizlikleriyle ilk grubun karşı noktasında yer almış ve kimi zaman bazı ayetler ve Nehc'ul Belağa'nın bazı cümlelerine dayanarak İslâmî Marks ve onun gibilerinin[126] sapık okullarıyla muvafıkmiş gibi tanıtmışlardır. Bu gibileri pek çok ayet ve Nehc'ul Belağa'nın çoğu bölümlerine dikkat etmemekte, kendi başlarına ve kusurlu anlayışlarıyla yola çıkarak ortaklaşacılık dinini izlemekte ve insani değerleri görmezden gelen azınlığa ait bir partinin insan kitlelerine hayvan muamelesi yaptığı bir küfrü, diktatörlük ve ezici baskıyı savunmaktadırlar.

Meclis'e, Anayasayı Koruma ve Kollama Şûrâsı'na; hükümet, cumhurbaşkanı ve Yargı Şûrâsı'na vasiyetim şudur: Allah Tealâ'nın hükümleri karşısında mütevazi olun ve zalim yağmacı kapitalizm kutbunun kof propagandasıyla mülhid katılımcı ve komünist kutbun propagandalarının tesirinde kalmayın, mülkiyet ve meşru sermayelere İslâmî sınırlar dahilinde saygı gösterin ve yapıcı sermaye ve faaliyetlerin işlerliğe geçerek memleket ve hükümeti kendine yeterlilik ve hafif ve ağır sanayie kavuşturabilmesi için millete güven verin. Meşru servet sahipleri ve zenginlere vasiyetim şudur: Adilâne servetlerinizi çalıştırın ve tarlalarda, köylerde, fabrikalarda yapıcı faaliyetlere geçin, bizzat bu, değerli bir ibadettir.

Aynı şekilde, mahrum sınıfların refahı için çaba gösterme yolunda herkese vasiyetim şudur. Dünya ve ahirette sizlerin hayrına olan, toplumun; şahlık zulmü ve ağalık - hanlık tarihi boyunca ızdırap ve zahmet içinde bulunmuş mahrumlarının durumuyla ilgilenmektir. imkan sahibi zengin kesimlerin gönüllü bir şekilde, gecekondu ve ottan kamıştan yapıma ilkel evlerde yaşayanlara ev ve refah temin etmesi ne kadar iyi olur... Emin olsunlar ki dünya ve ahiretin hayrı bundadır ve biri evsiz barksızken diğerinin apartmanları olması insaf değildir.

m- Dinadamları içinde İslâm Cumhuriyeti ve kuruluşlarına muhtelif saiklerle karşı çıkan, bütün vaktini onu yıkmaya ayıran, komplocu muhalifler ve siyaset oyuncularına yardım eden, hatta nakledildiğine göre bazen, Allah'tan habersiz zenginlerden bu gayeyle aldıkları hadsiz hesapsız paralarla -muhaliflere-büyük yardımlarda bulunan âlim ve alim kılıklılara vasiyetim şudur: İşlediğiniz haultlardan bugüne değin bir sonuç alamadığınız gibi, bundan sonra da alabileceğinizi sanmıyorum. Eğer dünya için bunu yaptıysanız, Allah Tealâ sizin şom emelinize ulaşmanıza izin vermeyeceğine göre iyisi mi, tevbe kapısı açıkken Allah Tealâ'nın huzurundan af dileyin ve yoksul mazlum milletle birleşerek milletin fedakârlıklarıyla kazanılmış olan İslâm Cumhuriyeti'ni himaye edin, dünya ve ahiret hayrı bundadır. Gerçi, tevbeye muvaffak olacağınızı da sanmıyorum... Muhtelif şahıs veya gruplardan bilerek veya bilmeyerek serdeden İslâm ahkâmına aykırı bazı hata ve yanlışlara binâen İslâm Cumhuriyeti ve devletine şiddetle karşı çıkan ve Allah için onu yıkmaya yolunda faaliyet gösterip kendi zanlarıncı bu cumhuriyeti şahlık rejiminden daha kötü veya onun gibi varsayanlara gelince; sadık bir niyetle halvetlerde düşünüp taşınınsınlar ve insafli bir şekilde -bu cumhuriyetin- eski devlet ve rejimle bir

mukayesesini yapsınlar, keza dünyada vuku bulmuş inkılâplarda kargaşalıkların, yanlış gidişatlar ve fırsatçılıkların kaçınılmaz olduğunu da gözönünde bulundursunlar. Aynı şekilde, siz eğer dikkat eder ve bu cumhuriyetin karşı karşıya olduğu komplolar, uydurma propagandalar, sınır dışından ve içeriden gelen silahlı saldırılar, milleti İslâm ve İslâm devletinden soğutmak gayesiyle müfside ve İslâma muhalif grupların bütün devlet organlarına kaçınılmaz sızıışı, işbaşında bulunanların çoğunluğu veya pek çoğunun henüz tecrübesiz oluşu, haddi hesabı olmayan gayri meşru karlarını kaybeden veya karı azalanlar tarafından uydurma söylentilerin yayılışı önemli ölçüde şer'î hakim eksikliği, bel büken ekonomik müşkülâtlar, birkaç milyonluk memur kadrosunun tasfiye ve ıslahındaki büyük güçlükler, işbilir ve uzman salih eleman eksikliği ve işin içine girmedikçe insanın bilemeyeceği daha onlarca zorluğu gözönünde bulundurursanız durum daha iyi anlaşılır. Diğer taraftan faicilik[127] ve çıkarıcılıkla; döviz kaçırma, korkunç derecede pahalılık yaratma, kaçakçılık, vurgunculuk ve stokçulukla toplumun mahrum ve yoksullarını helâk edecek derecede baskı altında bırakarak toplumu fesada sürükleyen garazkâr, saltanat rejimi yanlısı büyük servet sahibi şahıslar şikayette bulunmak ve oyuna getirmek gayesiyle siz efendilerin yanına gelmekte ve kendilerini halis Müslümanlar gibi gösterebilmek ve inandırıcı olabilmek için de kimi zaman hums[128] adına bir meblağ vermekte ve timsah gözyaşları dökerek sizleri sinirlendirip muhalefette bulunmanız için tahrik etmektedirler. Bunların büyük çoğunluğu gayri meşru kazançlarla halkın kanını emerek memleketin iktisâdını yenilgiye sürüklemektedirler. Kardeşçe mütevazî bir öğütte bulunuyorum: Muhterem beyefendiler bu tür söylentilerden etkilenmesinler; Allah için ve İslâmın korunması gayesiyle bu cumhuriyeti güçlendirsinler, bu İslâm Cumhuriyeti'nin yenilgiye uğraması halinde onun yerine, canlar feda olası Bakıyyetullah'ın istediği gibi İslâmî veya siz beyefendilerin emrine itaat edecek bir rejimin tahakkuk bulmayacağını da bilmelidirler. Bilâkis, iki güç kutbundan birinin istediği bir rejim başa geçer, İslâma ve İslâm devletine umut bağlayıp gönül vermiş olan dünya mahrumları ümitsizliğe düşer, İslâm da her zaman için inzivada kalır ve birgün sizler de yaptıklarınıza pişman olursunuz; ancak, artık iş isten geçmiş ve pişmanlık fayda etmez olur... Keza, siz efendiler bir gecede tüm işlerin İslâma ve Allah Tealâ'nın ahkâmına uygun bir şekilde değişmesini bekliyorsanız yanlıştır ve bütün insanlık tarihi boyunca böyle bir mucize olmamıştır ve olmayacaktır da...

"Müslîh-i Küll"ün, inşaallah-u Tealâ, zuhur edeceği gün de sanmayınız ki bir mucize olacak ve âlem bir günde ıslah oluverecektir; bilakis, zalimler; fedakârlıklar ve çabalar sonucu sindirilecek ve bir kenara itilebileceklerdir. Yok, eğer siz de bazı sapık cahiller gibi o yüce insanın zuhuru için, bütün dünyanın zulme boğulması gayesiyle küfür ve zulmün tahakkukuna çalışılması ve böylece zuhurun ön hazırlıklarının tamamlanması gerektiği şeklinde düşünüyorsanız "İnna lillah ve innâ ileyhi râciün"[129] demek gerekir...

n- Bütün dünya Müslümanları ve mustaz'afalarına vasiyetim şudur: Sizler oturup ülkenizin yetkilileri ve baştakilerin veya ecnebi güçlerin gelip de sizlere hürriyet ve bağımsızlığı armağan getirmesini beklememelisiniz. Biz ve siz en azından, dünyayı sömüren büyük güçlerin tedricen bütün İslâm ülkeleri ve diğer küçük memleketlere ayak bastığı şu son yüzyılda bu ülkelere hakim olan devletlerden hiçbirinin kendi milletinin hürriyet, bağımsızlık ve refahını düşünmediğini ve düşünmemiş olduğunu, bilâkis onların büyük bir çoğunluğunun ya bizzat kendi milletlerine zulüm ve baskıda bulunarak yaptıkları herşeyi kendi şahısları ve bir grup için, veya müreffeh kesim ve sosyete takımının refahı için yaptıklarını, balçuktan yapıma evler ve gecekondualarda yaşayan mazlum kesimin ise her türlü ihtiyaçtan, hatta açlıktan ölmeyecek kadar olsun bir yudum su ve bir lokma ekmekten bile mahrum kaldığını ve bu zavallıları müreffeh ve sefih bir zümrenin menfaatlerini temin gayesiyle çalıştırdıklarını; ya da büyük güçlerin işbaşına getirmiş olduğu kuklaların ülkeler ve milletleri bağımlılaştırmak için bütün güçlerini safederek türlü hilelerle ülkeleri batı ve doğu için bir pazar durumuna getirip onların menfaatlerini temin ettiğini, milletleriye geri kalmış bir halde bırakarak tüketici durumuna getirdiklerini

ve şimdi de aynı plânla hareket etmekte olduklarını ya bizzat müşahede ettik veya doğru tarihler bunu anlatıp açıkladı bize... Ve siz, ey dünya mustaz'afı, ey İslâm ülkeleri ve ey dünya Müslümanları! Kalkın! Hakkınızı dişinizle tırnağınızla alın ve süper güçlerle satılmış uşaklarının propaganda yaygaralarından korkmayın; emeğinizi sizin ve aziz İslâmın düşmanlarına teslim eden cani yöneticileri ülkenizden koyun, yönetimi kendiniz ve ahdine sadık hizmet ehli ele alın ve hepiniz İslâmın şanlı bayrağı altında toplanarak İslâmın ve dünya mahrumlarının düşmanlarına karşı müdafaaya girişin, bağımsız ve hür cumhuriyetleri olan bir İslâm devletine doğru ilerleyin, onun kurulmasıyla dünyanın bütün nüstekbirlerine haddini bildirecek ve tüm mustaz'afın yeryüzünün imam ve vârisi olmaya ulaştıracaksınız. Allah Tealâ'nın vaadetmiş olduğu o günün ümidiyle...

o- Aziz İran milletine bu vasiyetnamenin sonunda bir kez daha vasiyet ediyorum: Dünyada zahmet ve sıkıntılara; fedakârlıklar, serdengeçtilikler ve mahrumiyetlere tahammülün hacmi; varılmak istenen gayenin büyüklüğünün hacmi, onun değerliliği ve yücelik derecesiyle münasiptir. Siz mücahid ve aziz milletin uğruna kıyam etmiş olduğu, halâ sürdürdüğü ve onun için can ve mal feda ettiği ve etmekte olduğu şey en yüce, en üstün ve en değerli maksattır; ezelde âlemin başlangıcından ve bu dünya sonrasından ebediyete değin sunulmuş ve sunulacak olan maksuttur, ve bu, yaratılış ve gayesinin esası varlığın geniş alanında gayb'la şuhud'un derece ve mertebelerinde bulunan, geniş anlamıyla uluhiyet okulu ve yüksek boyutlarıyla tevhid idesidir ki tam anlamıyla ve bütün derece ve boyutlarıyla Muhammed sallallahu aleyhi ve âlihi ve sellem'in okulunda tecelli bulmuş olup, Allah'ın selamı üzerlerine olsun, bütün büyük enbiyalar ve, Allah'ın selamı onlara olsun, evliyaların çabası bu -maksadın tahakkuku içindi ve mutlak kemâle, sonsuz celal ve cemale ondan başka hiçbir şeyle ulaşabilmek mümkün değildir. Topraktan yaratılanları melekûtilere ve onlardan da yüce olanlara üstün kılan da odur, keza topraktan yaratılanların onda -o maksatta- yürüme neticesinde kazandığı şey, bütün hilkat âleminde, açık veya gizli, hiçbir yaratığa nasib olmaz.

Siz, ey mücahid millet! Baştanbaşa bütün maddi ve mânevi alemde dalgalanmakta olan bir bayrak altında gitmektesiniz. Onu bulsanız da, bulmasanız da; Allah'ın selamı onlara olsun, bütün enbiyaların yegane istikameti ve mutlak saadetin biricik yolu olan bir yolda yürümektesiniz siz... Bu saiklerdir ki bütün evliya onun uğrunda şehadete kucak açmakta ve kıpkızıl ölümü baldan tatlı bilmektedirler, gençleriniz cephelerde ondan bir yudum içiverince vecde gelmişlerdir; onların ana, baba, bacı ve kardeşlerinde de bunun etkisi kendisini göstermiştir... Hakikaten bizim de "Keşke biz de sizinle birlikte olsaydık da büyük bir feyze erişseydik" [130] dememiz gerekir. Gönülleri okşayan o esinti ve coşturucu tecelli mübarek olsun onlara!.. Keza bu tecellinin kavurucu sıcaklık altındaki tarlalarda, takati kesen fabrika ve atölyelerde; sanayi, araştırma ve inceleme kurumlarında, halkın büyük çoğunluğunda; çarşı pazarlarda, yollarda ve köylerde, İslâm ve İslâm Cumhuriyeti için bu dallarda çalışan, memleketin ilerlemesi ve kendi kendine yeterli olabilmesi gayesiyle herhangi bir meşgaleyle uğraşmakta olan herkeste görüldüğünü ve bu yardımlaşma ve ahdine sadakat ruhu toplumda var oldukça aziz ülkenin, devranın kaza - belasından, inşaallah-u Tealâ, mahfuz kalacağını bilmemiz gerekir. Allah Tealâ'ya hamdolsun ki ilmiye medreseleri ve üniversitelerle, bilim ve eğitim merkezlerindeki aziz gençler bu ilâhî gaybi esinti ve nefhadan nasib almış olup bu merkezler tamamen onların elinde ve Allah'ın izniyle, kötüler ve sapmışların etki alanları dışındadır. Herkese vasiyetim şudur: Allah Tealâ'yı anarak kendini tanıma, kendine yeterli olma ve bütün boyutlarıyla bir bağımsızlığa doğru ileri!.. O'nun hizmetinde olmanız, İslâmî ülkenin yükselmesi ve ilerlemesi için yardımlaşma ruhunu sürdürmeniz halinde hiç şüphe yok ki, Allah'ın eli sizinledir. Aziz millette gördüğüm uyanıklık, akıllılık, ahdine sadakat, fedakarlık ve Hakk Yol'da gösterdikleri direnç ve yılmazlık ruhuna binâen ve Allah Tealâ'nın yardımıyla bu insani manaların nesilden nesile artarak onların torunlarına da intikal edeceğine dair taşıdığım ümitte; huzurlu bir gönül, emin bir kalp, şad bir ruh ve Allah'ın fazlından ümitli bir öz ile kardeşler ve bacıların hizmet ve huzurundan ayrılmayı ebedi mekana doğru yolculuğa çıkıyorum; sizin hayır duanıza pek ihtiyacım var,

Rahman ve Rahim Allah'tan hizmette kusur,suç ve taksirim hususunda özrümü kabul buyurmasını dilemekte ve milletin kusurlarım, suçlarım ve taksiratım hususunda mazeretimi kabul etmesini, irade gücü ve kararlılıkla ilerlemesini ve hizmet ehli birinin gitmesiyle milletin demir seddinde bir gedik açılmayacağını, daha değerli ve daha üstün hizmet ehillerinin hizmette Olduğunu ve Allah'ın bu millet ve dünya mazlumlarının koruyucusu bulunduğunu bilmesini ummaktayım.

Allah'ın selamı, rahmet ve bereketleri sizlere ve

Allah'ın salih kullarına olsun.

1 Cemadiyelevvel, 1403/26 Behmen 1361 ve15 Şubat, 1983

Ruhullah'il Museviyy'il Humeyni

Bismihi Tealâ

Bu vasiyetnameyi, ölümünden sonra Ahmed Humeyni[131] halka okusun; onun bir mazereti olursa muhterem cumhurbaşkanı veya muhterem İslâmî Şûrâ Meclisi başkanı veya muhterem Ülke Yüce Divanı başkanı bu zahmeti kabullensinler; bir mazeret durumunda Anayasayı Koruma ve Kollama Şûrası muhterem fakihlerinden birisi bu zahmeti kabullensin.

Ruhullah'il Museviyy'il Humeyni.

Bismihi Teâlâ

Önsöz ve 29 sayfadan ibaret bu vasiyetnamenin altında birkaç meseleyi hatırlatıyorum:

1-Hayatta olduğum şu sırada aslı olmayan birtakım şeyler bana isnâd edilmekte olup benden sonra bunların artması muhtemeldir. Binâenaİeyh sesim ve uzmanlarca tasdik olunan elyazım ve imzamlı olan veya İslâm Cumhuriyeti televizyonunda söylemiş olduğum şeylerden başka bana isnâd edilmiş ve edilecek şeylerin muteber olmadığını arzederim.

2-Ben daha hayattayken, bazı şahıslar bildirimlerimi kendilerinin yazdığını iddia etmişlerdir. Bunu kesinlikle tekzip ediyorum. Bugüne değin bildirimlerimi şahsımdan başkası hazırlamış değildir.

3-Yukarıdaki mevzuda olduğu gibi bazıları da Paris'e gidişimin onların vesilesiyle olduğunu iddia etmişlerdir. Bu yalandır. Ben Kuveyt'ten geri çevrilişimden sonra -oğlum- Ahmed'le meşverette bulunarak Paris'i seçtim. Zira İslâm ülkelerinin giriş izni vermemeleri ihtimali vardı. Onlar şahın nüfuzu altında idiler. Paris'teyse böyle bir ihtimal yoktu.

4-Hareket ve inkılâb müddeti boyunca bazı şahısların iki yüzlü davranarak kendilerini müslümanmış gibi göstermeleri neticesinde bazen kendilerinden söz etmiş ve övdüğüm olmuştur, bunların düzenbazlığına uğrayarak aldatıldığımı sonradan anladım. O övgüler, kendilerini İslâm Cumhuriyeti'ne sadık ve bağlıymış gibi gösterdikleri bir zamandaydı, binâenaleyh o meseleler suistimal edilmemelidir; herkes için ölçü, onun hâihazırdaki durumudur.

Ruhullah'il Museviyy'il Humeyni

TALİKÂT

Vasiyetnamede Geçen Özel İsim,

Şahıs ve Kurumlarla İlgili

Açıklama

İmam Humeyni -ks- hakkında en önemli belgesel olan bu vasiyetnamedeki birçok isim, terim ve kurum hakkında gerekli en doğru açıklamayı edinebilmemde yardımcı olan Müessese sorumlularından Hüseyini ve Nevruzi Beylerle, aynı zamanda eserin tercümesinde de fevkalade yardımları olan ve hastahannede gece nöbetlerinde dinlenmek için ayırması gereken zamanı da bana ayırarak bu önemli belgeselin hazırlanmasında büyük emeği geçen çok değerli insan, üstad Dr Recep Semedi'ye ve hepsini sabırla edit eden eşim Şaduman Eroğlu'na teşekkürü borç bilirim/ İsmail Bendiderya

Her söze Allah'ın adıyla başlamak din büyüklerinin ötedenberi süregelen sünnet ve prensiplerinden biridir. Müslüman yazar ve konuşmacılar yazı veya konuşmalarının başlangıcında, konuya girmeden önce Allah Tealâ'nın ismini zikredip O'nun "Rahman" ve "Rahim" sıfatlarını dile getirdikten sonra Hz. Muhammed -sav- ve onun soyuna salât ve selam gönderir ve konuya uygun bir terim veya ibareyle başlarlar.

Burada da imam -ra- sekaleyn hadisini beyan ettikten sonra uygun bir duayla konuya girmektedir.

[2]- SEKALEYN

"İki sıkl" anlamına gelir. "Sıkl" terimi Kur'an-ı Kerim tefsirleri ve hadis-i şerif şerhlerinde "Ağır bir miras", "Büyük bir şey", "Ağır ve kıymetli bir şey", "Nefis ve paha biçilmez bir emanet".., vb. gibi çeşitli anlamlarda geçer. Sekaleyn hadisinde geçen bu iki değerli ve paha biçilmez emanetten maksad Kur'an-ı Kerim ve Resulullah'ın -sav- mutahhar ıtrâtı Ehl-i Beyt'tir.

[3]- İRFAN

Bu kelimenin lügat anlamı "tanıma", "Hak Tealâ'yı anlama" ve "tanrıbilim"dir. Ancak, ilâhi bilimler dalında irfan, ilmi ve kültürel bir sistem olarak "Teorik İrfan" ve "pratik İrfan" şeklinde ikiye ayrılır. Teorik irfanın inceleme alanı Allah Tealâ'yı, kâinat ve insanı tanıyıştan ibarettir. Pratik irfan ise insanın Allah Tealâ'ya, kâinata ve bizzat kendisine karşı vazife ve ilişkilerini inceler.

[4]- MÜLK -MADDİ ALEM-

Felsefenin önemli konularından biri de "varlık âlemleri"ni tanımadır. Felsefe, varlığın çeşitli âlemleri olduğunu ispatlamıştır. Bu Alemler arasında beş duyu organıyla algılanabilen tabiat âlemine "mülk" denilir.

[5]- MELEKÛT-İ A'LÂL

Filozof ve düşünürler, tabiat alemi - mülk - ile Alem'il Vehiyet -Allah Tealâ- arasında yer alan bir alemin zaruri varlığından söz etmişlerdir. Madde, zaman ve mekan gibi kavramlardan tamamen mücerred olan bu alem mutlak olarak "melekût alemi" adıyla isimlendirilir. İslâmî naslarla da teyid olunan hukemâ - hikmet ehli- ve urefâ -irfan ehli- melekût âleminin iki mertebesi olduğunu söylemişlerdir: Yukarı mertebe, aşağı mertebe... Yukarı mertebeye "Melekût'î A'lâ" denilmiş ve bu âlemin, insan akımın doğduğu Alem olduğu söylenmiştir. Aşağı mertebe "Süfli Melekût" olarak adlandırılmış ve bunun misâl -hayal- alemi olduğu belirtilmiştir.

[6]- LÂHUT

Lâhut, beş duyu organıyla algılanamayan, ancak akli delil ve burhanlarla ispat olunabilen Allah Tealânın zât-ı mukaddesidir. Zât-i İlâhi, bütün kâmil sıfatları kendisinde toplamış bir bütün olduğundan Ona "En Kâmil Âlem" denilmiştir.

[7]- SIKL-I EKBER

Sekaleyn hadisiyle müfessirler ve muhaddislerin -hadis bilginleri- açıklamalarından anlaşıldığı kadarıyla Sıkl-ı Ekber, Kur'an-ı Kerim'dir.

[8]- SIKL-I KEBİR

Sekaleyn'in anlamlarının açıklandığı kaynaklara göre Sıkl-ı Kebir, Resul-ü Ekrem sallallahu aleyhi ve âlihi vesellem'in pâk ıtrâtı olan mutahhar Ehl-i Beyt -s- imamlarıdır.

[9]- TAAĞÛTİLER

"Taağût"u izleyenler, onun gibi olanlar anlamına gelir. Taağût kelimesi Kur'an'ın muhtelif ayetlerinde sekiz kez geçer. İslâm öncesi cahiliye döneminde Kureyş kabilesinin taptığı putlardan birinin adıdır. Bu ad şeytana da itlak olunmuş ve şeytanın bir adının da Taağût olduğu söylenmiştir. Çoğu müfessirlere göre insanoğlunu iyilikten alıkoyarak zillet ve sapmaya götüren her şeye, her put veya insana "taağût" denilir. Taağûtun lügat manası "iyilik ve yüce değerlere karşı isyan ve tuğyana girişen" demektir.

[10]- HAVZ

Lügat anlamı, içinde su biriktirilen ve yer sathında yapılan havuz ve gölettir. Dini maarifte havz kelimesi genellikle "Kevser"le birlikte kullanılır ve "Kevser Havuzu" şeklinde geçer. Rivayetlere göre Kevser Havuzu cennette veya mahşerde bulunan bir nehrin adıdır. İman'ı -ra- göre "Havz" kesretin vahdetle birleşeceği makam olarak tabir edilen uhrevi bir hakikattir. Yani çeşitli akarsuların bir havuza dökülerek birleşip bir bütün olmaları gibi ahiret aleminde de Kur'an'la İtrat-ı Resulullah -sav- birleşip bir bütün olacaktır.

[11]- KESRETİN VAHDETLE BİRLEŞTİĞİ MAKAM

Felsefede "kesret", varlıkların hiyerarşik bütünü, maddi ve gayri maddi, türlü yaratılmışlar silsilesidir. "Vahdet"se Kâinata var olan herşeyin kendisinden kaynaklanmış olduğu, Allah Tealâ'nın zâtıdır. Binaenaleyh kesretin vahdetle birleştiği makam, kesretin üzeri ve vahdetin altında bulunan ve yaradılışın başlangıcında vahdetten kesretin vücut bulup ortaya çıkmasına, mahşerde de kesretin tekrar vahdete dönüp onunla birleşmesine vesile olan uhrevi bir makam ve mertebedir.

[12]- SEKALEYN HADİSİ

"Sekaleyn hadisi", çok sayıda ravi tarafından bizzat Hz. Resul-i Ekrem'den -sav- nakledilen ve Ehl-i Sünnet müslümanlarının şaşılacak derece çok sayıda kaynak kitaplarında geçmekte olan en yaygın hadislerden biridir. Bu ve benzeri hadislerden birkaç önemli sonuca varılmaktadır; şöyle ki:

a- Kur'an-ı Kerim kıyamete kadar halkın arasında bâki kalacağından, Peygamber-i Ekrem'in -sav- itratı da kıyamete kadar bâki kalacaktır. Yani yeryüzü, var oldukça, hiçbir zaman gerçek rehber ve imamsız kalmayacaktır.

b- İslâm peygamberi -sav- bu iki büyük emanetle müslümanların dini ve ilmi ihtiyaçlarının tamamını temin emiş, bilim ve bilgi mercii olarak onlara Ehl-i Beyt'ini göstermiştir.

c- Hiçbir müslüman, kendisini onların irşad ve hidayetinden dışlama hakkına sahip değildir.

d- Halkın dini ihtiyaçları ve onlara gerekli olan bütün bilim ve bilgiler Ehl-i Beyt'te mevcuttur.

e- İnsanlar Ehl-i Beyt'e itaat eder ve onları hüccet kabul edip izlerinden giderlerse asla yollarını yitirmeyecek ve sapmayacaklardır.

[13]- KUTUB-İ SITTE (SAHÎHAN VE SÜNEN)

"Sahihan"ın lügat anlamı doğrular ve sahipler'dir, doğru anlamına gelen "sahih"ın çoğuludur. "Sitte" ise Arapçada altı rakamıdır. Kutub-i Sitte, Ehl-i Sünnet ulemâsınca ahkâm, akâid, tefsir ve sadr-ı İslâm tarihinin bir bölümüyle ilgili meseleler konusunda başvurulacak ana kaynaklar olarak bütün hadis kitapları arasından seçilmiş bulunan altı kitaptır. Ehl-i Sünnet ulemâsınca sahih kabul edilen sözkonusu altı kitap şunlardan ibarettir:

A- Sahih-i Buhârî: Muhammed bin İsmail Buhârî (doğ: h.k. 196, mil. 812; ve vefat: h.k. 256, mil. 869) tarafından yazılmıştır.

B- Sahih-i Müslim: Kişîri adıyla tanınan Nişaburlu Müslim b. Haccac (doğ: h.k. 206, mil. 821; ve vefat: h.k. 262, mil. 876) tarafından yazılmıştır.

C- Sünen-i İbn-i Mâce: Muhammed b. Yezid b. Mâce (doğ-vefat: h.k. 273, mil. 886) tarafından yazılmıştır.

D- Sünen-i Ebu Davud: Ebu Davud Sicistâni Süleyman b. Davud (doğ-vefat: h.k. 275, mil. 888) tarafından yazılmıştır.

E- Sünen-i Tirmizi: Tirmizi Muhammed b. İsa b. Sûre (doğ-vefat: h.k. 279, mil. 892) tarafından yazılmıştır.

F- Sünen-i Nesâ: Ahmed b. Şuayb Nesâi (doğ-vefat: h.k. 303, mil. 915) tarafından yazılmıştır.

[14]- EHL-İ SÜNNET

H.z. Resul-ü Ekrem'in -sav- rihletinden sonra onun gerçek vasisinin kim olacağı, İslâm ümmetinin rehberlik ve liderliğini kimin üstlenmesi gerektiği konusundaki maslahatlar, müslümanların iki gruba ayrılmasına neden oldu: Hilafetin Hz. Ali -s- ve onun soyundan gelen İtrat-ı Resulullah'ın mes'uliyetinde

olması gerektiğine inanan Ehl-i Beyt-i Resulullah izleyicileri ve bu görüşün dışında herhangi bir görüşe inananlar. Birinci gruba "Şiâ", ikinci gruba "ehl-i sünnet" denildi. Ehl-i Sünnet, fıkhî açıdan Hanefî, Hanbelî, Malîkî ve Şafîî olmak üzere dört kola ayrılmıştır.

[15]- HADİS

Lügatte yeni, taze, haber, söz ve duyulmamış yeni söz anlamlarına gelir. Dini, maarifte Hz. Resul-ü Ekrem -sav- ve Mutahhar İmamlardan -s- nakledilen haber ve rivayetlere denilir.

[16]- HZ. ALİ -S-

Şiânın birinci imamı Hz. Ali -s- milâdî 600'de dünyaya geldi. Annesi Fâtîma, babası, Hz. Resulullah'ın -sav- amcası olan Ebu Tâlib'dir. Altı yaşından itibaren Hz. peygamberin evinde ve onun özel ihtimam ve eğitimiyle büyüdü. Erkekler arasında ilk müslüman ve Resulullah'a -sav- yardımcı olmayı kabul eden ilk kişidir. Hz. Resul-ü Ekrem -sav- davetin ilk evresinde, Allah Tealâ'nın emrine uyarak İslâma davet maksadıyla yakınlarını biraraya topladığında onlara "Aranızdan benim dinime ilk inacak olan, benden sonra benim vasım ve vekilim olacaktır" buyurarak bu cümleyi üç kez tekrarladılar. Her üçünde de sadece Hz. Ali -s- ayağa kalkarak ona iman getirdiğini söylemiştir. Hicret gecesi, Kureyşlilerin ölüm komplosu ve terör plânına rağmen Hz. Resulullah'ın -sav- yatağında yatmış ve ona sadakat derecesini ispatlamıştır. Peygamber-i Ekrem -sav- kendilerine kardeş olarak Ali'yi -s- seçmiş ve Veda Hacc'ından dönerken Kadir-i Gumm denilen yerde müslümanları toplayarak kendilerinden sonra Hz. Ali'nin -s- ümmetin velisi, imamı ve lideri olduğunu açıklamışlardır. Yalnızlık günlerinde Resulullah'ın -sav- dert ortağı ve sırdaşı, sıkıntı ve tehlike anlarında onun yardımcısıydı. Hz. Ali -s- Peygamber-i Ekrem'in -sav- rihletinden sonra birtakım sebeplerden dolayı 25 yıl kadar bir süre boyunca devleti idare ve rehberlikten uzak kaldı. Bütün bu süre zarfında - devlet ve ümmeti -s- sapsalmalardan koruyan bir denetimci ve nâzır durumundaydı. Üçüncü halifenin öldürülmesi üzerine sahabe ve halktan bir grup kendisine biat ederek onu halifelîğe seçtiler. İmamın hilafet süresi yaklaşık 4 yıl 9 ay sürdü. Hz. Ali -s- Peygamber-i Ekrem'den -sav- sonra ortaya çıkmış olan değişiklikleri onun hayatta bulunduğu dönemdeki asıl haline döndürdü. Menfaatleri tehlikeye düşen muhalif unsurlar dört bir yandan ayaklanarak üçüncü halifenin kan davasına girişme bahanesiyle kanlı iç savaşlara yolaçtılar. Hz. Ali'nin -s- hilafeti boyunca bu ayaklanma ve iç savaşlar devam edip durdu. Nihayet, İslâm peygamberinden sonra tarihin biricik siması olan bu yüce insanı namaz mihrabında şehid ettiler. Hz. Ali'nin -s- kişiliği konusunda hakkıyla konuşmak, onu gereğince ifade edebilmek gayet zordur. Hayatı boyunca bir lâhza olsun din-i ilâhî yolunda feragât ve fedailikte bulunmaktan vazgeçmedi. Onun samanlı topraktan yapılmış mütevazî evinde; tarihin akışında derin izler bırakan, devranın karanlık mı karanlık bir çağında insanlığın parlak meşalesini yığıtçe omuzlayarak gerçeği arayanlara öncü kesilen Hz. Hasan -s-, Hüseyin -s- ve Zeyneb -s- gibi evlatlar yetişti.

[17]- İSİMLERİN ÖĞRETİLDİĞİ ADEM EVLADI (Velide-i İlm-ul Esma) Bu tabirin Arapça orijinalinde geçen "velide" kelimesi çocuk, "ilm-ul esma" ise ancak insanoğlunun öğrenebileceği bir ilim ve marifet çeşidi demektir. Bu anlamda "Velide-i ilm-ul esma" isimler ilminin evladı demektir ki bununla insan kastedilmektedir. Allah Tealâ, yeryüzünde kendisinin halifesi olmaya lâyık olması için ilm-ul esmâyı insana öğretti. Allah Tealâ Hz. Adem'e -s- "esma"yı - isimler - öğretmemiş olsaydı, Adem -s- yeryüzünde Allah'ın halifesi olma liyakatini kazanamazdı.

[18]- MASUMLAR

Masum; lügatte "günahattan korunmuş", "hayatı boyunca hiç günah işlememiş kimse" anlamına gelir. Dini ibarelerde peygamberler ve ismet imamlara mahsus vasıflardan biri olarak kullanılır. İsmet, insana güvenin en azami haddini sağlayan "günah ve hatadan masum bulunma" demektir.

[19]- MUHAMMEDÎ TAM KEŞİF

Kur'an'ın bütün hakikatlerinin Hz. Muhammed'in -sav- nezdinde âşîkar olması demektir. Bu anlamda Muhammedi tam keşif, Kur'an'ın nazil olma merhaleleri arasında Hz. Resulullah'ın -sav- pâk kalbine nâzil olduğu merhâledir. Kur'an hakikatlerini anlamının bu mertebesi akfî idrâk değil, "müşahede" meselesidir. Ancak bu, gözle müşahede değil, "gaybî müşahede" olduğundan Kur'an-ı Kerim'in hakikatini tam olarak ancak ve ancak Hz. Peygamber-i Ekrem -sav- anlar; Hz. Muhammed'in -sav- özel tam keşfi ve tamamen müşahede edebilme olayı, onun sadece kendisine mahsus bir gerçektir.

[20]- MUHAMMED RIZA İLAN PEHLEVİ

Pehlevi hanedanının son hükümdarı olan Muhammed Rıza Pehlevi 1919 Ekim'inde dünyaya geldi. Babası Rıza Han, bir ihtilalle saltanatı ele geçirdikten sonra Muhammed Rıza'yı veliahd olarak tayin ettiğini açıkladı ve ilk öğrenimini tamamlayan oğlunu tahsilini sürdürmek üzere İsviçre'ye, oradan döndükten sonra da askeri okula gönderdi. 1941'de babasını tahttan uzaklaştırarak sürgüne yollayan müttefikler, Rıza Şah'ın yerine onu saltanata geçirmeyi uygun buldular. Muhammed Rıza Şah'ın saltanat devresini genel bir değerlendirmeyle iki safhada mütalâa edebilmek mümkündür. Birinci dönem, Muhammed Rıza'nın, henüz babasının gücüne kavuşmamış olduğu 1941-1955'li yıllara rastlar. İkinci dönem ise onun yaklaşık 23 yıl boyunca müstebit ve tam anlamıyla başına buyruk zalim bir padişah olarak İran'da iktidarı elinde bulundurduğu 1955-1978 yıllarıdır ki bu dönemin - 1978 - sonunda tahttan ebediyen devrildi. Toplam 37 yıl süren iktidarının durumuyla ilgili kısa paragraflar elinizdeki vasiyetnamenin bir bölümünde geçmektedir.

[21]- KRAL FAHD

Halihazırda Suudi Arabistan kralıdır. Suudi hanedanının süper güçlere, bilhassa dünya emperyalizminin başını çeken Amerika'ya ne derece bağlı ve bağımlı olduğunu; bâtil vahabîlik mezhebini yayma yolunda bu hanedanın oynadığı rolü; dünya mazlumlarına, özellikle Ehl-i Beyt şiasına karşı ötedenberi beslediği husumet ve düşmanlığı, Filistin halkının kahramanca direnişi karşısında sergilediği münafıkça tavrı; İran ve diğer ülkelerden Beytullah'ı ziyarete gelen hacıları nasıl hunharca katlettiği, yabancıların ayak basmasının kesinlikle haram olduğu ilâhi emin beldenin emniyet ve hürmetini nasıl çiğnediği, İslâm için mücadele veren müslüman araplara ülke içi ve yarımada dışında nasıl kalleşçe engel olup onları çökertmeye çalıştığı, müslümanların servetini nasıl har vurup harman savurduğu... vb. gibi bu hanedanın işlemiş ve işlemekte olduğu daha binlerce zulüm konusunda bilgi sahibi olmak isteyenler bu konuda yazılmış bulunan kitaplara müracaat edebilirler.

[22]- VAHHABİLİK

Bu bâtil mezhep, müslümanların bünyesine İngiliz sömürsünün yerleştirdiği bir ur olup hicri kameri 12. yüzyılın sonları ve 13. yüzyılın başlarına rastlayan bir devrede Muhammed bin Abdulvehhab Neydi vesilesiyle peydahandı. Vahhabilere göre Sünnî ve şii müslümanlar müşrik ve kâfir olup putperest sınıfına girerler. Yine onlara göre Hz. Resulullah -sav- ve mutahhar imamların -s- mezarlarına saygı gösterip onları ziyaret etmek bid'at ve bir nevi putperestliktir. Vahhabiler, müslümanların servetini harcayarak ilhâdî kültürlerin yoğun propagandasını yapmakta ve süper güçlerin yıkıcı entrikalarını uygulama yolunda onlara uşaklıkta bulunmaktadır.

[23]- NEHC'UL BELAĞA

Bir konuyu bütün yönleriyle kavrayarak hiçbir yanlış ve eksik anlayışa yer bırakmayan, yapmacıktan uzak, düzgün anlatma sanatı demek olan "belagatin yolu yordamı" anlamındaki "Nehc'ul Belâğâ" mü'minlerin emin Hz. Ali'nin -s- konuşma ve yazılarının Şerif Raziyy Muhammed bin'el Hüseyin (vefat: h.k. 406, mil. 1016) tarafından derlenip hazırlanmış olan metnine verilen isimdir. Büyük İslâm Alimleri Nehc'ul Belâğâ'yı "Kur'an'ın kardeşi olarak vasıflandırırılar. Bu kitap Allah Tealâ, kainat ve insan konularını inceler, Kur'an-ı Kerim ve Hz. Resul-i Ekrem'in -sav- mübarek kelimeleri dışında, bu kitaptakinden daha fasih ve belagatli bir söz söylenmiş veya ibraz edilmiş değildir. Genelde ilmi, edebi, dini, sosyal, ahlâki ve siyasi meseleleri ele alır. Nehc'ul Belâğâ üzerine bugüne değin yazılmış olan 101'î

aşkın şerh ve açıklama, bu, muazzam eserin ilim, araştırma ve inceleme elli nezdindeki ehemmiyet ve önemini ortaya koymaktadır.

[24]- HZ. MEHDİ ALEYHİSSELAM

Şiânın 12. imamı Hüccet b. Hasan Askerî'nin -af- imamet dönemi, henüz beş yaşındayken başladı. Allah Tealânın takdiri ve yaşadığı çağın icabı gereği Hz. Mehdi -af- gaybete çekilmiş -gizlenmiş- tir. Gaybet dönemi ikiye ayrılır: 1- Küçük Gaybet (Gaybet-i Suğrâ): Bu gizlenme dönemi 69 yıl sürmüştür. imam -s. bu dönem boyunca dört sefiri aracılığıyla ve dolaylı olarak halkla irtibat kurdu. 2- Büyük Gaybet (Gaybet-i Kübra): Küçük gaybetten sonra gaybet-i kübrâ dönemi başladı. Bu, halâ yaşamakta olduğumuz dönemdir ki hakkın bâtila galebe çalacağı zuhur vaktine kadar da sürecektir. İslâmî düşünceye göre Hz. Mehdi'nin -af- çok yönlü ve cihanşümül mücadelesi ve zuhuru, hakk ehlinin bâtil ehline karşı vereceği mücadelelerin en son halkasıdır. Yani tarih boyunca hakk ehlinin mücadelesi sürecektir ve ortam, gün geçtikçe hakkın zaferi için daha bir müsait duruma gelecek ve neticede Hz. Mehdi'nin -af- kıyâmı bu mücadeleleri nihai bir sonuca ulaştırıp insanlık semasında adalet ve hakk güneşinin doğmasını sağlayacaktır. O gün insanoğlunun fikri, mânevi ve sosyal açıdan bîluğa ereceği dönemdir.

[25]- MÂSUM İMAMLAR

İslâmî nasrlara göre İslâm imamları, mukaddes ve mâsum önderler, Hz. Resul-ü Ekrem'den -sav- sonra 12 kişi olup mübarek isimleri sırayla şunlardır:

- 1 - Ali bin Ebu Talib: İmam Ali -s
- 2-Hasan b. Ali: İmam Hasan -s
- 3-Hüseyin b. Ali: İmam Hüseyin -s
- 4-Ali b. Hüseyin: İmam Seccad -s
- 5-Muhammed b. Ali: İmam Muhammed Bakır -s
- 6-Ca'fer b. Muhammed: İmam Cafer Sadık -s
- 7-Musa b. Ca'fer: İmam Musa Kazım -s
- 8-Ali b. Musa: İmam Rıza -s
- 9-Muhammed b. Ali: İmam Muhammed Takiyy -s
- 10- Ali b. Muhammed: İmam Ali Nakiy -s-
- 11 - Hasan b. Ali: İmam Hasan Askeri -s-
- 12 - Hüccet b. Hasan: İmam Mehdi -af-

[26]- KUR'AN-I SAİD

Saîdin lügat anlamı "yukarıya yükselen, yücelen" dir.

Kur'an-ı Saîd, gökten yere nazil olup inen Kur'an-ı Kerim karşılığında yerden göğe yücelip ağa Kur'an manasındadır; mâsumlar ve imamların -s- dualarına denilir.

[27]- ŞABANİYYE MUNACAATI

Bu münacaat, muhteva zenginliği ve muhtelif derin manaları ihtiva etmesi hasebiyle Hz. Ali -s- ve oğulları ve bütün mâsum imamlar tarafından şaban ayında defalarca okunurdu. İmam Humeyni'nin -ra- bereketli ömrü boyunca okunmasını defalarca önemle vurgulamış olduğu bu münacaatın ehemmiyetini arzetmek için "bütün imamların okuduğu ve bu yolla Allah Tealâ'ya münacaatta bulunduğu" tabirinin pek az dua için kullanılmış olduğunu hatırlatmak yeterli olacaktır.

[28]- HÜSEYİN BİN ALİ -S-

Adalet ve takva yiğidi Hz. Ali -s- ve Müslüman kadının sembolü Hz. Fatıma'nın -s- oğlu olan Aşura kahramanı ve insanlık tarihinin en büyük kahramanlık destanının şanlı mimarı Hz. Hüseyin -s- hicretin 4. yılında dünyaya gözlerini açtı ve Ali -s- gibi bir baba, Fatıma -s- gibi bir ana ve iki cihan serveri Hz. Resul-ü Ekrem -sav- gibi bir büyübabanın eğitim ve terbiyesiyle büyüdü. İmam Hasan'ın -s- hicri 50 yılında şehid edilmesinin ardından dönemin halifesi Muaviye, Ehl-i Beyt -s- taraftarı Müslümanlara

uyguladığı baskıları artırarak emrindeki vilayet valilerine şiiilerin adını beytulmal defterlerinden silmeleri ve Resulullah Ehl-i Beyt'ine -s- muhabbet ve sempati besleyen herkesin derhal tutuklatılarak şehid edilmesi yolunda ferman gönderdi. Muaviye'nin ölümünden sonra onun yerine geçen oğlu Yezid de babasının izinden giderek benzeri bir fermanla, Hz. Hüseyin'den de -s- biat alınmasını, biate razı olmaması halinde şehid edilmesini emretti.

Ne var ki imam, Yezid'e; bu alçaklık, zillet ve rezalet numunesine boyun eğmeyerek kılıcına el atıp tarihin o ölümsüz destanını yaratarak karanlıkların bağrına kıyamete dek sönmeyecek bir aydınlık mührü vurma gayesiyle muazzam Aşura hareketini başlattı. Hz. Hüseyin -s bütün varlığını, ailesi ve en yakın dostlarını hak yolunda feda ederek hakikat yolu yolcularının tamamına örnek ve rehber oldu. Hz. Hüseyin'in -s- hamasi kişiliği hakkında pek çok kitap yazılmış, onu tanımlama ve anlatabilme gayesiyle pek çok şeyler söylenmiştir. Onun şecaat, cesaret ve yiğitliği; ilmi, hilmi ve sabrı, zulme karşı ve adaletten yana; mütevazı, alçakgönüllü, şefkatli, merhametli ve sevgi dolu kişiliği sadece dostlarını değil, düşmanlarını bile hayran bırakmış; onu tanıyan herkesin bu emsalsiz insan önünde saygıyla eğilmesine sebep olmuştur.

[29]- ARAFAT DUASI

Arafat, Ziyhicce'nin 9. günü hacıların durakladığı Mekke yolundaki bir yerin - dağ - adıdır, Arafat duası Hz. Hüseyin'e -s- ait bir dua olup hem Hz. Hüseyin, hem imam Seccad aleyhisselamlar tarafından Ziyhicce'nin 9. günü Arefe'de okunurdu. Bu dua, hür doğup hür yaşayanların başta ve şüheda kervanının şanlı öncüsü Hz. Hüseyin b. Ali -s-nin yegane sevgili ve yegane mâbudu Hak Tealâ'ya aşıkane yakarışının bir ifadesidir. Mâsumların diğer duaları gibi Arafat duası da son derece derin ve yüce manalar taşır.

[30]- MUHAMMED -SAV- SOYUNUN ZEBUR'U

"Zebur", büyük peygamberlerden biri olan Hz. Davud'a -as- nazil olup pek çok hikmet ve ilimleri içeren semavi kitaptır. Sahife-i Seccadiye, son derece önemli mevzular içermesi, muhteva zenginliği ve taşıdığı yüce ve derin anlamlar itibarıyla Ehl-i Beyt -s- maarifine aşına olanlar arasında "Al-i Muhammed'in Zebur'u", "Ehl-i Beyt'in İncil'i" ve "Kur'an'ın Bacısı" gibi isimlerle tanınır.

[31]- SAHİFE-İ SECCADİYE

Devletin zalim yöneticiler elinde olması ve devrin tam bir hafakan niteliğine bürünmesi cihetiyle Şia Müslümanlarının dördüncü imamı Hz. Seccad'ın -s- hidayet ve irşadları dua şeklinde göze çarpar. Toplam ellidört dua ihtiva eden Sahife-i Seccadiye, Şia tarihi boyunca Hak Yol'un arayıcıları ve sadık bilim adamlarının ilham kaynağı olmuş ve ötedenberi muazzam bir eğitim menbaı olarak faydalanılmış bulunan bir ansiklopedi mesabesindedir.

[32]- ZEHRA-I MERZİYYE

Büyük İslâm peygamberi Hz. Resul-ü Ekrem'in -sav- biricik kızı, Şianın ilk imamı adalet ve takva yiğidi Hz. Ali'nin -s- eşi ve Şianın ikinci ve üçüncü imamları Hasan -s- ve Hüseyin -s- hazretlerinin sevgili anneleri Hz. Fatıma-ı Zehra selamullah aleyha, Fahr-i kainat Hz. Resulullah'ın -sav- bi'setlerinin beşinci senesinde Mekke-i Mükerrreme'de dünyaya geldi. Büyük İslâm kadını ve Müslüman kadının en mükemmel sembolü Hz. Fatıma'nın -s- hasletlerinin, özellik ve vasıflarının beyanını bu naçiz bahse sığdırabilmek mümkün değildir. Babasına beslediği fevkalâde sevgi ve ilgi cihetiyle halk kendisine "Ümmü Ebiha" (babasının annesi) lakabını vermişti.

Hız. Fatıma -s- hayatlarının en zorlu ve en hadiseli günlerinde bile Hz. Resul-ü Ekrem -sav- ve Hz. Ali'nin -s- yanından ayrılmamış ve bu iki eşsiz insanı zor günlerinde bir an olsun yalnız bırakmamıştı. Hz. Resulullah'ın -sav- rihletlerinden sonra uğradığı pek çok zorluk, çektiği onca dert ve acı neticesinde, henüz hayatının baharında denilecek kadar çok genç bir yaşta dünyaya gözlerini yumarak beka alemine göçtü.

[33]- SAHİFE-İ FATİMİYYE

Sahife kelimesi sözlükte "kitap" ve "mektup" anlamları taşır. Fatımiyye ise Hz. Fatıma'ya -s- ait gerçekler ve ona ait söz ve konuşmalar demektir. Buradan, Sahife-i Fatımiyye'nin, Hz. Resul-ü Ekrem'in -sav- sevgili kızları ve Şiânın ilk imamı Hz. Ali'nin -s- sadık eşi Hz. Fatıma'ya -s- ait bir kitap olduğu anlaşılır. Bu kitabın gelecekte dünyada vuku bulacak hadiseleri kapsadığı ve mutahhar imamlar -s- tarafından saklanıp korunduğu ve rivayetlere göre hacim itibarıyla Kur'an'ın üç misli olduğu söylenir.

[34]- BÂKİR'EL ULÛM

Bakır "yaran", "yarıp açan" demektir. Bütün ilimlerin künhüne vardığı için Şiânın beşinci imamı Hz. Muhammed Bâkır'a -s- "ilimleri yarıp açan" anlamında Bâkır'el Ulûm" lakabını vermişlerdir. Bu imamın yaşadığı çağda Emevilerle Abbasiler arasındaki ihtilaflar ve Kerbelâ'da Ehl-i Beyt'e reva görülen büyük faciâ sonucu Resulullah'ın -sav- pak itratının gözler önüne serilen mazlumiyeti, Hakk aşığı bütün Müslümanların, bilhassa Şiâ Müslümanlarının Medine'ye akın ederek imam Bâkır'ın -s- huzurunda İslâmî bilimleri tahsil etmelerine ve neticede din-i mübin-i İslâmın maarif ve hakikatlerinin neşri yolunda müsait bir zeminin hazırlanmasına yol açtı. Ehl-i Beyt imamlarından hiçbiri için o güne değin böyle bir ortam müyesser olmamıştı.

[35]- CA'FERİ MEZHEBİ

Ca'ferî mezhebi, Şiânın 6. imamı Hz. imam Ca'fer Sâdık -s-'a intisab olunan mezheb demektir. Şiâ mezhebinin Hz. imam Ca'fer b. Muhammed Sadık'a -s- intisabının nedeni onun diğer imamlardan daha çok yaşayabilmiş olması, dolayısıyla da din-i mübin-i İslâmın neşri yolunda daha fazla faaliyet imkanına kavuşmuş bulunmasıdır. Bilhassa Emevî hanedanıyla Abbasi hanedanı arasında hilafeti paylaşmama nedeniyle doğan ihtilaf ve anlaşmazlıklar sonucu hilafet mekanizmasında başgösteren gevşeklik; Müslümanları ilmen ve manen doyurma ve dini tedris ve tebliğ yolunda imama altın bir fırsat kazandırmış; böylece mü'min ve ihlaslı Müslümanlar yetiştirme, dini bilimlerin tedris olduğu niuazzam medreseler kurma imkanı bulmuştur ki, imamın, İslâmî hakikatlerin neşri ve yayılması yolunda elde ettiği muazzam muvaffakiyet ve "Gâl'el Sadık" (hadisin Hz. imam Cafer Sadık'tan -s- - nakledildiğini anlatan Sadık dedi ki..." anlamındadır -çev- ibaresinin hadis ilminin sloganı durumuna gelmiş olması, onun bu yılmak bilmeyen faaliyet ve çabalarının ürünüdür.

[36]- FIKIH

"Fıkıh" -fıkh- kelimesi, "tam ve dakik anlayış, yani fetanetle -zihni konsantre- merak ve zekice bir uyanıklıkla elde edilen anlayış" demektir. Fıkıh bilimi dinin ferdi ve içtimai hayatta ihtiyaç duyulan ameli programlar ve ahkâmıyla ilgilidir. Bu bilimden maksat, Allah Tealâ'nın hükümlerini öğrenip anlamak ve onlara amel etmektir. İslâm ahkâmını anlama yolunda fıkhın başvurduğu kaynaklar şunlardan ibarettir: Kur'an, Hz. Resul-ü Ekrem'in -sav- ve mâsumların -s- sünnetleri, icma (fakihlerin ittifakla kabul ettiği ve doğruluğunda hiç şüphe kalmamış bulunan fikir) ve akıl.

[37]- ZEYNEB MİSALİ

İslâmın şecaatli kadını Hz. Fâtıma Zehra'nın -s- Hz. imam Hasan -s- ve imam Hüseyin aleyhuma selamdan sonra üçüncü evladı Hz. Zeyneb-i Kübrâ'dır. Hicretin 6. yılında dünyaya geldi. Çağların en kutlu ve en mübarek ailesinde Hz. Resul-ü Ekrem -sav-, Hz. Ali -s- ve Hz. Fâtıma -s-'nın terbiyesiyle, iki ağabeyinin yanında büyüdü ve Kerbelâ faciasını yaşayınca dek oldukça uzun ve Çetin bir yol katetti. Kanlı Kerbelâ faciasında ailesinin bütün gençleri teker teker gözleri önünde şehid edildi; ardından, kahraman kardeşi Hz. Hüseyin'in -s- şehadetine bizzat şahid oldu; Resulullah -sav- ailesinin Kerbelâ'da feci katliamından sonra halife Yezid'in ordusuna esir düşüp Irak'a, oradan da Şam'a götürüldü; bu zorlu seferde Hz. Hüseyin'in -s- (kadınlar ve çocuklardan başka kimsenin sağ bırakılmadığı) ailesinden arda kalanları bir ana şefkatiyle koruyup kolladı. Bu inanılmaz ve dehşetengiz macera boyunca bir lâhza olsun kendini kaybetmedi, sabrını ve direncini yitirmedi, Emevî hanedanının kaniçici halifesi Yezid'in karşısına dikilerek öfke ve gazap dolu bir kıyam habercisi kesilip görülmemiş bir cesaret ve şecaatle canilere karşı mücadele bayrağını omuzladı ve Hakk'ın bâtıla karşı mücadelesine bütün çağ ve

devirlerde devamlılık kazandırabilmek gayesiyle kendisine düşen rolü şaşırtıcı bir başarıyla yerine getirerek Âşura destanını ölümsüzleştirme yolunda inananlara gerekli ortamı hazırladı. Zeyneb'in -s- dedikleri ve yaptıkları, daima diri ve daima canlı olagelen Şia tarihinde "Zeyneb misali, Zeyneb gibi" şeklinde ölümsüz bir sığfata dönüşüp bütün Müslüman kadınların kendisine uyduğı ve onu örnek aldığı bir önder durumuna geldi.

[38]- NÂİM CENNETLERİ -ÖLÜMSÜZ HAYAT-

Allah Tealâ, Kur'an'da mü'min ve muttakileri üstün cennetlerle müjdeler ve bu cennetin bazı özelliklerini "ağaç gölgeleri, daimi meyveler, mutedil hava, lezzetli içecekler, süt nehirleri, kinden arınmış kalpler..." vb. şeklinde sıralar. Ne var ki, gerçekte ahiret alemiyle, üzerinde yaşadığımız dünya ve onun lezzetleri arasında temel farklar vardır. Dolayısıyla, bu dünyada bulunduğumuz sürece, ölümden sonraki hayatın muazzam gerçeklerini gereğince idrâk edip nâim cennetlerini tanımlayabilmemiz mümkün değildir. Bu cihetle Kur'an, cennet nimetlerini tanıttıktan sonra insanı daha yüce bir hakikate doğru yöneltmek ve onun tasavvura sığmayacak değer ve önemini insana göstermek gayesiyle bütün makam ve lezzetleri aşan, herşeyin ötesinde bir değer ve makamdan haber vermektedir ki, bu, "Allah Tealâ'nın rızası"ndan başkası değildir. Bütün nimetlerin, yüceliklerin, kemal ve güzelliklerin kaynağı olan bu makam, yeryüzü hayatındayken Allah yolunda mücadele veren, bir lâhza olsun Hakk ve hakikatten vazgeçmeyen ve bütün varlığıyla ilâhî emirlere teslim olanların mükafaatıdır.

[39]- AHMAKÇA BİR BÜYÜK İSRAİL HAYALİ

Siyonistlerin büyük bir inançla bağlandıkları yegâne gaye ve hedef, bütün dünyaya hükmedecek bir Yahudi devleti kurmaktır. Onlara göre bu devletin ilk çekirdeğı Filistin topraklarında atılacak ve tıpkı plânlamış oldukları üzere Mısır'ın sağ yanı sahili, Nil'le Kızıldeniz arasında yer alan bölge, Ürdün, Suriye, Irak'ın büyük bir bölümü ve Fars Körfezi'ne açılan bir pencereden Suudi Arabistan'ın batısına kadar olan bütün mıntika bu devletin işgaline geçecektir. Böylece bölgedeki zengin yeraltı kaynakları onların eline geçmiş olacağından, bu mıntikalara hükmetmenin bütün dünyaya hükmetmek demek olacağına inanırlar.

[40]- ÜRDÜNLÜ HÜSEYİN

Halihazırda Ürdün'de iktidarı elinde bulunduran Kral Hüseyin, İslâm İnkılâbı'nın ilk günlerinden başlayarak bugüne değin hep Suudi Krallığı'yla bölgedeki diğer uydu Arap devletleri ve Saddam'la birlikte İslâm İnkılâbı'nın karşısında yer aldı. Müslüman Filistin halkının davasına yaptığı ihanetler, Filistinlileri canice katledişi ve İsrail'le aynı safta yer alışı... vb. davranışları, Müslümanlar arasında kendisinden nefret edilen satılmış birisi olarak tanınmasına neden olmuştur.

[41]- HASAN

Fas kralı 2. Hasan da Ürdün ve Arabistan kralları gibi, İran'da şahenşahlık düzeninin yıkılıp onun yerine İslâm Cumhuriyeti kurulmasını bir türlü hazmedemeyerek bunu kendi tahtı ve tacı için ciddi bir tehlike olarak telakki eden ve inkılâba karşı muhalefet ve komplolara girişmekten bir an olsun geri kalmayarak bu yolda elinden geleni ardına koymayan müstebid krallardan biridir.

[42]- HÜSNÜ MÜBAREK

İslâm ve Müslümanlara ihanet eden melun Enver Sedat'ın teröründen sonra iktidara geçerek yüzkarası Camp David antlaşması ve İsrail'le utanç verici barışta ayak direten şimdiki Mısır cumhurbaşkanı Hüsnü Mübarek, satılmış Amerikan uşaklarından biridir.

[43]- EFLAKÇI SADDAM

Burada kullanılan "Eflakçı" sıfatı, Suriyeli sözde aydın "Mitchell Eflak" a itlaktır. Yunanlı bir Ortodoks zahire tüccarının Oğlu olan Eflak 1910'da Demeşk' de dünyaya geldi. İlk ve orta öğrenimini burada tamamladıktan sonra tahsilini sürdürmek üzere Fransa'ya gitti ve Sorbon üniversitesi Tarih ve Felsefe bölümünden mezun olarak öğretmenlik mesleğini seçti. Derslerinde, özellikle son yüzyıllarda Avrupa'da

görülen milli nitelikli savaşlar ve kurtuluş hareketlerini işliyor ve Arapların parlak geçmişinden, onların tarihteki milli rolünden sözediyordu. Maksudı, bütün Arap halklarını etrafında toplayarak onlara halihazırdaki inanç ve ideolojileri yerine katı bir arap milliyetçiliği aşılacak nasyonalist ideolojiye dayalı bir parti kurmaktı. Nihayet 1940'da süper güçler ve eskinin kulağı kesik sömürgecilerinin destek ve yardımlarıyla bu emeli gerçekleştirdi ve mevzuumuzun bahsi dışında kalan oldukça kozmopolit bir özel tüzükle kurulan "Baas partisi" Suriye ve Irak gibi iki merkezde faaliyetlerine başladı. Irak Baas partisi, Abdusselam A'raf tarafından gerçekleştirilen bir darbeyeyle 1963' te iktidara el koydu ve 1979 Temmuz'unda da Hasan El Bekir'in iktidardan uzaklaştırılmasıyla birlikte Baas parti genel sekreterliği ve Irak devlet başkanlığı, partinin tanınmış komplocu, maceraperest ve gözünü hırs bürümüş üyesi Saddam Hüseyin'in eline geçmiş oldu. Mevcut delil ve karineler, Saddam'ın yukarı mevkilere yükselttilerek Irak devlet başkanlığına getirilmesiyle sonuçlanan parti içi son değişikliklerin perde gerisinde batı, özellikle de İsrail gizli servislerinin yoğun faaliyetleri olduğunu ispatlayıcı niteliktedir.

[44]- BAKİYYETULLAH

Bakıyyetullah, Hûd suresi 86. ayette geçen Kur'ani bir terim olup "Allah Tealâ'nın sizler için baki bıraktığı" demektir. Sahih rivayetlere göre Hz. Mehdi -af- huruc edip de sırtını Ka'be'ye verdiğiğinde, mübarek ağızından çıkacak olan ilk cümle "Bakıyyetullah benim! O'nun sizin üzerinizdeki halife ve size verdiği yön ve hattı olan Bâkıyyetullah'ım ben!" ibaresi olacaktır. Bu açıklamaya binaen "Bakıyyetullah", gaib imam Hz. Mehdi'nin -as- isimlerindedir. İmam -ra- vasiyetinde belirtmiş olduğu "bz. Bakıyyetullah ülkesiyle İran İslâm Cumhuriyeti'ni kastetmektedir.

[45]- GAYBÎ YARDIMLAR

Bugün felsefenin de ispatlamış olduğu üzere nesnelere, kendi varlıklarının özü itibarıyla gaybdan yardım alıyor olmasına ilaveten insanoğlunun hayatında bir dizi özel gaybi yardımların da dahilidir. Bu gaybi yardımlar kimi zaman kişinin başarılı olması için gerekli ortamı oluşturma şeklinde olduğu gibi, kimi zaman da ilhamlar, hidayetler, aydınlatmalar ve meseleleri her yönüyle açık bir şekilde görebilme -kabiliyeti - şeklinde tezahür eder.

"İnsanoğlunun hayatının ve yaşama gayesinin hakkı arama, hakikatten yana olma, ihlas, amel, gayret ve çaba aslına dayanması halinde hakikat tarafından himaye edileceği ve gaybî elin, ona meçhul olan yollardan yardım amacıyla uzanacağı" meselesi imana dayalı bir gerçek ve enbiyanın getirdiği prensiplere inanmanın bir zarureti oluşunun yanısıra, kişinin ferdi tecrübeleriyle de pekala müşahade edebileceği deneysel ve tecrübî bir gerçektir de aynı zamanda... Yani yukarıda zikredildiği gibi davranan herkes, Allah Tealâ'nın lütuf ve inayetlerinin etkilerini kendi hayatında bizzat müşahade edebilir.

[46]- MÜLHİD

Mülhid, lügat ve dini maarifte "Allah Tealâ'yı inkar eden dinsiz kişi" ye denilir. İmamın -ra- "mülhid doğu" tabirinden maksudı, materyalist bir dünya görüşüne sahip olan doğu bloku ve komünist sistemlerdir.

[47]- KÂFİR

Lügat manası "örten, gizleyen, kabule yanaşmayan, dinsiz ve nankör" dür. İslâmî maarifte ise Hakk'ın inkarı yüreğine iyice yerleşmiş bulunan ve din-i mübin-i İslâmın hakkaniyetini inkar edene kafir denilir. Batı dünyasının görüş ve yöntemi, görünüşte Hıristiyanlığa inanıyor olmalarına rağmen, aslında pratik sahada din karşıtı ve küfre dayalı olduğundan İmam selamullah aleyh burada "kafir batı" deyimini kullanmıştır.

[48]- İMAMET

Şia inancına göre Allah Tealâ'nın herşeyi kapsayan lütuf ve sevgisiyle O'nun sonsuz hikmeti, halkın, peygamberden sonra da rehbersiz kalmamasını gerektirmektedir. Şia okulunda imamet, dinin usul ve erkanından biri olarak kabul edilir; ona inanmak tevhid, nübuvet ve miade inanmak kadar zaruridir.

İmametın tarifi "Dinin ve Müslümanların hıfzı yolunda Resulullah'ın -sav- vasi ve halifesi olma" şeklinde yapılmıştır. Diğer bir deyişle imam, hakkın bütün dini ve dünyevi işlerine rehberlikte bulunma ve onları idare edip yönetme gayesiyle Allah ve Resulü -sav- tarafından tayin edilmiş kimsedir.

[49]- AHKÂM-I EVVELİYYE VE SANEVİYYE

Müslümanların ihtiyaç duyduğu ahkâm ve sosyal ilişkilerin büyük bir çoğunluğu kitap ve sünnette açıkça belirtilmiş ve bunlara ilişkin hükümler genel veya teferruata dair özel hükümler şeklinde tespit edilmiştir. Bu sınıfa giren ahkâma "Ahkâm-ı evveliyye" denilir. Ne var ki, bir İslâm devleti, toplumu yönetirken birtakım özel müşkûlatlarla karşı karşıya gelmektedir ki, sırf "ahkâm-ı evveliyye" denilen sabit hükümlerle bunların üstesinden gelmek kabil olmamaktadır. İşte bu duruma binaen İslâm dini, İslâmî toplumun devlet başkanına -ümmetin ululemrine- sözkonusu İslâmî topluma hakim olan şartlar ve toplumun maslahatını gözönünde bulundurarak velayet hakkını kullanıp İslâmî usuller çerçevesinde bir dizi kanun, tüzük, yönetmelik... vb. yaptırım kuralları vaz'etmek suretiyle bu müşkûlatların uhdesinden gelme selahiyeti vermiştir. "İslâm'da devlet yönetimi kuralları" şeklinde de tabir olunan bu hükümlere "Ahkâm-ı Saneviyye" denilir ki bütün Müslümanlar bunlara uymakla muvazzaftırlar.

[50]- GELENEKSEL FIKIH

Fıkıh terimini önceki sayfalarda açıklamıştık. "Geleneksel" ise geçmişlerimizden bugüne değin bize ulaşan yöntemlere denilir. Binaenaleyh geleneksel fıkıh, geçmişteki din büyükleri ve muteber kaynaklardan ulaşan bilgilere dayanarak şeriatın pratik uygulamalarıyla ilgili sağlam sonuçlar çıkarma yöntemidir ki mâsumlardan -s- bugüne varıncaya değin Şia fakihleri sadece bu yöntemle uymuş ve başka yöntemleri reddetmişlerdir.

[51]- CUMA NAMAZI

Cuma namazı, İslâm dininin, Cuma günü bütün Müslümanların iştirakiyle Cuma imamı tarafından uygulanan önemli ibadi ve sosyal merasimlerinden biridir. Namazdan önce Cuma imamı iki hutbe okur ve bu hutbelerde Müslümanlara ferdi ve içtimai vazifelerini anlatır; kendi ülkeleri ve bütün dünyanın günlük meseleleri ve İslâm ümmetinin yakın ve uzak vadedeki problemleri hakkında Müslümanlara bilgi verir. Cuma namazı, Hz. Resulullah -sav- ve mâsum imamların -s- sünnetlerindedir. Bu namazın ehemmiyetini anlatabilmek için "mahkûmların bile ona katılmaları gerektiği"ni hatırlatmak yeterli olacaktır. İslâm tarihi boyunca Cuma namazı kadar halkın birlik ve beraberliğinde etkin olan ve kitlelere bilinç kazandırılmasında bunca tesir gösteren hiçbir ibadet olmamıştır. Bu cihettendir ki, zalim yöneticiler Cuma namazının kılınmasını önlemek veya onu asıl muhtevasından saptırabilmek gayesiyle ellerinden geleni yapmışlardır.

[52]- CEMAAT NAMAZI

İlâhî nebiler nizamında namaz, bir yandan topraktan gelme insanoğlunun mâneviyatın doruğuna yükselişi, kâinatın yaratıcısının yakınlığını kazanma ve insanın her nevi psikolojik sapma ve sapıklıklardan korunarak günahattan alıkonulmasıdır; bir yandan da aynı namaz, kitlelerin iştiraki demek olan cemaatle kılınması halinde, kendisine has özelliklerine binaen giderek ideal bir toplum yaratmakta, ümmeti her nevi kir ve pastan temizlemektedir. İslâm devleti, işte bu cemaat yardımıyla hedeflerine yaklaşacak ve peygamberlerin ilâhî ahdlarından ve hidayet imamlarının önemle vurguladıkları tavsiyelerinden biri olan birlik ve beraberlik -ittihad- esasına bu vesileyle ulaşabilecektir. Din büyükleri, namazın cemaatle kılınmasını ısrarla tavsiye etmişlerdir.

[53]- MELEK

Melekler sırf akıl ve nurdurlar; varlıkları madde ve maddiyattan beri olduğundan, insanın zahiri algılama -beş duyu- organıyla idrâk edilebilmeleri mümkün değildir. Allah Tealâ'nın yüce huzuruna yakınlıkları ve O'nunla daha yakın bir irtibatla oluşları cihetiyle sahip buldukları yetenek ve gücü daima hayr ve kemal yolunda kullanırlar. Bunun sebebiyse bütün mahlukat âleminde diğerlerine oranla noksanlık ve zaafi daha az olan bir makam ve durumda bulunuyor olmalarıdır. İlâhî bilgiler, asırlar

öncesinden bugüne değin, yukarı alemin -gayb alemi- aşağı aleme -şehadet alemi- etkide bulunduğunu söylemişlerdir. Binaenaleyh, yapılarında hiçbir somutluk ve -maddeleşmeye götüren- baskı bulunmayan bu soyut ve mücerred yaratıkların, mevcudat arasındaki cereyan ve yerle göklerdeki hadiselerin direkt amilleri olmaları pekala muhtemeldir. Melekler, onların soyut alemi ve ilâhî bilgelerin yaradılışla ilgili ayetlerden akıl ve düşünce yoluyla elde ettikleri sonuç ve bu konu etrafında Kitabullah'la sünnetten çıkardıkları neticeler bu özet bahse sığdıramayacak kadar geniş ve etraflıcadır.

[54]- SALİHLER

Buradaki salihlerden maksat, Allah Tealâ'nın nimetleri hususunda salih ve salahiyet sahibi olanlardır. Yani Allah Tealânın inayetine hazırdırlar, çirkin ve kötü davranışlardan tamamen uzaktırlar, söyledikleri ve yaptıkları herşey tamamen ilâhî hükümlere göre olup hem kendilerinin, hem toplumun selah ve hayrınadır.

[55]- YAS MERASİMLERİ

Burada sözü geçen yas merasimleri, kanlı Âşura destanı ve şehidler kervanının başını çeken Hz. Hüseyin b. Ali'yle -s- onu yalnız bırakmayan dost ve aile yakınlarından 72 vefalı mümini saygıyla anma ve Hakk öncülerinin küfür, zulüm ve istikbar öncülerine karşı tarih boyunca verdikleri "Hakk'ı talep edici dava"larının hatırasını zihinlerde diri tutma gayesiyle ötedenberi düzenlenegelmiş bir dizi eylem ve anma merasimidir. Şia halkıyla, Kerbelâ'nın mazlum şehidi arasında oldukça sıkı bir kalbi ve deruni bağ vardır ki sözkonusu yas merasimlerini bizzat görüp yaşayarak ruhunu sezmedikçe ve hicret, iyiyi emredip kötüden alkoyma, cihad, şehadet, Allah yolunda esaret... vb. gibi daha birçok derin manalar taşıyan terimleri bilfiil sahnelemedikçe bu bağı tavsif ve idrâk edebilmek kabil değildir.

[56]- ÂL-İ BEYT (EHL-İ BEYT)

Bir erkeğin alilesi demek olan ehli beytin örf ve lügatteki anlamı onun eşi, çocukları ve evinin hizmetçisinden ibaret olan ev halkı" dır. Şia ve Sünni kaynaklardan nakledilmiş bulunan sahih ve kat'i rivayetlere göre "Ehl-i Beyt", Hz. Muhammed -sav- Hz. Ali -s- Hz. Fatıma -s- Hz. Hasan -s- ve Hz. Hüseyin -s- e verilmiş bulunan ve İslâmî literatürde sadece onlara mahsus olarak kullanılan bir isimdir. Ancak, yine aynı rivayetler ve benzeri çok sayıda diğer rivayetlere istinaden oniki imamın, Hz. Hüseyin'in -s- neslinden gelen ve onun oğulları olan dokuzu da yine Ehl-i Beyt'tendirler. Binaenaleyh Ehl-i Beyt, ondört mâsuma -s- verilen özel isimdir. Kur'an-ı Kerim, İslâm ümmetinden, Hz. Resul-ü Ekrem 'in -sav- Ehl-i Beyt'ini sevmelerini istemekte ve ümmetin Resulullah Ehl-i Beyt'ine sevgi ve saygı beslemesini Hz. Peygamber'in -sav- emeğinin ücret ve karşılığı menzilesinde tanımlamaktadır.

[57]- EMEVİLER (ÜMEYYEOĞULLARI)

Ümeyye'nin torunu ve Ebu Süfyan'ın oğlu olan Muaviye hicri 41'de -milâdi tarihe 662'de- Hz. Ali'nin -s- şehadetinden sonra kendisini Müslümanların halifesi ilan etti. Hilafet makamı hicri 132'ye kadar (miladi 750'ye kadar) Emevi hanedanının egemenliğinde kaldı. Cahiliyet döneminin, İslâm inancına kesinlikle aykırı olan saltanat ve eşraflık uygulamaları bu hanedan tarafından yeniden canlandırılarak cahiliyet düzeninin hortlatılmasına sebep oldu. Tarih, Emeviler döneminde İslâm dünyasında vuku bulan son derece acı ve kanlı olaylarla doludur. Resulullah -sav- Ehl-i Beyt'ine -s- tabi olanların gaddarca katledilişi, hapslere veya sürgüne gönderilişi ve Muaviye'nin oğlu Yezid tarafından imam Hüseyin'in -s- şehid edilişi ve benzeri daha nice hadiseler bu kanlı olaylar dizisinin sadece bir bölümünü teşkil eder.

[58]- MERSİYE (AĞIT)

Mâsum imamlar -s-, bilhassa muttakilerin efendisi Hz. Ali -s- ve "Hakk'a inanmış hür insanların serveri" Seyyid'üşşüheda Hz. İmam Hüseyin -s- din-i mübin-i İslâm yolunda can veren diğer İslâm öncülerinin şehadetleri münasebetiyle yazılıp yaslı gönüller, yaşlı gözlerle okunan ağıt ve mersiye türündeki bu hüznü şiiRLERİ dinleyenler elleriyle göğüslerine vurarak mersiye okuyan- iştirakla şühedaya reva görülen zulüm ve işkencelerden duydukları rahatsızlığı ifade ederler. Mersiye okuma, Şiânın yas merasimine ait özelliklerinden biridir.

[59]- BÜYÜK İLÂHÎ HAREM

"Harem" kelimesi lügatte saygı duyulan mukaddes mekân" anlamına gelir ve İslâm fihkî kültüründe Mekke şehriyle, civarının bir kısmını içine alan özel bir mıntıkaya denilir. Bu mıntıkada elli olmayan hayvanları öldürmek, kan dökmek, savaşmak, silahlı dolaşmak, gayri müslim bulundurmamak, bitki ve ağaçların kökünü koparmak yasaktır ve bu mıntıkaya girerken birtakım özel protokollere uymak gerekir. Son zamanlarda Suudi Arabistan devleti tarafından Müslümanlara uygulanmaya başlanan baskı, zorlama ve kısıtlamalar ve bu devletin yol açtığı rahatsızlıklar Kur'an'ın sarih emirlerine, Hz. Peygamber-i Ekrem'in -sav- sünnetine ve İslâm şeriatine aykırıdır.

[60]- ŞİÂ

Şiânın kelime anlamı "grup, dostlar, izleyiciler"dir. İslâma göre ümmetin rehber ve yöneticisiyle ilgili esas ölçü ve kıstaslara ve Hz. Resul-ü Ekrem'in -sav- Hz. Ali'nin -s- rehberliği konusunda buyurmuş olduklarına istinaden, Hz. Resulullah'ın -sav- ashâbı arasında önde gelen bir grup seçkin Müslüman, Peygamber-i Ekrem'in -sav- rihletinden hemen sonraki ilk günlerden itibaren Hz. Ali'nin -s- halifeliğini canla başla desteklediler. Bu grup, yani Ali'yi -s- destekleyip onu izleyenler ve İslâm ümmetini o büyük imamın idare etmesi gerektiğine inanan Müslümanlar o günden itibaren "Şia" veya "Şii" adını aldılar. Şiâ, İslâm akide ve prensipleri dışında hiçbir aslı kabul etmemiş, İslâmî usul ve prensipleri ilk durumundaki katıksız haliyle koruma yolunda daima mücadele vermiş ve tarih boyunca "Hakkın hakimiyeti ve adaletin icrasından yana olmuştur.

[61]- DİRİ ŞEHİD

İslâmî İnkilab ve tahmili savaş sırasında yaralanmış olan harp malulleri için kullanılan bir tabirdir. Bu yiğit Müslümanlar düşmanı yok etmek ve hakkın bâtilâ galebe çalmasını sağlamak gayesiyle şehadet yolunda yürümüş, ancak takdir-i ilâhî mucibince şehid olmayıp yaralanarak veya Allah yolunda bazı organlarını kaybederek şehid sevabına nâil olmuşlardır. İslâmî İnkilâb toplumunda diri şehidler pek yüce ve muhterem bir konum ve itibarları vardır.

[62]- İMAN KARDEŞLERİ

Kur'an-ı Kerim'in Hucurât suresinde "mü'minler kardeşirler" mealinde bir ayet vardır. Bu ayet, mu mm Müslümanlar arasında daha önce mevcut olmayan bir kanunu teşri etmekte, yeni bir sünneti bildirmektedir. Mezbur sünnet, "kardeşlik" esaslıdır ki gayet derin anlamlar taşımakta; birtakım şer'î, hukuki ve kanuni etkileri de beraberinde getirmektedir. İslâmî bir misak ve sözleşme olup bizzat Hz. Resul-ü Ekrem -sav- tarafından temeli atılan ve yine onun tarafından ümmet arasında yayılması sağlanan bu sünnetin İslâmî maarifte önemli bir yeri vardır; ümmete bol nimetler nasib olmasına vesile teşkil eden bu konu etrafında İslâmî maarifte pek çekici bahisler yer almıştır.

[63]- DİN ÖĞRENCİSİ

Din öğrencisi veya "talebe", dini bilimleri tahsil ve nefsinin tehzib ve tezkiye etmek amacıyla medreselere giden ve temel vazifesi İslâmî bilimleri öğrenmek olan öğrencilere denilir ve daha çok İslâmî maarifleri öğrenmenin henüz ilk merhalelerinde bulunan öğrenciler için kullanılır.

İmam -ra- bütün dünya Müslümanlarının rehberi olmasına, ömrünü bütünüyle nefsinin tehzib ve tezkiyeyle geçirip kendini yetiştirerek çağının en yüce ilmi ve ameli derecesine erişmiş bulunmasına rağmen, fevkalâde bir tevazu ve alçak gönüllülük göstermekte ve kendisinden, henüz yolun başında bulunan "bakır bir talebe" şeklinde söz etmektedir.

[64]- ALLAH-U EKBER

"Allah Tealâ vasfa sığmayacak kadar büyüktür" anlamına gelen tekbir kelimesi, Müslümanların en önemli sloganlarından biridir. Tekbir, mevcudatın Hakk'ı hakkıyla övmekten aciz olduğu ve O'nun huzuruna çıkamayacak kadar kusurlu bulunduğu ilânıdır. Nitekim imam Humeyni -ra- tekbiri anlatırken: "Allah-u Ekber, Allah herşeyden büyüktür demek değildir... Zira orada zaten Allah'tan başka hiçbir şey yoktur ki Allah'ın ondan daha büyük olduğunu söyleyelim..." der.

Namazda onca tekrarlanıyor olmasına ve ibadette önemli bir rolü bulunmasına ilaveten tekbirin İslâm inkılâbı tarihinde de fevkalâde özel bir yeri vardır. İran Müslümanları, ard arda getirdikleri tekbirlerle 2500 yıllık şehinşahlık devletini yıktılar. Baas uşaklarına karşı da tekbir getirerek küfrü kökünden kazıyıcı "Allah-u Ekber!" nidalarıyla tahmili savaşta yiğitçe direndiler, keza İran İslâm Cumhuriyeti nizamının usul ve esasını da tekbirle onayladılar; ve halâ, yılın belirli günlerinde belirli münasebetlerle damlara ve çatılara çıkar, tekbirler getirerek görkemli İslâmî İnkılab'ın ilk günlerinin anısını tazelerler.

[65]- İSLÂMÎ DEVLET

İslâmî devlet, toplum meseleleri ve memleket yönetiminin İslâmî hüküm ve esaslara göre hallolup yürütüldüğü bir devlet sistemidir. İslâmî devletle diğer devlet sistemleri arasındaki temel fark, İslâmî devlet sisteminde insan ve topluma hakimiyetin yalnızca Allah ve O'nun kanunlarına mahsus olmasıdır.

[66]- MÜNAFIKLAR

Gizli ve kapalı yol anlamına gelen "nifak" kökünden türeme "münafık" kelimesinin çoğuludur. İslâmî maarifte münafık, gerçekte kâfir olan ve küfrünü örtüp gizleyene denilir. Allah Tealâ Kur'an-ı kerim' de münafıkları çok sert bir dil ve gazapla anmıştır ki bu, münafıkların İslâm ve Müslümanlar için ne derece tehlikeli olduğunu açıkça ortaya koyar. Zaman ilerledikçe nifak daha karmaşık ve muğlak bir hal almakta, ona karşı mücadele zorlaşmakta ve bunlara paralel olarak da İslâm ümmetinin bilgi ve bilinç düzeyini yükseltme zarureti de daha bir kaçınılmaz olmaktadır.

[67]- ZİKİR

Allah Tealâ'nın kulları için tayin buyurmuş olduğu en değerli farzlardan biri de kullarının daima O'nu anması, Rablerinin zikrinden gafil olmamasıdır. Burada "zikir" kelimesiyle kastedilen şey sadece dille anmak değil, aynı zamanda mü'minin ilâhî helâl veya haramlarla karşılaştığında hemen Allah Tealâ'yı hatırlayıp O'nun rızasına uygun davranmasıdır. Allah Tealâ'nın adını anma, İslâmî irfanın en önemli mevzularından biridir.

[68]- DUÂ

İnsanın Allah'a yakarması, O'na içini dökmesi, O'ndan hayır dilemesidir. İslâm kültürünün, bilhassa Şia mektebinin en önemli mevzularından biri dua mevzuu ve mâsum imamların Allah Tealâ'ya yakarma şeklidir. Nobel ödülü alan fizyolojist dr. Carrel bir yazısında "Geçmişte zevale uğrayıp tarihe karışan hiçbir kavim ve millet yoktur ki zevalinden önce o millet ve kavimde dua sıfatı zayıflamamış olsun..." der. Şianın Hz. Resul-ü Ekrem -sav-, Hz. Ali -s- Hz. Hasan -s- ve Hz. Hüseyin'in -s- dualarından sonra en itibar ettiği dua, Hz. imam Seccad'ın -s- dualarıdır. Ötedenberi zalim yöneticilerin zulüm sistemlerine karşı mücadele sancağını omuzlamış bulunan Şia Müslümanları bir yandan bu tarihi ve sosyal özellikleri, diğer taraftan mücadele ve cihad için gerekli vesile ve imkanların olmayışı cihetiyle, keza, toplumun dertlerini dile getirebilmek için zaruri olan sözle ve kalemlerle beyan hürriyetinin bulunmayışına binaen cihad, sosyal fesadlarla mücadele, dinin hakikatlerini beyan, hikmet öğretme, nefsi tehzib ve tezkiye etme, daima hatırlanması ve ölümsüzleştirilmesi gereken olay ve hadiselerin sürekli canlılığını sağlama... vb. yüce gayeler için bir vesile olarak duayı seçmiş, risalet ve vazifesini onunla yerine getirebilmiştir.

[69]- KISAS

Kisas'ın lügat anlamı telâfi ve intikam olup birini öldüren, yaralayan veya vurana, yaptığı bu işe karşılık uygulanan cezaya denilir. İslâm fıkhiinde birini vuran, öldüren veya yaralayana karşı kisas hükümleri vardır. Kisas, öldürülen veya mirasçılarının, öldürene karşı misillemede bulunma hakkıdır.

[70]- HAD

Çoğulu "hudud" olan "had" kelimesi iki şey arasındaki mesafe, iki şeyin arası, sınır, çizgi ve birşeyin sonu anlamlarına gelir. İslâm fıkhiinde, miktar ve ölçüsü belirlenmiş olan cezalara denilir; ahlâk ve iffete aykırı, halkın mal ve şerefine tecavüz gibi ferdi ve kamu hukukuna mugayir eylemlerde bulunan

suçlulara verilmesi gereken bu cezalar Kur'an ve nüteber hadislerde sarıh hükümlerle ve net olarak belirtilmiştir.

[71]- TA'ZİR

Çoğulu ta'zirat olan tazir kelimesinin lügatte "birini kınayıp takdir etmek, azarlayıp serzenişte bulunmak, haddini bildirmek, sopa vurmak,"...vb. gibi muhtelif anlamları vardır.

İslâm fıkında, miktar ve ölçüsü kadı veya hakimın takdirine bırakılmış olan cezalara tazir cezaları denilir. İslâmî mahkeme hakimi, suçlunun durumuna, işlediği suçun niteliği ve hangi şartlarda işlendiğine bakarak, muayyen bir haddi aşmaması şartıyla, suçluya verilecek cezayı belirler. Birinin, diğerinin aşağılanmasına ve tahkirine yol açacak tarzda ona çirkin sözler söyleyip sövmesi - hakarete bulunma - gibi suçlar ta'zir cezasını gerektirir.

[72]- DAVUDOĞLU SÜLEYMAN -S-

Allah Tealâ'nın takdiriyle Hz. Davud'un -s- saltanat ve pcygamberliği, oğulları arasında en küçüğü olan Süleyman'a -s- intikal etti. Hz. Süleyman'ın -s- saltanatı babasının saltanatından daha görkemli ve muhteşem olmuştur. Zira Allah Tealâ, Süleyman ve onun saltanat dergâhını dilediği yere taşınması için rüzgarı, ona hizmet etmeleri için şeytanları, kanatlarıyla ona gölge yapmaları için kuşları Hz. Süleyman aleyhisselâmın emrine verdi, keza ona kuşların dilini de öğretti ve kendisine fevkalâde bir kavrayış, anlayış, zeka ve idrâk gücü bağışladı. Bütün bu üstün meziyetler Hz. Süleyman'ın -sa- saltanatının eşsiz bir nitelik ve nicelik kazanmasını ve her nevi güç, kudret ve imkanın onda toplanmasını sağlamıştır.

[73]- RIZA HAN

İran ordu mensubu - kazak - zorba ve maceracı asker Rıza Han hicri şemsi 1304'te (m. 1924) İran'daki padişahlık düzeninin sonuncusu olan Pehlevi devletini kurdu. Ondört yaşında kazak ordusuna (1921'li yıllarda İran kraliyet orduları bu adla anılıyordu - çev -) katıldı ve gözüpekliliği, gaddarlığı ve acımasız kişiliğiyle kısa zamanda ordusunun en ünlü subayı haline geldi ve İran'da menfaatlerini koruyabilecek güçlü bir uydu devlet kurma peşinde olan İngilizlerin dikkatini çekmekte gecikmedi. Rıza Han, İngilizlerin yardım ve desteğiyle Kâçar hanedanını devirerek tahta geçti ve onaltı yıl boyunca tam bir diktatörlük sürdürdü. Elinizdeki vasiyetnamede imamın -ra- kaleminden bu diktatörün icraatlarıyla ilgili kısa ve özlü paragraflar verilmiştir. Hitler ordularının yıldırım süratiyle ilerlemesi ve Avrupa ülkelerini birbiri ardına çiğneyip geçmesi karşısında şaşkına kapılan Rıza Han, savaşın bitiminde galiplerin yanında yer alabilmek için Almanlara dostluk elini uzattı. Ne var ki İngiliz ve Rus orduları İran topraklarına girip bu ülkeyi işgal ettikten sonra efendilerine yaptığı nankörlüğü cezasız bırakmayarak onu bir İngiliz gemisiyle önce Afrika'nın doğusundaki bir adaya (Moris adası) oradan da Güney Afrika'daki Johannesburg'a sürdüler. Nihayet 1944 Temmuz'unda sürgünde öldü.

[74]- İSLÂMÎ ŞÛRÂ MECLİSİ

İslâmî Şûrâ Meclisi, doğrudan doğruya halk tarafından ve kapalı oylarla seçilen milletvekillerinin oluşturduğu meclistir. İslâmî Şûrâ Meclisi, Anayasayı Koruma ve Kollama Şûrâsıyla birlikte ülkenin yasama gücünü teşkil eder. İran İslâm Cumhuriyeti'nde kanun koyma görevi bu meclisin uhdesindedir. Mezbur meclis aynı zamanda yürütme organları görevlilerinin salâhiyetlerine de nezarette bulunur; ülkenin iktisâdiprogram ve projelerinin nicelik ve niteliklerini, gelir kaynaklarını, mahiyetini ve harcamaları belirler; ne zaman ve nerede olursa olsun milletin haklarını korur ve halkın çıkarlarını savunur. Meclis milletvekillerinin sayısı 270 olup görev süreleri 4 yıldır.

[75]- YAPIM VE ONARIM CİHADI TEŞKİLATI

İslâm İnkılâbı'ndan öncesine kadar İran'da sadece özel bir azınlık kesim refah ve güvenlik içinde yaşıyor, halkın büyük çoğunluğu, bilhassa köylü kesim çeşitli imkansızlıklar ve müşkülâtlar içinde bulunuyordu. İnkılâptan sonra milletin önemli hedeflerinden biri mahrum ve mustaz'aflara, özellikle de köylü halka yardım etmek oldu. Bu amaçla imam -ra- hicri Şemsi 1358 (m: 1980'de) halka çağrıda bulunarak ülkenin yapım ve onarımı yolunda başlatılan bu harekete olanca gücüyle katılmasını istedi.

Böylece, "Yapım ve Onarım Cihadı" adlı bir inkılâbî kurum, mezkur gaye yolunda faaliyete geçmiş oldu; halkın çeşitli kesimleri, bilhassa gençler ve üniversite öğrencileri mahrum mıntikalara ve köylere giderek Allah rızası için halka hizmet göturdüler.

[76]- TAHMİLİ SAVAŞ

İran İslâm İnkılâbı'yla birlikte Amerika dünyanın en hassas stratejik bölgelerinden birini kaybetmiş ve bu bölgedeki zengin yeraltı ve yerüstü kaynaklarından mahrum kalmış oldu. Bu nedenle, mezkur bölgeyi yeniden ele geçirebilmek için dahili ayaklanmalar çıkarıp isyancıları desteklemek, Tabes Operasyonu adıyla tanınan bir operasyonla İran'a karşı askeri saldırıya geçmek ve darbe girişiminde bulunmak gibi türlü oyunlara başvurdu. Ancak, bunlardan beklediği sonucu alamayınca başka bir yol deneyerek maceracı Irak Baas rejimini İslâmî İnkılâb'ın üzerine kışkırtıp henüz ilk adımlarını atmakta olan bu inkılâba zoraki -tahmili- bir savaş yükledi. Yüzbinlerce insanın canına, nice yüzbinlerin de yaralı, malul, esir veya avare olmasına yol açan ve milyarlarca dolarlık hasar getiren bu tahmili savaş da müstekbir güçler ve onların kulağı küpeli uşağı Eflakçı Saddam'ı çirkin emeline ulaştıramadı.

[77]- AFGANİSTANLI VE IRAKLI MİLYONLARCA MÜLTECİ

1979'da Rusya'nın Afganistan'ı işgaliyle birlikte bu ülkenin siyasi ve iktisâdî sistemi alt üst olmuş ve savaş adamı olmayan Afganlı Müslümanlar alevler içindeki ülkelerini geride bırakarak binlerden ibaret gruplar halinde İran ve Pakistan'a iltica etmişlerdir. Öte yandan süper güçlerin Saddam'ı tahriki neticesinde kanlı tahmili savaş başlamış, bu da, yüzbinlerce Iraklı'nın ülkesini terkederek İran'a sığınmasına yol açmıştır. Böylece büyük bir inkılâba henüz adım atmış olan İran İslâm Cumhuriyeti daha ilk adımda iki milyondan fazla Afganlı ve birkaç yüzünü aşan Iraklı mülteciyle karşı karşıya kalmış ve neticede dini vazifesi gereği bu iman kardeşlerine sığınma hakkı tanımıştır.

[78]- ŞER'İ HAKİM

Şer'î hakim, İslâm ahkâmı ve şeriat hükümlerine göre yargıda bulunan hakime denilir. İslâm'da yargı makamı son derece hassas ve önemli bir mes'uliyeti deruhte etmektedir. Bu cihettedir ki Kur'an-ı Kerim hakimden "Allah'ın vekili" sıfatıyla sözeder. İslâm'da şer'î hakim bûluğa ermiş, akıllı, mü'min, adil ve Allah Tealânın kanunlarına vâkif olmalıdır.

[79]- TEVBE SURESİ

Bir adı da Berâet Suresi olan Tevbe Suresi Kur'an'ın en uzun yedi suresinden biridir. Kur'an'ın 9. suresi olan bu sure münferid bir mevzuya münhasır olmayıp kâfirlerden beraette bulunma, müşriklerle kıtal, kitab ehliyle kıtal, münafıklar, Müslümanları kıtale teşvik, cihaddan kaçan Müslümanları kınayış... gibi muhtelif mevzuları kapsamaktadır.

[80]- SİLAHLI ASKERİ KUVVETLER VE SİLAHLI KOLLUK KUVVETLERİ

İran İslâm Cumhuriyeti'nde silahlı kuvvetler iki ana gruba ayrılır:

Silahlı askeri kuvvetler ve silahlı kolluk kuvvetleri. Silahlı askeri kuvvetler "Ordu", "İslâm İnkılâbı Muhafızları Ordusu" ve "Seferber Birlikler -Besic-den müteşekkil olup ecnebi güçlerin tecavüzlerine karşı İslâm Cumhuriyeti nizamı ve İran ülkesinin sınırlarını korumak ve bu ülkenin Müslüman halkının hürriyet ve bağımsızlığını savunmakla muvazzaftırlar.

Silahlı kolluk kuvvetleri ise "Polis", "Jandarma" ve İslâm "İnkılâbı Komiteleri" nden ibarettir ki bunlar da ülke dahilinde nizamı korumak, emniyet ve asayiş sağlama ile sorumludurlar.

[81]- İSLÂM İNKILÂBI MUHAFIZLARI ORDUSU (SİPAH-İ PASDÂRÂN-I İNKILÂB-I İSLÂMÎ)

İslâm İnkılâbı Muhafızları Ordusu, doğrudan doğruya yüksek rehberlik makamının komutasında bulunan bir kurumdur. Görev ve gayesi İslâmî İran İnkılâbı ve onun getirdiklerini korumak, ilâhî hedeflerin tahakkuku yolunda yılmadan çalışmak, İran İslâm Cumhuriyeti kanunları doğrultusunda Allah'ın hüküm ve kanunlarının hakimiyetinin yayılmasını sağlamak, diğer silahlı kuvvetler birimleriyle elele vererek İslâm Cumhuriyeti'nin savunma sistemini takviye etmek, sivil halk kuvvetlerine askeri eğitim vermek ve onları teşkilâtlandırıp organize etmektir.

[82]- SEFERBER BİRLİKLER -BESİC-

Ecnebinin tasallutundan kurtulma ve "İlâhî Devlet"e ulaşma yolunda yekvücut bir halde kıyam eden bir millet, gerçekleştirdiği inkılâbı müdafa gibi ağır bir görevi sadece ordu ve İnkılâb Muhafızları'na yüklemeyebilir. Böylesine bir toplumda halkın tamamı inkılâbı korumaya bizatihi hazır olup, bu gaye yolunda gerekli askeri eğitimleri görmeyi bir vazife addeder.

Bu nedenledir ki İmam -ra- "İslâmî ülkede yaşayan herkes, aynı zamanda asker de olmalıdır" buyurmuşlardır. Binâenaleyh İslâm Cumhuriyeti anayasası, hükümeti; ordu ve sabit İnkılâb Muhafızları kuvvetlerinin yanısıra aynı zamanda ülkenin her ferdi için İslâmî kural ve yöntemler çerçevesinde ve gereğinde herkesin, İran İslâm Cumhuriyeti nizam ve ülkesinin silahlı müdafaasına daima hazır olabileceği bir şekilde askeri eğitim görme imkan ve programlarını hazırlamakla da muvazzaf kılmıştır. İran halkı "20 milyonluk ordu" denilen muazzam askeri gücü oluşturabilme gayesiyle akın akın "Seferber Birlikler"e katılmaktadır.

[83]- CİHAD

Allah yolunda cihad, her Müslümanın mükellef olduğu en önemli vazifelerden biri olup "savaşçı mü'min" pek yüce uhrevi derecelere nail olmakta ve Rabbi tarafından özel bir rahmet ve mağfirete kavuşturulmaktadır. Mücahid mü'min, cihad meydanına girerek canını ve malını daimi ve ölümsüz cennetlere karşılık Allah'a satar; pek kârlı ve başarılı bir alışveriştir bu. Hz. Resul-ü Ekrem -sav- şöyle buyururlar:

"Allah yolunda ve O'nun kullarının hürriyeti için kıyama girişip cihad edenler, kıyamette "mücahidler kapısı" denilen bir kapıdan cennete girerler. Onlar, fevkalâde bir izzet ve ikramla; omuzlarında silahları, herkesin gözü önünde ve herkesten önce cennete alınırlar; Allah'a yakın melekler onlara selam verir ve hoşgeldiniz derler, onların cennetteki makam ve konumlarına herkes gıpta eder."

Çeşitli cihadlar vardır ki herbiriyle ilgili şer'î hükümler teferruatlı bir şekilde açıklanmıştır.

[84]- MEŞRUTİYET

19. Y.Y'nin sonları ve 20. Y.Y'nin başlarında İran'da başgösteren düzensizlik ve bozukluklar; baştakilerle onların zalim uşakları ve zorba devlet memurlarının haddi aşan zulüm ve haksızlıklarının halkı bezdirmiş olması, o sırada saltanatı elinde bulunduran Muzaffereddin Şah'ın devlet yönetimindeki gevşeklik, liyâkatsizlik ve zaafî, halkın gündün güne daha bir bilinçlenerek uyanması, bilhassa ulemâ ve ruhânilerin bu bozuk düzene karşı başlattığı kıyam... vb. daha nice sebep ve etkenler "Meşrutiyet Hareketi" denilen bir inkılâba ortam hazırladı ve uzun mücadele ve mücahedelerden sonra h.ş. 1324'te (milâdi 1906'da) bu hareket zaferle sonuçlanmış oldu.

Mezkur hareket her ne kadar doğru bir çizgide yönlendirilemediyse de İran'daki sosyal düzende değişiklikler yaratma, sınıf ayrıcalıklarının önemli ölçüde yıkma, büyük sermayedarlar ve saray maliklerinin kudret tahtını alt üst ederek ülkede kanun ve adaleti hakim kılma yolunda küçümsenmeyecek değişimlere yol açtı. Ne var ki, batı çarpılmışı unsurların sızması ve ulemanın siyasi ve idâri alanda sahne dışı bırakılması nedeniyle, meşrutiyet hareketinden beklenen sonuç elde edilemeyerek Rıza Han'ın İngilizlerin eliyle gerçekleştirdiği bir ihtilâlle ülke yeniden padişahlık düzeninin egemenliğine geçti.

[85]- TAKLİD MERCİ'LERİ

"Merci", lügatte "kendisine başvuru, müracaat edilen yer ve kimse" demektir. Dini metinlerde, halkın, meselelerinin halli ve sorularına cevap alabilmek gayesiyle başvurduğu dini rehberlere denilir. Müslümanların bir şahsa dini merci olarak başvurabilmesi ve İslâm ahkâmında ona uyulabilmesi için mezbur şahsın "alim olması yetmez; merci olabilmek için aynı zamanda takva ve adalet sahibi de olmak şarttır. Mercî'lik makamındaki şahsın muttaki bir fakih olması, din-i mübin-i İslâma muhafızlık etmesi, nefsanî istek ve arzularına karşı koyarak sadece ve sadece Allah Tealâ'nın emirlerine uyup

yalnızca O'nun önünde eğilmesi gerekir. Bu durumda sözkonusu şahıs "takliti mercii"dir ki, ona uymak ve emirlerini uygulamak Müslümana farz olur.

[86]- RESMÎ DİNİ AZINLIKLAR

İran İslâm Cumhuriyeti anayasasının 13. maddesinde şöyle der:

"Zerdüsti, Kelimi ve Mesihî vatandaşlar kanuni hududlar çerçevesinde dini merasimlerini yerine getirme serbestisine sahip yegane dini azınlıklar olarak tanınmış bulunup şahsi ahvalleri ve dini ibadetleri hususunda kendi inançlarına uygun tarzda amel edebilirler."

Aynı anayasasının 14. maddesi de İran İslâm Cumhuriyeti hükümeti ve Müslümanlarını gayri müslimlere karşı güzel ahlâk la, İslâmî adalet ve ölçüler çerçevesinde davranmak ve onların insani haklarına riayet etmekle mükellef kılar. Bu madde, ancak İslâm ve İran İslâm Cumhuriyeti aleyhine komplo veya herhangi bir menfi girişimde bulunmayanlar hakkında geçerlidir.

[87]- ANAYASAYI KORUMA VE KOLLAMA ŞURASI

İran İslâm Cumhuriyeti'nde İslâm ahkâmı ve anayasayı koruma ve kollama ve aynı gayeyle, meclisten çıkan kanun ve hükümlerin bu asla uygun olup olmadığına nezarete bulunma amacıyla An-ayasayı Koruma ve Kollama Şûrası (Şûra-yı Nigehban) adlı altı adil ve uyanık fakihle muhtelif hukuki dallarda uzmanlaşmış bulunan altı hukukçudan müteşekkil bir şûrâ (anayasasının 91. mad.) teşkil edilmiş olup üyeleri altı yıllığına (anayasasının 92. mad.) seçilirler. Anayasayı Koruma ve Kollama Şûrâsı olmaksızın İslâmî şûrâ Meclisi'nin kanuni geçerliliği yoktur (93. mad.) Aynı şekilde, meclisin onayından geçen herşey, İslâm ahkâmı ve anayasaya uygun olup olmadığına tespiti açısından, 94. mad. gereği Anayasayı Koruma ve Kollama Şûrâsı'nın da onayına sunulur.

[88]- MUTAHHAR ŞERİAT

Şeriat, lügatte "aydınlık ve doğru yol" ve "nehirin akış yönü" anlamlarına gelir. İlâhî kanunlar pek çok cihetten su ve nehrin akışı gibi olduğundan Kur'an, ilâhî hüküm ve kanunlar için bu benzetme ve teşbihi kullanarak onlara "şeriat" demiştir.

[89]- ANAYASA

İran İslâm Cumhuriyeti anayasası, İran toplumunun İslâmî usul ve kriterlere dayalı kültürel, sosyal, siyasi ve iktisâdîbünyesinin açıklama ve ifadesi olup İslâm ümmetinin yüreğinde beslediği arzunun dışarıya yansımış şeklidir. Bir mukaddime, 12 Fasil ve 175 maddeden ibaret olup 1358/1979 yılında İran halkının dıqdq%>kabul oyuyla tasvib edilen bu anayasa İran milletinin İslâm ve İslâm devletine beslediği sevgi ve inancın somut belgesi ve onbinlerce şehidin pak kanının semeresidir. İmam Humeyni -ra- anayasayı, İran İslâm Cumhuriyeti'nin en büyük ürünü olarak tanımlamıştır. 1368/1989'da anayasaya bazı maddeler eklendi.

[90]- VELÂYET-İ FAKİH

İlâhî ahkâm ve muteber hadislerle mevcut akidevî sahih kaynaklara istinaden peygamberlerin İslâm devleti kurma yolundaki vazife ve risaletleri, son mâsumun imamet ve gaybetinden sonra, İslâm dininin en bilinçli, en bilgili ve en takvalı fertlerinin omuzuna intikal eder. Enbiyanın çizgi ve devlet sisteminin süreklilik ve kalıcılık kazanabilmesi için zaruri olan bir usuldür bu. Mezbur fertler, enbiyanın varis ve eminleri olan fakihlerle ümmetin ulemasından başkası değildir; devlet nizamlarının adı "Velayet-i Fakih"tir. Binaenaleyh anayasa, devletin muhtelif erkanının asil İslâmî vazifesinden sapmamasını garantilemek gayesiyle, ümmet tarafından rehber olarak tanınan, gerekli şartlara haiz fakihin rehberliğinin tahakkuku için zemine hazırlar.

[91]- REHBER VEYA REHBERLİK ŞÛRÂSİ

Gerekli şartlara haiz fakihlerden birinin, halkın mutlak çoğunluğunca merci ve rehber olarak tanınıp kabul edilmesi halinde sözkonusu şahıs "velayet-i emr" olur ve bunun getireceği her nevi mes'uliyeti bizzat üstlenir. Aksi takdirde, halkın seçmiş olduğu "Uzmanlar" toplanır ve rehber ve merci salahiyetine haiz bulunanların tamamı hakkında görüşerek meşverette bulunur ve neticede, rehberlik şartlarına haiz

üç ya da beş kişiyi "Rehberlik Şûrâsı Üyeleri" olarak tayin edip halka tanıtırlar. Bu arada, İran İslâm Cumhuriyeti anayasasıyla ilgili düzeltmelerde mezkur maddenin yeniden gözden geçirilerek ıslah edildiği ve Müslümanların rehberliğinin şûrâ şeklinde gözönünde bulundurulmadığı da hatırlanmalıdır.

[92]- UZMANLAR

İran İslâm Cumhuriyeti'nde memleket işleri halkoylamasına başvurularak ve seçimle yürütülür. Cumhurbaşkanı, İslâmî şûrâ Meclisi milletvekilleri, şûrâlar... vb. hep seçimle işbaşına gelir veya teşkil olurlar. Ne var ki, halkın çoğunluğunun reyini öğrenmenin mümkün olmadığı veya maksada ulaşabilmek için ilmi tartışma ve müzakerelerin zaruri olduğu durumlarda halk, itimad ettiği uzmanları seçerek "Uzmanlar Meclisi" denilen bir meclise gönderir. Seçilen uzmanlar, burada gerekli mevzu veya mevzular üzerine millet adına görüşür, konuşur, araştırmada bulunur ve meseleyi sonuca ulaştırırlar. Anayasa Uzmanları, Rehber veya Rehberlik Şûrâsı'nı seçecek "Rehberlik Uzmanları"... vb. gibi şûrâlar buna örnek olarak gösterilebilir.

[93]- BÜYÜK GÜNAHLAR

Büyük günahların tanımı ve sayısı hakkında ulema arasında muhtelif görüşler vardır. İmam Sadık'a -s- göre büyük günahlar, onları işleyenler için Allah Tealâ'nın "cehennemine kaçınılmaz" kıldığı kimselerin işlediği günahlardır. "Kebair" de denilen "büyük günahlar"ın sayısını tam olarak tespit edebilmek kabil değilse de rivayetlerde daha ziyade yedi rakamı üzerinde durulmuştur. Ne oldukları üzerinde de muhtelif görüşler öne sürülmüş bulunan kebairen -yedi büyük günah-şunlar olduğu söylenir: Allah'a şirk koşmak, adam öldürmek, namuslu bir kadına zina iftirası yapmak, yetimin malını yemek, zina yapmak, savaştan kaçmak, ebeveynin sözünden çıkmak. Keza faizcilik, Allah'ın rahmetinden ümidi kesmek, Allah'ın mekrinden emin olmak, gıybet etmek, yalan şahadette bulunmak... vb. de büyük günahlar arasında sayılmıştır.

[94]- TAKVA

İnsanoğluna, iman ve inancına uygun işler yaptıran, iman ve inancına ters düşen şeylerden ise onu caydıran iç güce "takva" denilir. Takva kendini kontrol etme, nefsanî heveslerden kaynaklanan vesveseler karşısında direnç gösterme, şeytani iç ve dış eğilim ve etkenlere karşı dayanma ve mukavemet gücüdür.

[95]- ANAYASANIN 109. MADDESİ

İran İslâm Cumhuriyeti anayasasının 109. maddesi, Rehber veya Rehberlik Şûrâsı üyelerinin taşıması gereken vasıf ve şartları kaspar. Mezkur şartlar şunlardan ibarettir: Gereken ilmi salahiyet ve takvaya, siyasi ve sosyal görüşe, rehberlik için yeterli şecaat, güç ve yönetme istidadına sahip olma.

Bu usul, anayasa teriminde "Rehberlik sıfat ve şartları" unvanıyla cüz'î değişiklikler doğurmuştur.

[96]- ANAYASANIN 110. MADDESİ

İran İslâm Cumhuriyeti nizamı anayasasının 110. maddesi rehberlik makamının yetki ve vazifelerinden sözeder. Bu yetki ve vazifeler başlıca şunlardır:

Anayasayı Koruma ve Kollama şûrâsı fakihlerinin tayini, en yüksek yargı makamını atama, silahlı kuvvetler komutanlarını atama ve azletme, Yüksek Savunma Şûrâsı'nı kurma, savaş veya barışı ilan etme, halk tarafından seçildikten sonra cumhurbaşkanının yetki ve görev belgesini imzalama, ülke menfaatlerinin gerektirdiği anlarda cumhurbaşkanını görevinden azletme, İslâmî ölçüler çerçevesinde mahkumları affetme veya ceza sürelerini azaltma (ilgili kanuni düzenlemelerde bu madde cüz'î değişikliklere yardımcı olmuştur).

[97]- YÜKSEK YARGI ŞURASI

İran İslâm Cumhuriyeti yargı sisteminde en yüksek yargı makamı olan bu şûrânın varlığı, anayasaya tamamlayıcı maddeler eklenirken feshedilmiş ve en yüksek yargı yetkisi bir ferdin mes'uliyetine bırakılmıştır.

[98]- ADLİYE

Anayasa gereğince bütün mahkemeler resmi bir merciye bağlıdırlar. Bu merci adliyedir. Adliye, en yüksek yargı makamınca idare edilir. İran İslâm Cumhuriyeti devlet sisteminde Adalet Bakanı'nın görevi diğer bütün bakanlıklarinkinden farklıdır. Diğer bakanlıklarda bakanlığın bütün işlerinden bizzat bakanın şahsı mes'ul iken Adalet Bakanı, mahkemeler ve mahkemelerin verdiği kararlarla ilgili yargı gücüyle Bakanlar Kurulu, bakanlıklar ve İslâmî şûrâ Meclisi arasında gerekli irtibatı kurmakla yükümlüdür.

[99]- FARZ-I KİFÂYE

İcrası vâcib, terki masiyet ve günah olan şer'i vazifelere farz denilir. Mesela namaz kılmak farzdır. Farzlar, farz-ı kifaye ve farz-ı ayn olmak üzere ikiye ayrılırlar. Farz-ı ayn, namaz ve oruç gibi bütün Müslüman fertler için icrası mecburi ve zaruri olan amellere denilir. Farz-ı kifaye ise şeriatın toplumu muhatap alan hükümleridir ki bir kişi veya bir grup Müslümanın yapmasıyla diğer Müslümanlardan sakıt olur. Emr bi'l mâruf ve nehy an'îl münker ve boğulmak üzere olan birini kurtarmak...gibi.

[100]- PANİRANİZM

"Pan, muhtelif anlamlara gelen Yunanca bir ektir.

Metindeki paniranizm terimine uygun olarak "baştanbaşa", "bütününü kapsayan" ve "hepsinin biraraya gelmesinden yana oluş" gibi anlamlarından sözedilebilir. Binaenaleyh paniranizm, bütün İranlıları bir sancak altında toplama gayesine yönelik milli ve ırkçı bir hareket fikridir. Bu harekette insani inanç ve gayeler değil; milli, kavmi ve ırki inanç ve hedefler asıl öğeler olarak kabul edilir.

[101]- HALKIN MÜCAHİDLERİ

Halkın Mücahidleri, kelime anlamıyla halk için çalışanlar veya halk için çarpışanlar demektir. Ancak, sözkonusu terim gerçekte İran'ın siyasi tarihiyle ilgili bir isim olup 1344 -yaklaşık 1965'te- şahlık rejimine karşı mücadeleye gayesiyle kurulan bir gerilla örgütünün adıdır. Bu yeraltı örgütünün liderleri İslâm ahkâmı ve bu yüce dinin hayatın her boyutuna cevap verebilecek kapasitedeki muazzam öğretisine aşına olmadıklarından karma ve sentez bir ideoloji seçmiş ve İslâm İnkılâb'ından çok kısa bir süre sonra inkılâb ve inkılâb güçlerinin karşısında yer alarak halka hizmet veren nice mazlum vatandaşları, inancına sadık yiğit dinadamları ve memleketin en mümtaz gençlerini şehid etmiş; ülke çapında giriştiği bombalı saldırılar, sivil halkı taşıyan belediye otobüsleri ve içindeki insanlarla birlikte evleri kundaklayıp ateşe verme.., vb. gibi insanlıkdışı eylemlerle ülkede kan seli akıtmışlardır. İran İslâm Cumhuriyeti nizamını yıkabilmek için her yola başvurmaktan çekinmeyen bu örgüt birtakım merhaleleri geride bıraktıktan sonra inkılâb güçleri tarafından tamamen çöktürüldü; bir kısmısa selameti yurt dışına kaçmakta buldu. Bir zamanlar anti emperyalist olduğunu iddia eden ve her arı maskesinin düşeceği korkusuyla yaşayanlar bugün emperyalistlerin yanında, tamamen aşağılık ve rezil bir sıfatla günlerini geçirmekte ve birkaç günlük bir dünya hayatı için müstekbirlerin önünde alçaldıkça alçalmaktadırlar. Halkın Mücahidleri teşkilatı bugün İran'da halk arasında bu isimle değil, "Halkın Münafıkları Teşkilatı" adıyla anılmaktadır ki, bu yerinde lâkab, sözkonusu örgütün aşağılık çehresini gözler önüne sermeye yetmektedir.

[102]- HALKIN FEDAİLERİ

"İran Halkının Fedailerı Gerilla Örgütü" İslâm İnkılâb'ının zafere erişinden sonra inkılâb aleyhine siyasi ve terörist eylemlere girişen tanınmış Marxist örgütlerden biriydi. Bu örgütün geçmişi, Marxist üniversite öğrencilerinden bir grubun Ortodokşu Marksizm'den kayarak Maoizm'e eğilim göstermeye başladığı 1966'lara uzanır.

Şah rejimi makamlarına karşı giriştiği terör eylemlerine rağmen bu örgütün sosyal çevresi İran üniversitelerindeki solcu ve laik öğrencilerle sınırlı kalarak halk arasında itibar görmeye muvaffak olmadı. Mezkur örgüt, bir an önce İran'da sosyalizmi gerçekleştirme gayesine yönelik çalışıyordu. Ancak, başgösteren siyasi ve ideolojik buhranlar bu örgütte de çatlamalara yol açarak örgütün muhtelif fraksiyonlara ayrılmasına neden oldu. Marksizm ve Sovyetler'in dünyanın dört bir yanında geçirmekte

olduğu şiddetli kriz bu örgütü bir hayli etkilemiş ve siyasi infiallere sürüklenerek çıkmaza girmesine neden olmuştur.

[103]- TUDEHÇİLER

Tudeh Partisi, İran'da faaliyet gösteren en eski ve en tanınmış Marksist-Leninist teşkilattır. 1920'de siyasi varlığını ilan eden İran Komünist Partisi'nden geriye kalanlar 1942'de "İran Tudeh - Halk -Partisi" adıyla yeniden faaliyete geçtiler. Bu örgüt, doğrudan doğruya Sovyetler Birliği istihbarat teşkilatlarına bağlı ve onlar tarafından yönlendirildiği için bütün siyasi hayatı boyunca bu doğrultuda tavır takınarak faaliyet gösterdi ve neticede İran toplumunda "Vatan hainleri" adıyla tanınmış oldu. Bu tavırların en önemlisi İran Azerbaycan ve Kürdistan'ının İran'dan ayrılarak Kızıldoru denetiminde özerkleştirilmesi ve Kuzey İran'daki petrol yataklarının imtiyaz hakkının Sovyetler'e bırakılması görüşünü desteklemeleriydi. 19 Ağustos 1953 darbesinden sonra Muhammed Rıza Şah'ın yeniden saltanata geçmesiyle birlikte Tudeh Partisi ülke içindeki faaliyetlerini durdurdu ve İran İslâm İnkılâbı'nın zaferle sonuçlandığı 1979'a kadar parti merkez komitesi üyeleri Doğu Almanya'nın Leipzig şehrinde kaldılar. İslâm İnkılâbı'yla birlikte, diğer ilhadî örgüt ve teşkilatlar gibi Tudeh Partisi de mevcut serbestiyi suistimal ederek zehirli faaliyetlerini yeniden başlattı; ancak, din düşmanı görüşleri ve münafıkça yöntemleri nedeniyle, yıllar süren yoğun propaganda ve faaliyetlerine rağmen herhangi bir sonuç almaya ve halkın desteğini kazanmaya muvaffak olamadı. Nihayet 1983'te Sovyet istihbarat teşkilatı KGB ve Sovyet Askeri İstihbaratı GRU lehine yaptığı yoğun casusluk faaliyetlerinin belgeleriyle birlikte ortaya çıkarılması sonucu Tudeh Partisi merkez komite üyeleri tutuklandı ve örgüte bağlı gizli hücre evleriyle diğer casusluk birimleri tamamen çöktü.

[104]- DİNİ İLMİYE MEDRESELERİ

Dini ilmiye medreseleri İslâmî amel, zühd, ihlas ve takvayla içiçe olarak İslâmî bilimleri öğrenme ve dini bir mes'uliyet duygusuna dayalı olarak İslâmî kültür ve bilinçle tanışma merkezleridir.

İlmiye medreseleri kurmanın şer'î bir zaruret ve vazife olduğu, Kur'an-ı Kerim'in Tevbe suresi 122. ayetindeki düsturunda sarîh bir beyanla bildirilmiştir, Hz. Resulullah -sav- döneminde İslâmî bilimleri öğrenmek pek zor değildi. Ne var ki, zaman ilerledikçe İslâm toplumunun da giderek gelişmesi ve bu yaygınlığın doğurduğu müşkülâtlar, İslâmî ahkâmî öğrenme, ayet ve rivayetleri doğru ölçülerle değerlendirme ve daha da önemlisi dini maarifi koruma ve yayma yolunda birtakım yeni imkanlar ve ön bilgilere sahip olmayı kaçınılmaz kılan bazı şartları da beraberinde getirdi. Bugün dini ilmiye merkezleri ve medreseleri denilen okullar bu zaruretin doğurduğu hizmet mekanlarıdır. Bu mekanlarda İslâmî araştırma ve incelemeler yapılır, öğrenim ve öğretimde bulunulur, İslâmî daha yakından tanıyabilmek ve tahkik çalışmalarında bulunabilmek için kitap, kütüphane... vb. her nevi imkanı bu merkezlerde bulabilmek mümkündür. Hz. Resul-ü Ekrem'den -sav- günümüze varıncaya kadar kurulmuş bulunan mevcut dini ilmiye medreseleri başlıca şunlardan ibarettir:

Resul-ü Ekrem -sav- Medresesi, Emir'el Mür'minin -s- Medresesi, İmam Hasan -s- Medresesi, İmam Bakır -s- Medresesi, İmam, Sadık -s- Medresesi, İmam Kazım -s- Medresesi, Necef Medresesi, Kum Medresesi, İsfahan Medresesi.

[105]- KUM İLMİYE MEDRESESİ

Kum, İran'ın en eski Şia yerleşim bölgelerinden biri olup mâsum imamlar -s- döneminden beri Şia okulunun en sağlam merkezlerinden biri durumundadır. İslâmî bilimleri yayma, öğrenme ve öğretme yolunda bu şehirde ilk adımı atan, tanınmış bilge ve alim "Abdullah bin Sa'd Eş'ari'dir. Hicri 4. YY.'da ve hicri 5. YY.'ın ilk yarısında ilmi faaliyetler bu şehirde doruğa ulaştı. Binaenaleyh Şia ve Ca'ferî kültürünün Kum'daki geçmişi, Şianın 8. imamı Hz. Rıza'nın -s- değerli kızkardeşi Hz. Fatıma Mâsume aleyha selâm'ın bu şehre gelişinden öncesine rastlar. Bu muhterem mu'mininin vefatından sonra onun makberî adeta bir meş'ale misali Ehl-i Beyt aşıklarını cezbetmeye başlamış ve böylece Kum şehrinin ilmi merkezîyeti günden güne artar olmuştur. Kum ilmiye merkezi bin küsur yıllık geçmişi boyunca nice

iniş çıkışlar yaşamıştır ki bu inişlerin sonuncusu, büyük araştırmacı merhum Mirza Kummî'nin vefatından sonrasına rastlar. Merhum Kummî döneminden sonra Kum ilmiye merkezi giderek zayıflamaya başladı. Öyle ki, Feyziye ve Dar'uşşifa Medreseleri zamanla metruk birer harabeye dönüşmüş, şehrin dilencileri ve mecnunların konaklama mekanı olmuştu. Kum ilmiye merkezi büyük canlılığını yitirmişti artık. Ancak, merhum Ayetullah'ül Uzma Hairî Yezdi hazretlerinin Kum'a hicretiyle birlikte bu esef verici durum sona erdi; böylece Kum ilmiye merkezi eski canlılığına yeniden kavuşmakla kalmamış, aynı zamanda o günden bu güne Şia dünyasının en büyük ve en hareketli ilmiye merkezi olarak tahsil, tedris telif, tahkik, tebliğ, İslâmî bilimler ve zengin Şia kültürünün neşri yolunda muvaffakiyetle faaliyet gösterir olmuştur. Kum ilmiye merkezi bugün dünyanın en büyük ilmi, fikri ve tebliğ hareketlerini gerçekleştiren bir merkez durumundadır.

[106]- SELEF-İ SALİH

Mâsum imamlardan -s- günümüze varıncaya değin Şia mezhebi pek büyük ve namlı fakihler yetiştirmiş, bu büyük zatlardan günümüze oldukça önemli kaynak ve fıkhi eserler intikal' etmiştir. "Selef-i Salih" ten maksat, ilgili kaynak ve belgeleri dikkatle inceleyerek İslâm ahkâmını açıklayan, yazan, öğreten ve ömrü boyunca bunlara bizatihi amel ederek en güzel pratik örnekleri sergileyen büyük imamiyye fakihleridirler.

[107]- CİHAD-İ EKBER

İslâm öğretisinin en önemli mevzularından biri de cihad ve mücahede meselesidir. Mücahid için pek çok fazilet ve üstünlükten sözedilmiş olup onun ahirette alacağı mükafaat da diğerlerinininkinden fazladır. Ancak, muhtelif cihadlar arasında en önemli, en değerli ve en makbul olanı "cihad-ı ekber" olarak adlandırılmış bulunan "İnsanın kendi nefesine karşı cihad etmesi"dir.

En yüce insani değerler "nefse karşı cihad"la kazanılır.

İnsanın kendi nefsiyle cihadı bütün diğer cihadların temelini teşkil eder. Bu cihadın sonu ve nihyeti yoktur. İnsanoğlu, hayatının her safhasında her an ve her lahza bu cihadla mükellef bulunup nefsiyle mücadele etmekle şer'an sorumludur. Zira bitip tükenmek bilmeyen nefsanî istekler her yerde ve her zaman pusudadırlar.

[108]- ALLAH'A DOĞRU SEYR-U SULÛK

İrfan, ilmi ve kültürel bir sistem olarak iki kolda mütalaa edilir: Nazar! irfan, ilmi irfan. İlmi irfana "seyr-u sulûk ilmi" de denilmiştir. Seyr-u Sulûk ilmi, sâlikin - irfan yolunda yürüyen kimse - yüce insanîyet doruğuna, yani tevhide ulaşabilmesi için işe nereden başlaması, sırasıyla hangi merhale ve menzillerden geçerek bunları nasıl katetmesi gerektiği ve bu yolu katederken ne gibi hallere uğrayacağı, hangi hasletleri elde edeceği mevzuunu inceler. Bu yol ve menziller daha önce aynı yoldan geçmiş ve aynı menzilleri başarıyla geride bırakabilmiş olan, dolayısıyla bu hususta gerekli bilgi ve tecrübeye sahip bulunan kamil bir insanın eğitim ve denetimi altında katedilmelidir.

Bu arada, arifin nazarında yüce insanîyet doruğu sayılan ve onun seyr- u sulûkunda katedeceği son merhale olan "tevhid"le, avamın, hatta filozofun tevhidinin birbirinden tamamen farklı olduğunu da belirtmek gerekir. Arifin tevhidi tarikat almak, yani yolu katetmek ve Allah'tan başka hiçbir şeyin varlığını görmeyeceği bir merhaleye varmaktır.

[109]- DIŞ SİYASET

Anayasanın 152. maddesi gereğince İran İslâm Cumhuriyeti'nin dış politikası başkalarına tahakkümde bulunmama, tahakküm altına girmeme, ülke bütünlük ve istildalini her bakımdan koruma, bütün Müslümanların haklarını savunma, sultacı müstekbir güçlerle hiçbir şekilde uzlaşmama, İslâm Cumhuriyeti'ne savaş açmayan ülkelerle karşılıklı barışçı ilişkiler kurma esasına dayalı olup; ülkenin doğal ve iktisâdî zenginlikleri, kültürü, ordusu ve diğer değerleri üzerinde yabancıların tahakkümüne yol açacak her nevi antlaşma, anayasanın 153. maddesi gereğince yasak ve geçersizdir. İran İslâm Cumhuriyeti, bütün beşeriyet camiasında insanoğlunun saadetinin tahakkukunu kendisi için bir ülkü

kabul eder ve hürriyet, bağımsızlık, adalet ve Hakk devletine sahip olmanın bütün dünya insanlarının hakkı olduğuna inanır.

Bu cihetle, yine anayasanın 154. maddesine binaen diğer ülkelerin içişlerine kesinlikle karışmaksızın mustaz'afaların müstebirlere karşı verdikleri haklı mücadeleyi de dünyanın hangi noktasında olursa olsun destekler.

[110]- FITRAT

Bütün peygamberlerin de bildirmiş olduğu üzere insanlar, adına "fitrat" denilen müşterek bir mayayla yoğrulmuş, müşterek bir tıynet ve tabiatla yaratılmışlardır. Bu müşterek fitrat, doğru usullerle eğitilmeleri halinde bütün insanların yekdiğeriyle aynı ve uyumlu bir vicdan ve eğilimlere sahip olmasını sağlar.

Başka bir deyişle, dini maarifte "ümmül maarif" -en temel bilgi-adiyla tanınmış bulunan fitratın aslı şu gerçeği ifade etmektedir: Bütün insanlar yaratılışları gereği ilim arama, güçlü olma, aşk ve tapınma, güzelliği sevme, iyilik ve faziletten yana olma, fedakarlıkta bulunma ve diğer insanları sevme gibi insanca asil duygular ve yüce insani eğilimleri bünyelerinde taşırlar. Bütün bu eğilimler ise aslında insanın mutlak kemale, yani Allah'a eğiliminin birer tecellisinden ibarettir.

[111]- JANDARMA KUVVETLERİ

Yerleşim bölgeleri dışında ve yollarda emniyet ve asâyişi sağlamakla görevli askeri silahlı kuvvet.

[112]- POLİS

Şehirde kamu düzenini, huzur ve güvenliği sağlamakla yükümlü silahlı kolluk kuvvetlerinden biri.

[113]- İSLÂM İNKİLÂBİ KOMİTELERİ

Hem şehirlerde, hem şehir dışında ve yollarda polis ve jandarma kuvvetleriyle birlikte ve onlarla omuz omuza İslâmî nizamı koruma ve ülkede asayiş ve güvenliği sağlama gayesiyle faaliyet gösteren silahlı kolluk kuvvetlerinden biri. Komiteler, inkılâbın zafere ulaşmasından hemen sonra bütün ülke çapında kurulan ve üyeleri bizzat halk kitlelerinden ibaret olan kuruluşların ilkidir.

[114]- LİKÂULLAH

Bu terimde sözü geçen "lika"dan -kavuşma, görüşme, yüz, sima-maksat, ilmin en kesin ve en aşikar merhalesidir. Bunun "görme" ve "görüşme" şeklinde tabir edilmiş olması ise meselenin kesinlik ve açıklığının çok net olmasından kaynaklanmıştır. Allah Tealâ, bizzat kendi kelamı olan Kur'an'da, bugün bilinen manada gözle görme veya diğer duyu organlarıyla algılamadan tamamen farklı bir görme ve algılamanın varlığını ispat eder.

Göz veya düşüncenin dahil olmaksızın herşeyin özünü ve hakikatini idrâk edebilen bir nevi şuur ve bilinçtir bu. Allah Tealâ öyle bir bilinç ve idrâk yeteneğinin varlığını ispatlamaktadır ki; insanoğlu bu bilinçle, yaratıcısının varlığını tamamen idrâk edebilmekte, arada hiçbir örtü ve perde kalmaksızın -bu gerçeğin müphem ve anlaşılmaz hiçbir tarafı kalmaksızın- Rabbini kendi vicdaniyle idrâk edip algılayabilmektedir. Ancak, buna rağmen bir insan Rabbini halâ algılayamıyor ve idrâk edemiyorsa, bunun nedeni sadece kendisiyle ve kendi benliğiyle uğraşıyor olması ve işlediği günahların kaosuna yakalanmış bulunmasıdır.

[115]- YÜKSEK SAVUNMA ŞÛRÂSİ

İran İslâm Cumhuriyeti anayasasının 110. maddesinin c şikkında, rehberlik makamının yetki sahasında bulunan bir "Yüksek Savunma Şûrâsı"ndan sözedilir. Yedi üyeden müteşekkil bulunan bu şûrânın -konsey- görevi, ordu ve Sipahilerle -İslâm İnkılâbı Muhafızları Ordusu- ilgilidir. Anayasa gözden geçirilirken Yüksek Savunma şûrâsı, "Savunma Şûrâsı"adiyle anayasanın 176. maddesine eklenmiş ve "Milli Güvenlik Şûrâsı"nın bir kolunu teşkil etmiştir.

[116]- STALİN

Jozef Stalin, Bolşevik Partisi'nin merkez komite üyelerinden ve Rusya Komünist Partisi'nin resmi yayın organı Pravda gazetesinin müdürlerinden biriydi. 1922'de Komünist Parti Genel Sekreterliği'ne

getirilmiş, ardından, Sovyetler Birliği'nin fiilen devlet başkanı olmuştur. Stalin'in ineği hadisesine İmam -ra- konuşmalarında çokça değinirdi. Hadisenin tarihi geçmişisi kısaca şudur: Tahran Konferansı'na katılan ülkeler arasında o günlerde Rusya da vardır.

Amerika ve İngiltere devlet başkanları bu konferansa katılmak üzere İran'a geldiklerinde, kapitalist bir dünya görüşünü savunmalarına rağmen fazla teşrifatlı ve şatafatlı davranmazlar. Ne var ki, "halkçılık" kelimesini ağızından düşürmeyen "yoldaş Stalin"efendi(!) her sabah taze süt içebilmek için özel uçağında özel sağmal ineğini de beraberinde getirir Tahran'a!

İmam -ra-, onun birbiriyle tamamen çelişkili bir gerçeği sergileyen halkçı sloganlarıyla, bu şekilde teşrifatçı, bencil ve lüks düşkününü davranışlarına değinmektedir.

[117]- ÂMUL HADİSESİ

İmam'ın -ra- vasiyetinde değinmiş olduğu bu hadise, İran'ın kuzey şehirlerinden biri olan Âmul'de yaşandı. Hadiseyi meydana getiren, "Komünistler Birliği" adlı küçük bir Maoist örgüttü. Şah döneminde bu örgütün hiçbir faaliyeti yoktu. Ancak, İslâm İnkılâbı'nın zaferiyle birlikte, bu örgütün Amerika ve Batı Avrupa'da işret sürmekte olan elemanları, İslâm düşmanı patronlarının yardımıyla İran'a sızarak faaliyete geçtiler. İran'ın kuzeyindeki ormanlarda İslâm Devleti'ne karşı terör eylemleri düzenlemekle meşgul olan bu örgütün 50'ye yakın silahlı militanı önceden tertiplenmiş bir planla Âmul şehrine girdiler. Maksudları şehri tamamen ele geçirmektir. Bunu başarabilmeleri halinde çevredeki ahalinin de kendilerine katılacağını ve böylece İslâm İnkılâbı aleyhine bir isyan ve ayaklanma nüvesi oluşturacaklarını sanmışlardı. Ne var ki, mesele, umduklarının tam tersi çıktı; teröristler silahlı saldırıya giriştikleri ilk lahızadan itibaren bizzat halkı karşılarında bulmuş ve ahalinin direnişiyle karşılaşmışlardı. Şehir, silahlı saldırganlarla silahsız ve müdafaasız sivil halkın çarpıştığı amansız bir muharebe meydanına dönüşmüştü. Bu çarpışma yaklaşık beş saat sürdü. Halk bütün saldırganları ya diri yakalamış, ya da öldürmüştü. Emperyalizmin bir oyununun daha suya düşürüldüğü ve bir planının daha hezimetle noktalandığı bu hadisede çok sayıda mâsum çocukla müdafaasız kadın da canını yitirdi.

[118]- KÜRD

İran'ın batısında yaşayan bir kavim.

[119]- BELUÇ

Daha çok İran'ın doğu bölgesindeki Sistan-ı Beluçistan denilen mıntıkada yaşayan bir kavim.

[120]- KÜRDİSTAN

İran'ın batı bölgesinde, kürd vatandaşların yerleştiği bir eyalet.

[121]- DEMOKRAT PARTİ

İran İslâm İnkılâbı'nın zaferle sonuçlanmasının ardından inkılâba karşı silahlı eylemlere girişen kavmiyetçi ve terörist örgütlerden biri de İran Kürdistan Demokrat Partisi oldu. Bu parti, İran topraklarının bir kısmının Sovyet orduları tarafından işgale uğradığı 1945'te kuruldu ve hemen ardından Kürdistan bölgesinde, Kızıl Ordu'ya bağlı bir muhtar devlet kurulduğunu ilan etti. Rus orduları İran'dan çekildikten sonra İran Kürdistan Demokrat Partisi'nin İran'da fiili varlığı yoktu, ancak, doğrudan doğruya Rus güdümlü bir teşkilat olan Tudeh Partisi tarafından ismi ve vasfı korunmadaydı. 0 yıllarda Tudeh Partisi üyelerinden Kasımlı adlı bir şahıs, Çekoslovak devletinin Tudeh Partisi'ne verdiği burstan faydalanarak burada doktorasını tamamlayıp Yahudi asıllı bir Çekle evlendi.

Mevcut belgelere göre bu şahıs karısı aracılığıyla İsrail istihbarat teşkilatına çalışmaya başladı ve bir süre sonra Bağdad'a giderek Irak Baas Partisi'nin de yardımıyla "Kürdistan Dergisi"nin yeni dönem yayınına geçerek İran Kürdistan Demokrat Partisi unvanını Tudeh Partisi'nin tekelinden çıkardı. 1979'a kadar bu örgütün İran'da herhangi bir varlığı yoktu. Ne var ki, İran İslâm İnkılâbı'nın zaferinden sonra Kasımlı derhal harekete geçerek İran'ın Kürdistan bölgesine sızdı ve I.K.D.P'nin faaliyete geçtiğini resmen duyurdu. I.K.D.P, İnkılâbî İran'da "Kavmiyetçilik esasına dayalı bir muhtariyet" talebini güdeme getiren ilk siyasi gruptur.

[122]- KOMULE

Bu örgüt, İslam İnkılabı'nın hemen ardından bir grup maceraperest ve anarşist unsur tarafından Maoist bir ideoloji çerçevesinde Kürdistan'da kuruldu ve eldeki belgelere göre tesisinden hemen sonra da batı istihbarat servisleri, özellikle de İngiltere ve kukla Bağdat rejimince desteklenerek bunlardan ciddi maddi ve askeri himaye gördü. Komule, birtakım kavmiyetçi sloganlarla İran kürdlerini ayrılıkçılığa kışkırtmaya çalışmakta ve amacının "Sosyalist Kürdistan" kurmak olduğunu söylemedeydi. Komule daha ziyade masum halkı acımadan katledişi ve inkılab taraftarlarına vahşice işkencelerde bulunmasıyla tanınmış bir örgüttü.

Komule teröristlerinin insanlık dışı eylemelerinden bazıları inkılab taraftarlarının vücut organlarını kesmek, kafa derisini yüzmek ve onları diri diri yakmaktı.

[123]- MÜDERRİS

Müderris, İran tarihinin hürriyetperver kahramanlarından, bağımsızlık isteyen dinadamlarından ve istibdad düşmanı mücadele insanlarından biriydi. Hicri 1287'de Erdistan'ın çevre köylerinden birinde dünyaya geldi. İlk tahsilini İsfahan, yüksek tahsilini de Necef-i Eşref'te tamamladı. Halkın anlayacağı tarzda özlü ve sade konuşması, insanlara sevgi ve yakınlık duyarak gösterişsiz ve sade bir yaşantı izlemesi gibi özellikleri onu kısa zamanda halkın lideri olma noktasına getirdi. 1328'de Milli Şûrâ Meclisi 2. dönem toplantısında Necef ve İran ulemasınca, meclisin çıkaracağı kanunlara nezarete bulunacak beş müçtehidten biri olarak meclise girdi ve 2. dönemin sonunda Tahran halkı tarafından seçilerek bu şehrin milletvekilliğini de üstlenmiş oldu.

Kukla devletlere karşı çıkması, milli menfaatlere aykırı ve ihanet dolu girişimlere muhalefette bulunması, İran'la İngiltere arasındaki ihanet antlaşmasına şiddetle karşı koyarak sonunda bu antlaşmanın meclisten geçmesini engellemek gibi inkılabî faaliyetleri neticesinde Müderris ve arkadaşları İngilizlerin emriyle tutuklanarak hapse atıldı ve bu arada İran Kazak Ordularının komutanı Rıza Han tarafından ağır işkencelere maruz bırakıldı. Ancak, halkın günden güne artan tepkisi ve bitmek bilmeyen yoğun protesto gösterileri sonunda serbest bırakıldılar. Müderris meclise döner dönmez Rıza Han'ın cumhuriyetçi bir rejimden sözetmesinin ardında yatan emelleri kürsüde açıkça anlatarak İngiliz güdümlü bu planı suya düşürdü. Bu ve benzeri gibi tamamen İngilizler tarafından Rıza Han'a dikte ettirilen planlara karşı çıkması ve Rıza Han iktidarını sert bir dille yılmadan eleştirmesi, onu yaşadığı çağın en güçlü ve en tanınmış istibdad ve sömürü düşmanı kıldı.

Müderris'in meclis ve Müslüman halk üzerindeki nüfuzundan dehşete kapılan ecnebler ve onların yerli uşakları, birçok terör girişiminin başarısızlıkla neticelenmesi karşısında bu yılmak bilmeyen hürriyet ve İslam sesini susturabilmek maksadıyla onu önce tutuklayıp sürgüne gönderdiler; ardından, hicri 1316 Ramazan günlerinden birinde, bu büyük alim ve müçtehidi oruçlu bir haldeyken önce zehirleyip sonra da boğmak suretiyle şehadete ulaştırdılar.

[124] - ONDÖRT İSFEND FACİASI

14 İsfend 1359 günü (5 Mart 1981) İslam İnkılabı'nın pek kanlı günlerinden biridir. Hakla batıl arasında amansız bir çarpışmanın vuku bulduğu bu kanlı günde hak cephesi birkaç şehid vermek suretiyle, İslam İnkılabı'nın ilk cumhurbaşkanı olan ve gerçekte şirk saflarından sızmış bulunan Beni Sadr liderliğindeki batıl cephesini darmadağın etti. Bu saflaşma ve karşılaşmada Hak cephesi "Hizbullah"tı. Hizbullah, İslama inanan gruptu; velayet-i fakih aslına, topluma ulemanın rehberlik etmesi gerektiğine; fedakarlık, şehadet, doğu ve batı müşriklerinden teberride bulunmanın zaruri olduğuna inanan bir akımdı. Batıl cephesi ise liberaller ve Halkın Mücahidleri, Halkın Fedaileri-Ekalliyet ve Ekseriyet, Peykârîha (Çatışmacılar)... vb. sol ve sol görünümlü gruplarla, İran'ın yeniden padişahlıkla yönetilmesinden yana olanlar, eski Savak memurları, farmasonlar, aleyhte faaliyetleri nedeniyle devlet daireleri ve ordudan atılmış bulunanlar...vb. gibi sabık şahlık rejimine bağımlı bulunanlardan ibaretti. Mezbur gruplar, Dr. Musaddık'ın ölüm yıldönümü münasebetiyle o gün Tahran Üniversitesi'nde

toplanmış, Beni Sadr'ın yaptığı konuşmayı dinlemedeydi. Konuşmanın sonunda, o günlerde artık açıkça liberallerin safında yerini almış bulunan Halkın Mücahidleri'nin yordakçlarıyla Hizbullahi gençler arasında şiddetli bir çarpışma vuku bulmuştu.

[125] - NEFS-İ EMMARE

Nefs-i emmâre, insanın hayvanî boyutu ve bu boyutundan kaynaklanan nefâsî istek ve eğilimlerine verilen isimdir. Hz. Resul-i Ekrem -sav- bir hadis-i şeriflerinde "Nefs-i emmareden daha büyük düşman yoktur. İnsanoğlunun dünya ve ahiret saadeti bu düşmanı yenmesine bağlıdır buyurmuşlardır. Binaenaleyh ruhunun manevi boyutuyla hayvânî boyutu arasındaki sürekli mücadelede hayvânî boyuta, yani nefs-i emmâreye galebe çalarak onu ehlileştirip ıslah edebilen birisi, dilediği her yüceliğe ulaşabilir.

[126] - MARX VE ONUN GİBİLERİ

İmam'ın -ra- Marx ve onun gibileri"nden kastı Engels, Lenin, Stalin ve bu zinciri takib eden benzerleridir. Karl Marx (1818-1883) 24 yaşında doktora tezini tamamladıktan sonra siyasi faaliyetlere girdi ve Paris'ten Londra'ya sürgün edildiği 31 yaşına kadar da siyasi keşmekeşler içinde kaldı. Kimi zaman Paris'te, kimi zaman Almanya'da kimi zaman da Brüksel'deydi. Bu sırada, Brüksel'deki Komünistler Birliği tarafından, komünist partinin programını hazırlayıp yazmakla görevlendirildi ve Lenin'in deyişiyle tarihi materyalizm ve diyalektik materyalizmin mazharı olan "Manifesto"yu yazdı. Marx, 1851'den ömrünün sonuna kadar Londra'da kaldı. Sosyal ve siyasi sahadaki faaliyetlerinin yanısıra vaktinin önemli bir kısmını, Marxizm'in ekonomik görüşlerini ihtiva eden "Kapital" adlı tanınmış kitabını yazmakla geçirdi.

[127] - FAİZCİLİK (RİBA)

Riba'nın kelime anlamı "artmak, yeşerip bitmek"tir. Ekonomik sistemde paranın ekonomik değerini arttırmaya denilir. Pratikte ise, borç veren şahsın, verdiği borca karşılık aldığı kâr ve bu usulsüz işlemde sağladığı kazançtır.

İslamın sözünü ettiği riba veya faiz iki sahada mütalaa edilir: a) Borçta faiz. b) Herhangi bir alış-verişte faiz. Borçta faizin en bariz örneklerinden biri, bugün herkesçe bilinen "paranın faizi"dir.

Mukaddes İslam şeriatinde faizcilik haram olup büyük günahlardan -kebâir- sayılır ve faiz alan, bir nevi, Allah ve Resulü'ne -say- karşı savaş ilan etmiş olur.

Günümüz dünyasında yaygın bir şekilde işlerlikte olan bankacılık sistemi, halihazırdaki bilinen şekliyle, faiz ve ribayla tamamen içiçe girmiş durumdadır.

[128] - HUMS

Din ve ibadetin fûruundan biri de "hums" veya ahkam-i fer'îyye'deki %20 kanunudur. Şia fikhında yedi şeye hums taalluk eder. Humsun tamamı altı hisseden ibarettir; bunun üçü imamın hissesi (sehm-i imam), üçüsey seyyidlerin hissesi (sehm-i sadat) dır. İmamın hissesini teşkil eden üç hisseden biri Allah Teala'ya, biri Hz. Resulullah'a -sav- ve biri de masum imama -s- mahsustur ki bu üçünün toplamına imamın hissesi (sehm-i imam) denilir. Masum imamın -af- gaybet döneminde humsun bu bölümü gerekli şartlara haiz müçtehide verilmelidir. Gerçekte humsun müçtehidlere verilen bu bölümü yüce İslamî kültürü yayma, İslam devletinin ihtiyaçlarını karşılama ve bu yolda ilgili harcamalara bütçe ayırabilmeleri gayesiyle müçtehidlerin iktisadi desteğini teşkil eder.

[129] - İNNA LİLLAH VE İNNA İLEYHİ RACİÛN

Bu ayet-i kerime, Bakara suresinin "sabredenler"den sözedin 156. ayetinin devamı olup şu anlamdadır: "Onlara bir musibet isabet ettiğinde derler ki: Biz, Allah'a ait kullarız ve şüphesiz O'na dönücüleriz. "İmam -ra- vasiyetinde zikretmiş Olduğu bu ayet-i kerimeyle İslam Cumhuriyeti ve onun devlet kuruluşlarına muhtelif saiklerle karşı çıkanların bu tavırlarının doğuracağı acı sonu hatırlatmak istemekte ve şöyle demektedir: "...Eğer siz de bazı sapık cahiller gibi, Hz. Mehdi'nin -af- zuhuru için bütün dünyanın zulme boğulması gayesiyle küfür ve zulmün tahakkukuna çalışılması gerektiği ve

böylece zuhurun ön hazırlıklarının tamamlanmış olacağı şeklinde düşünüyorsanız - bu görüş İslam alemi için tam bir musibet ve felaket getirir ki, bu durumda - "inna lillah..." ayet-i kerimesini tilavet etmek gerekecektir.

[130] - KEŞKE BİZ DE SİZİNLE BİRLİKTE OLSAYDIK...

Bu cümle, Kербela şehidleri için okunan duanın bir kısmı olup, vasiyette geçen miktarı şu mazmundadır: "Keşke biz de sizinle birlikte olsaydık da o büyük feyze ve kurtuluşa erişseydik."

[131] - AHMED

Maksad, merhum İmam'ın -ra- yadigar bıraktığı yegane erkek evladı Hacı Seyyid Ahmed Humeyni' dir. Halihazırda merhum İmam'ın -ramübarek makber ve vakfının mütevelliliğini üstlenmiş olup "Hz. İmam Humeyni'nin -ra- Eserlerini Derleme ve Yayınlama Müessesesi"ni yönetmekte ve dünya var oldukça varlığını sürdürecektir olan o yüce rehberin fikir ve eserlerinin neşri yolunda çalışmaktadır.*

* Ahmet Humeyni'nin -ra- 26.12.73 hş'ye müsadif Mart 1995'te vefatı üzerine bu vazife bugün o merhumun büyük oğlu Hacı Hasan Humeyni tarafından yürütülmektedir.